

HARI SABTU

22 DISEMBER 1990

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG

YANG KELAPAN

EIGHTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG PERTAMA

FIRST SESSION

MESYUARAT YANG KEDUA

SECOND MEETING

ISSN 0304-1697

HARI SABTU

22 DISEMBER, 1990

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELAPAN**

EIGHTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

**PENGGAL YANG PERTAMA
FIRST SESSION**

**MESYUARAT YANG KEDUA
SECOND MEETING**

Kandungan

Mukasurat

PERBAHASAN DIATAS ANGGARAN PEMBANGUNAN 1991

3

USUL UNTUK MEMINDAH SEJUMLAH \$10,000,000 DARIPADA
KUMPULANWANG PEMBANGUNAN NEGERI TAHUN 1990
KEPADA AKAUN HASIL NEGERI YANG DISATUKAN

61

**LAPORAN PERSIDANGAN DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELAPAN, MESYUARAT YANG KEDUA
BAGI PENGAL YANG PERTAMA.**

HARI SABTU 22 DISEMBER, 1990

HADIR:

- Yang Berhormat Datuk Speaker (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas, DMPN., DJN. – Ahli Kawasan Bertam)
- Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Koh Tsu Koon – Ahli Kawasan Tanjong Bungah)
- Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri (Encik Hashim bin Dato' Haji Yusoff)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid, PKT., JP.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Acheh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob, PJK)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli, PJK)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai, JP)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohammed Yusoff bin Abdul Latib @ Abdul Latiff, PKT., JP)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun, PJK., JP)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad, PJK)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan, PJK)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan, PJK., PJM)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai)

Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Lanchang (Encik Tan Loo Jit)
 Yang Berhormat Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng)
 Yang Berhormat Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon)
 Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow)
 Yang Berhormat Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke)
 Yang Berhormat Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram)
 Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun)
 Yang Berhormat Ahli Kawasan Prai (Encik Asamaley s/o Sinniah)
 Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Cheah Teik Hoe)
 Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh)

TIDAK HADIR:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang)

TURUT HADIR:

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Cik Tan Lee Lee)

Doa

Tuan Speakr:

Ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula dan dibuka untuk perbahasan. Ahli-ahli yang ingin mengambil bahagian dijemput.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan):

Datuk Speaker, saya bangun menyokong usul Anggaran Pembangunan tahun 1991 yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri semalam.

Anggaran Pembangunan tahun 1991 berjumlah \$40,555,160.00. Ini merupakan satu pengurangan sebanyak \$19,463,320.00 berbanding dengan Anggaran Pembangunan 1990 yang berjumlah \$60,018,480.00. Mengikut Y.A.B. Ketua Menteri, pengurangan ini adalah kerana Kerajaan Pusat telah memutuskan bahawa bagi semua projek pembangunan negeri, perbelanjaannya akan diberi balik oleh Kerajaan Pusat. Ini akan dikelolakan terus oleh Kementerian-kementerian yang berkenaan dan tidak disalurkan melalui Kerajaan Negeri lagi. Saya ingin mendapatkan sedikit pandangan dan penjelasan dari Kerajaan Negeri. Pertama, adakah ini bermakna Kerajaan Negeri tidak lagi mempunyai sebarang kawalan ke atas projek-projek tersebut? Betulkah Kerajaan hanya menyelaraskan semua projek ini? Yang kedua, sudahkan projek-projek bagi tahun depan diputuskan oleh Kerajaan Pusat? Bolehkah Kerajaan menjelaskan projek-projek ini dan jumlah yang akan dibelanjakan bagi projek-projek ini?

Datuk Speaker, dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri beliau telah menggariskan pembangunan industri pelancongan sebagai salah satu daripada strategi-strategi asas rangka

kerja pembangunan negeri. Sehubungan dengan ini, saya ingin mencadangkan kepada Kerajaan agar mempercepatkan rundingan dengan Kerajaan Pusat bagi mendapatkan balik Pulau Jerejak yang berpotensi untuk dibangunkan sebagai satu pusat pelancongan. Saya ingin menarik perhatian Dewan ini bahawa Timbalan Menteri Dalam Negeri pernah mengumumkan Kerajaan Pusat akan mengembalikan pulau ini kepada Kerajaan Negeri. Saya yakin bahawa pulau ini akan dapat dibangunkan sebagai tumpuan pusat pelancongan dalam masa yang singkat yang pasti mendatangkan hasil kepada Kerajaan Negeri. Di sebaliknya, bangunkan kawasan-kawasan pelancongan yang sedia ada dengan giatnya. Adalah baik Kerajaan Negeri berusaha untuk mendapatkan balik Pulau Jerejak ini dengan segera.

Datuk Speaker, permodenan sektor perniagaan dan perdagangan dengan meningkatkan perkhidmatan dalam kemudahan am juga dikenalpastikan sebagai salah satu strategi awas pembangunan Negeri. Kerajaan Negeri, seperti yang dikatakan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, akan menjadikan negeri ini sebagai pusat wilayah perdagangan, perindustrian dan perkhidmatan di kawasan utara Semenanjung Malaysia dan selanjutnya di rantau ini. Dalam hal ini, saya menyarankan kepada Kerajaan supaya menjalankan usaha-usaha untuk menggabungkan semua hospital pakar swasta yang sedia ada serta meningkatkan mutu perkhidmatan perubatan dalam negeri ini. Ini akan menjadikan Pulau Pinang sebagai satu pusat perkhidmatan perubatan yang dapat menampung permintaan rantau ini serta negara-negara jiran.

Kerajaan Negeri boleh juga menimbangkan cadangan untuk memajukan negeri ini dengan menjadikannya sebagai satu pusat

pendidikan bukan saja untuk menampung permintaan negeri ini dan tempatan malah keseluruhan rantau ini. Kerajaan Negeri harus menggalakkan pertumbuhan lebih banyak institusi pendidikan khasnya dalam bidang vokesyenal dan teknikal bagi memenuhi permintaan industri-industri di rantau ini. Kerajaan Negeri boleh menggalakkan pertumbuhan lebih banyak institusi vokesyenal dan teknikal melalui penswastan. Ini boleh dijalankan di antara mungkin PDC dan syarikat-syarikat *multi-national* yang sedia ada. Kerajaan Negeri harus menggalakkan pertumbuhan dengan perhubungan dengan negara-negara Asia seperti Hong Kong, Taiwan dan Korea bagi mendapatkan kerjasama dengan usahawan-usahawan industri bagi menubuhkan institusi-institusi sebagai usahasama. Ini akan dapat mengatasi masalah kekurangan tenaga kemahiran yang dihadapi pada masa sekarang. Kerajaan Negeri harus membangunkan Pulau Pinang sebagai pusat pendidikan khasnya di bidang vokesyenal berorientasikan pekerja-pekerja am secara praktikal.

Tuan Speaker, pasar awam di Pulau Tikus dan kawasan-kawasan lain di negeri ini perlulah dibaikpulih dan dipertingkatkan kemudahan-kemudahannya. Ini memandangkan keadaan pasar-pasar awam sudah usang. Usaha untuk memperbaiki lantai, bumbung dan sebagainya perlu diambil berat. Jika boleh, Kerajaan Negeri harus membantu serta mencadangkan kepada Pihak Berkuasa Tempatan agar menjalankan satu kajian yang memungkinkan pasar-pasar awam Pulau Tikus dan kawasan-kawasan lain dalam negeri ini dibangunkan semula. Ini adalah untuk memberikan satu perkhidmatan yang lebih baik kepada orang ramai dan menambahkan kawasan bagi gerai-gerai penjaja. Ini akan dapat membantu mengurangkan kesesakan jalan atau lalulintas serta menyelesaikan masalah

perumahan dan kekurangan tanah di negeri ini. Program ini juga, saya ingat, boleh dijalankan melalui projek penswastan, Datuk Speaker.

Kerajaan negeri melalui jabatan-jabatan yang berkenaan haruslah mengambil langkah-langkah bagi memastikan kebersihan alam sekitar terutamanya kawasan-kawasan lapang dan longkang-longkang. Pada masa kini terdapat banyak laporan mengenai penyakit demam denggi dalam negeri kita. Kerajaan Negeri harus mengambil lebih banyak langkah penjagaan bagi menghalangkan penyakit-penyakit ini, saya ingin menarik perhatian Kerajaan Negeri khasnya kepada kawasan-kawasan khasnya di dalam kawasan saya iaitu kawasan Midlands, kawasan Jesselton dan sebagainya. Ada banyak kawasan lapang yang rumputnya sudah panjang tetapi tidak dipotong dan ini merupakan satu tempat untuk nyamuk-nyamuk.

Datuk Speaker, Jabatan Belia dan Sukan adalah disarankan supaya menyediakan lebih banyak kemudahan rekreasi, riadah dan program untuk belia-belie dalam negeri ini. Kerajaan Negeri melalui Jabatan ini haruslah menggalakkan organisasi-organisasi belia bergerak lebih giat dan aktif bagi mengurangkan penglibatan belia-belie dalam kegiatan-kegiatan jenayah, dadah dan sebagainya supaya belia-belie di negeri kita bolehlah melalui program dan kegiatan-kegiatan ini memberi sokongan yang lebih kepada Barisan Nasional pada pilihanraya yang akan datang.

Dalam Anggaran Pembangunan tahun depan, Datuk Speaker, Pihak Berkuasa Air telahpun diperuntukkan sebanyak \$22 juta. Kerajaan Negeri harus meningkatkan serta memperbaiki kemudahan-kemudahan air ke kawasan-kawasan yang masih menghadapi masalah mendapatkan bekalan air ataupun

tekanan air yang rendah ataupun dari segi kekurangan paip. Saya berharap Kerajaan Negeri akan mengambil perhatian yang berat kepada kawasan-kawasan khasnya di dalam kawasan saya iaitu kawasan Ladang Hong Seng, Bagan Jermal, Mount Erskine dan Batu Gantong yang sering menghadapi masalah tekanan air yang begitu rendah dan gangguan bekalan air yang berterusan.

Datuk Speaker, akhirnya saya ingin menyokong penuh usaha-usaha Kerajaan Negeri yang berazam untuk terus berunding dengan Kerajaan Pusat agar menimbang permohonan baru menambah jumlah pemberian Kerajaan Persekutuan dan pemberian baru berdasarkan kepada hasil yang diperolehi melalui tol Jambatan Pulau Pinang, cukai jalan dan lain-lain cukai yang dikenakan dipungut oleh Kerajaan Pusat daripada rakyat negeri ini. Selaku wakil yang dipilih oleh rakyat Pulau Pinang, saya ingin juga mengambil kesempatan ini, Datuk Speaker, untuk berunding kepada Kerajaan Persekutuan supaya permintaan Kerajaan Negeri ini diberi pertimbangan dengan berat dan sewajarnya. Walau bagaimanapun, inginalah saya mengucapkan tahniah dan syabas kepada Yang Amat Berhormat yang baru iaitu Dr. Koh Tsu Koon kerana menyedai satu perbelanjaan yang begitu sempurna.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker, selamat pagi.

Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan mengenai Anggaran Pembangunan 1991. Tuan Speaker, semalam ahli Yang Berhormat dari Seberang Jaya telah

mensifatkan Dewan ini sebagai sarkis di mana harimau keluar mengaum; tak apalah. Tikus pun keluar, lain-lain pun keluar. Yang akhir sekali *clown* pun keluar. Dia kata dia tahu perbahasan. Selepas itu pihak pembangkang sudah berucap memberi pandangan memang yang akhir sekali Ketua Menteri akan keluar menggulung, dia pun sebahagian daripada sarkis ini. Macam mana dia boleh cakap ini macam? Dia menyifatkan Ketua Menteri sebagai *clown* pula. Ini tidak salah, tetapi apa-apa yang menyakitkan hati saya, janganlah bongkar rahsia Dewan ini kepada orang ramai. Kita simpan senyap-senyap, sudah.

Tuan Speaker, semalam saya menghadiri jamuan makan di Tingkat 14, Hotel City Bayview yang dianjurkan oleh Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Pembetulan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Kerajaan.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Ketua Menteri, bukan Speaker.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Yang Berhormat Ketua Menteri. Terima kasih.

Selepas saya makan, saya merenung keluar untuk melihat pemandangan Pulau Pinang yang begitu menarik dan cantik sekali. Suasana dalam dewan makan malam itu begitu riang sekali, terima kasih. Bila saya merenung keluar, yang menarik hati dan membebaskan hati saya ialah

tempat-tempat yang gelap, sebab di tempat-tempat yang gelap itu tinggal sebahagian besar rakyat Pulau Pinang yang masih dalam keadaan kuatir dan bimbang dengan harapan yang besar, apakah Dewan kali ini iaitu Ahli-ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini akan membuat ketetapan untuk kepentingan mereka.

Tuan Speaker, di Bandaraya Georgetown masih terdapat sampai hari ini 10 atau 20 lebih keluarga tinggal dalam sebuah rumah besar (*a mansion*) dengan berkongsi hanya satu tandas. Masih ada keluarga-keluarga yang berada dalam keadaan yang sangat susah dan menghadapi masalah perumahan. Sebagai seorang yang meminta rumah kos rendah, saya pun pernah merasai kesusahan ini, hanya untuk mendapat *form* sahaja. Mujurlah saya seorang yang kecil, badan pun kecil, kalau tidak tentu kena sepit hingga mati di Dewan Sri Pinang. Untuk mengambil *form* itu kena bayar \$300.00. \$300.00 itu saya bayar dengan wang pinjaman dari nenek saya – betul. Ramai mereka yang tinggal dalam keadaan sedemikian mahukan rumah yang menjadi satu asas(gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendah (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Tuan Speaker, penjelasan: Bolehkah bagi agak *detail* sedikit? Tahun bila,(gangguan).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Boleh, sebab saya sendiri telah mengalaminya. Boleh.

Tuan Speaker:

Iaitu rumah PDC.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ya, rumah PDC.

Tuan Speaker:

Bukan Yang Berhormat ini punya, PDC.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Oh! Dahulu, jangan khuatir, dahulu.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Boleh bagi. Tahun berapa?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Sudah lupalah sebab banyak tahun(ketawa). Masa itu Yang Berhormat *in school*.

Tuan Speaker, semasa itu saya berebut-rebut untuk mengambil *form* itu. Ada kaca yang pecah juga. Selepas mendapat *form* itu saya pergi sembahyang di Kuan Yin. Saya tidak bohong. Tak boleh bohong. Saya mintalah moga-moga Kerajaan di bawah Ketua Menteri masa itu – kawan baik saya, Datuk Lim Chong Eu betul-betul boleh mengatasi masalah asas rakyat iaitu masalah yang dihadapi oleh rakyat Pulau Pinang dan majur saya mendapat sepucuk surat kebenaran daripada PDC: "Tuan telah dipilih dan telah dapat rumah ini". Saya cepat-cepat sembahyang lagi sebab itu rumah kos rendah. Sudah dapat rumah! Saya bilang kepada emak dan bini, mereka pun semua *happy* sekali, gembira sekali.

Syarat-syarat mendapat rumah-rumah pangsa yang berbilik dua ini ialah: tidak boleh mempunyai rumah; mesti berkeluarga; boleh – memang itulah syarat-syarat untuk mendapat rumah kos rendah. Rumah kos rendah itu harganya berapa? Tahukah? \$60,000.00! Pada masa itu, lebih kurang 8 tahun dahulu! \$60,000.00! – \$60,000.00 for a PDC flat with two rooms Pada masa itu kita belum menghadapi *recession* dan harga barang-barang belum

naik lagi, tapi hari ini pihak swasta Farlim boleh membina rumah pangsa kos rendah dengan harga \$25,000.00.

Pada masa itu saya diberitahu yang saya begitu *lucky* mendapat rumah itu, nasib baik itu setelah bersembahyang kuat kepada Kuan Yin. Sebenarnya, harga campur dengan infrastruktur dan lain-lain ialah \$28,000.00 PDC telah membuat keuntungan yang sebegitu besar dengan cara menghisap darah rakyat. Kewangan dan keuntungan yang diperolehi oleh PDC semuanya hilang dalam pelaburan. Mereka sekarang menghadapi masalah hutang pula ...

Tuan Speaker, hari ini masih ada sekurang-kurangnya 50,000 permohonan yang betul-betul berkehendakkan rumah kos rendah. Saya tidak faham macam mana Kerajaan Negeri Pulau Pinang boleh membina rumah-rumah pangsa yang hanya berbilik dua sahaja dengan harga \$60,000.00 pada masa itu.

Tuan Speaker, saya berdiri di sini sebagai wakil rakyat yang baru dan saya harap pihak Kerajaan jangan lagi berperangai atau bertabiat seperti masa dulu, tidak memandang berat terhadap pihak pembangkang, tidak memandang berat terhadap masalah-masalah rakyat dan hanya menjadikan Dewan ini sebagai tempat untuk publisiti mereka semasa apa-apa masalah rakyat diberitahu dalam Dewan ini.

Perangai pihak Kerajaan ialah hanya mengambil satu perangai untuk tolak-menolak. Umpamanya, masalah Muzium sudah dibangkitkan dalam tahun 1985. Pada masa itu ada satu cadangan bahawa Muzium memangnya tidak ada tempat yang cukup untuk menampung keperluan dan tidak dapat lagi membayangkan apa yang kita ada di Pulau Pinang. Pada masa itu kita ada satu cadangan

bahawa Muzium akan dipindahkan ke bangunan Perbandaran, tetapi sampai hari ini – masa itu barangkali kalau saya tidak salah, Ahli Exco ialah Encik Lee Jong Ki, ada beritahu kepada orang ramai dalam *paper* tetapi selepas Dewan habis tiada orang tanya lagi tentang masalah itu. Semuanya diam-diam, penutup. Janganlah kita jadikan penutup atau menolak masalah itu. Kita mesti betul-betul menolong dan membantu menyelesaikan masalah ini.

Tuan Speaker, samada masalah perumahan atau masalah Muzium umpamanya, selepas saya menghantarkan soalan bertulis saya kepada Tuan Speaker, barangkali mereka telah mendapat tahu cerita itu dan cepat-cepat mereka memasang letrik. Dulu, bila kemudahan *air-con* sudah siap, kalau kita tanya mengapa tiada dipasang, jawapannya ialah “Oh! Itu LLN”, atau “Itu JKR”. JKR akan berkata *labourer* tidak ada, atau itu tidak ada dan ini tidak ada, dan mereka tolak masalah itu ke sana ke sini.

Jadi saya harap sekarang Ahli Kawasan Batu Uban janganlah mengkritik pihak kami suka atau selalu berulang-ulang dan cerewet. Kita bukan cerewet. Sekiranya sesuatu masalah diulang-ulang, ini bermakna apa? Ini bermakna masalah ini belum diselesaikan lagi, atau masalah ini menjadi lebih serius lagi seperti masalah perumahan. Tiap-tiap kali kita bahawa masalah itu ke sini mereka hanya tolak sini, tolak sana. Sekarang saya berharap Kerajaan Negeri Pulau Pinang jangan memberi berbagai alasan lagi untuk menolak masalah itu seperti yang berlaku sekarang, di mana jalanraya bukanlah menjadi tanggungjawab Kerajaan Persekutuan. Saya harap satu hari nanti pihak Kerajaan jangan cakap “Ha, ini Persekutuan”. Jangan.

Tuan Speaker, gelaran “Bapa Pembangunan Pulau Pinang” hanya diiktiraf oleh

Kerajaan. Beliau telah meninggalkan hutang yang besar kepada negeri ini. Dengan hutang yang begitu besar, macam mana kita boleh menghadapi masalah pembangunan yang akan datang? Hutang yang besar ini mesti ada alasannya. Sebahagian alasan besar ialah penyelewengan sepertimana yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Paya Terubong semalam. Patutkah kita memberinya gelaran "Bapa Pembangunan"? Ini tidak patut. "Bapa Pembaziran Pulau Pinang". Kita boleh sokong gelaran "Bapa Pembaziran". Apa yang dapat dibanggakan dengan hutang yang begitu besar ditinggalkan kepada Negeri Pulau Pinang ini?

Tuan Speaker, kita sedia maklum bahawa Pulau Pinang tidak ada hasil atau apa-apa sebahagian besar pendapatan negeri Pulau Pinang hanya didapati dari perindustrian; cukai-cukai adalah yang kedua terbesar dari pelancongan. Pelancongan di mana-mana tempat di dunia ini, di mana-mana negeri mahupun di negara kita juga, mahupun di pusat ataupun di mana-mana negeri di Malaysia juga, harus diberi perhatian yang berat, sebab pelancongan akan mendatangkankewangan, boleh menolong kewangan negeri Pulau Pinang. Macam mana pihak Kerajaan enggan dan tidak mahu cuba memulihkan *status free port* atau taraf pelabuhan bebas kepada Pulau Pinang? Saya pernah pergi satu kali ke Pulau Langkawi dan saya tidak mahu pergi lagi, sebab di Langkawi apa ada? Yang menarik saya pergi ke sana ialah *free port* atau pelabuhan bebas seperti yang ada di Singapura dan Hong Kong telah menolong sebagai satu sumbangan yang besar. Status ini adalah daya penarik yang sangat penting untuk menarik lebih ramai lagi pelancong luar supaya boleh mereka datang ke Pulau Pinang. Ini satu hakikat. Mengapa kita tidak mahu mengakui hakikat ini? Kita bimbang tidak ada duit, tidak ada wang, sampai hutang yang dihadapi oleh

Kerajaan, *direct or indirect*, secara langsung atau tidak langsung, sudah menyusahkan rakyat jelata, sehinggakan di kawasan saya kalau hendak pergi ke jamban pun kena bayar cukai. Mana Ahli Kawasan Sungai Bakap? Dulu kita payah buat begitu. Apa sebab masuk tandas pun kena cukai? Ini adalah sebab Kerajaan kekurangan wang. Pembaziran dilakukan di mana-mana tempat.

Tuan Speaker, saya harap Kerajaan baru yang diketuai oleh Ketua Menteri yang baru boleh mengambil tindakan yang tegas supaya dapat mengatasi masalah-masalah kewangan negeri Pulau Pinang dan sekali lagi, saya menyeru kepada pihak Kerajaan supaya merayu kepada Kerajaan Pusat agar *free port status* dipulihkan.

Di samping itu negeri Pulau Pinang yang kita cintai ini mempunyai pemandangan semula jadi yang sangat menarik hati. Ada laut-laut dan pantai yang cantik yang sangat termasyur bukan hanya di rantau ini, tapi di seluruh dunia. Tetapi kesalnya Pulau Pinang hari ini tidak mempunyai sebuah akuarium. Akuarium juga adalah satu daya penarik kepada pelancong. Industri pelancongan di Hongkong dan di Singapura ada bersangkutan dengan lautan. Ada akuarium yang besar dan menarik. Bagaimana kita tidak ada? Tiada langsung rancangan untuk akuarium ini. Dulu ada akuarium, saya melawat akuarium tersebut beberapa kali setahun, sebab ianya menarik sekali, alam semula jadi yang boleh kita dapati. Ini memang banyak memberi faedah kepada kita. Tuhan Yang Maha Besar telah memberikan kita kecantikan lautan tersebut di Pulau Pinang tetapi, kita tidak menggunakan. Kita sia-siakan semua kecantikan itu. Saya harap pihak Kerajaan akan mengambil perhatian berat tentang akuarium di Negeri ini.

Di samping itu, lagi satu cara untuk menarik lebih banyak lagi pelancong ke Pulau Pinang, kita boleh menggunakan dengan cara baik tanah-tanah yang luas di Seberang Perai, kita boleh mendirikan sebuah zoo negeri yang boleh menjadi satu daya penarik.

Tuan Speaker, Negeri Pulau Pinang di bahagian Seberang Perai mempunyai tanah yang agak luas yang belum betul-betul digunakan lagi.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Di mana? Di Penanti?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Di mana-mana pun boleh. Di Penanti pun boleh, kalau sesuai. Jadi you jaga sana. O.K. (ketawa). Pihak UMNO sangat berminat terhadap *animals* sama ada *zoo* atau *circus*.

Tuan Speaker, walaupun Tuan Yang Terutama telah dengan tegasnya memberitahu di Dewan ini bahawa rakyat telah matang dalam politik, tapi parti Barisan Nasional masih tidak mahu menerima hakikat ini. Mereka masih menggunakan taktik kotor untuk mendapatkan sokongan dengan memperalatkan rancangan-rancangan pembangunan dengan politik. Ini tidak baik. Ini tidak akan menguntungkan rakyat jelata. Misalnya, Tuan Speaker, di Bukit Mertajam, pasaraya Bukit Mertajam adalah sebuah pasaraya yang sangat besar yang terletak di tengah-tengah Bandar Bukit Mertajam, iaitu kawasan saya. Tiap-tiap hari beribu-ribu rakyat jelata dari sekitar kawasan mahu pun Machang Bubuk, Bukit Tengah atau dari mana-mana tempat pergi membeli belah di pasaraya di Bukit Merajam, sebuah pasar yang amat besar sekali di Seberang Perai. Tiap-tiap hari beribu-ribu

orang pergi ke sana. Kita tahu tandas adalah satu kemudahan asas; bila-bila masa kita akan memerlukan kemudahan asas ini, tetapi dengan kesalnya masalah tandas di pasaraya Bukit Mertajam itu telah mengambil masa sepuluh tahun untuk mengatasi masalah membina sebuah tandas untuk rakyat jelata yang berbilang kaum menggunakan kemudahan itu, — *ten years to solve a toilet problem* — minta izin. Tandas ini akan siap dengan harga \$20,000.00. Betulkah saya, Ahli dari Bukit Tengah? Lebih \$20,000.00 akan siap. *You* hendak pergi ke sana untuk *opening ceremony*?

Apa yang saya hendak cakapkan di sini pasal tandas ini ialah masalah ini telah dibangkitkan sejak bertahun-tahun tetapi pihak Kerajaan lebih menggunakan Majlis. Pihak MCA sengaja tidak mahu tandas ini dibina dan ditolak kepada DAP. Ahli Berapit masa itu ialah Ahli dari Kawasan Bukit Tengah. Ini tanggungjawab *you* yang telah memberitahu kepada rakyat bahawa DAP akan membuatnya. DAP tidak boleh membuatnya. Jadi semua rakyat jelata yang pergi ke pasaraya itu dalam kecemasan hendak membuang air tentu benci kepada DAP. Jadi ini tidaklah adil kerana cukai-cukai dikutip oleh Kerajaan. *Income tax*, cukai jamban, cukai tanah, cukai ini, cukai itu, *watch-dog* dan lain-lain semua dikutip oleh Kerajaan. Pihak kami hanya sebagai *watch-dog* atau pembangkang! Tugas kami hanya memberitahu kepada pihak Kerajaan apa yang dikehendaki oleh rakyat. Tetapi Barisan Nasional memutarbelitkan dengan memberitahu orang ramai melalui surat khabar atau cara lain bahawa DAP tidak guna kerana tidak boleh membuat tandas itu. Ada pengundi datang berjumpa saya memberitahu, jika beliau memberi undi kepada saya, bolehkah saya membuat jalan? Saya cakap boleh. *You* mahu apa jalan? Di tar dengan emas pun boleh, tapi bayar kepada saya. *You* main-main kah? *You*

MCA, Gerakan atau apa? Ini politiklah? Politik campur dengna pembangunankah? Jangan mainkan perkara ini (gangguan). Sila.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Tuan Speaker, saya ingin mengambil peluang ini minta penjelasan, supaya mendapat gambaran yang lebih tepat supaya Dewan ini faham apakah masalah tandas awam di Pasar Bukit Mertajam itu.

Mula-mula apabila saya memohon supaya satu tandas awam dibina semula, MPSP telah memberitahu bahawa pasar itu tidak akan dibina semula lagi. Kalau Yang Berhormat hendak buat sendiri, Yang Berhormat bolehlah mengemukakan pelan. Kemudian saya kemukakan pelan, dan selepas ditinjau lebihkurang tiga bulan, ditendang balik dengan sebab pelan itu perlu diubahsuai. Saya ubahsuai lagi, dan selepas saya ubahsuai saya sekali lagi mengemukakan pelan itu; akhirnya MPSP telah mengatakan bahawa pelan ini ditolak dan tidak memberi sebarang alasan. Inilah gambaran yang betul. Saya hendak beritahu Dewan ini. Perkara ini boleh dicatat dalam rekod Dewan ini. Sekian.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Terima kasih. Ahli dari Bukit Tengah, masa itu Ahli Kawasan dari Berapit yang sangat sayangkan rakyat, sampai dia berlagak sebagai tuan punya pasar. Ini memang kewajipan Kerajaan. Apa pelan itu oleh sebab beliau orang baik, mereka boleh *bully* beliau. Saya beri amaran pada pihak Barisan Nasional jangan main-main dengan saya (gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Yang Berhormat, minta penjelasan, boleh?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Boleh.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Jadi Yang Berhormat dari Bukit Tengah tadi, pasal tidak mendapat jamban tadi, berpindah ke Jurulah, Bukit Tengah.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tidak bersangkutan. Jangan buang masa.

Tuan Speaker, ini satu teladan macam mana pihak Barisan Nasional menggunakan politik untuk kepentingan sendiri. Tidak peduli kesusahan yang dihadapi oleh rakyat walaupun barangkali rakyat yang susah itu datang dari penyokong mereka sendiri. Pasaraya di Bukit Mertajam menghadapi masalah tandas. Tuan Speaker, yang menyusahkan hati saya ialah saya sebagai seorang ahli politik, sebagai seorang ADUN, berasa sangat malu hari itu apabila saya melihat akhbar. Ada satu iklan yang mengucapkan terima kasih kepada Dr. Tan Chong Teik kerana beliau telah mengetar jalanraya di kampung mereka.

Tuan Speaker, beberapa hari dahulu calon Barisan Nasional dari MCA yang tewas dua kali dalam pilihanraya Parlimen, Dr. Tan Chong Teik, telah mengeluarkan kenyataan dalam *paper* bahawa dia tewas tidak ada. Tewas tak apa, tapi beliau akan masih terus dengan kerja dan tanggungjawab yang tidak boleh dijalankan oleh DAP. Betul, saya bukan pemungut cukai. Macam mana saya boleh membuat tandas itu? Betul. Jadi dia membuat tandas atau mengetar jalan itu seolah-olah wang itu kepunyaan bapanya. Itulah gambaran yang diberi kepada rakyat seolah-olah duit itu kepunyaan bapanya. Ini satu penipuan. Jangan menghina

kematangan rakyat. Saya sangat sedih tentang perkara ini, sampai dia suruh penyokongnya – muka begitu tebal – memasukkan di dalam surat khabar satu iklan “Terima Kasih” kepadanya. Saya telah memberitahu pengundi saya, iaitu rakyat jelata di Bukit Mertajam, bahawa sebagai seorang Ahli Dewan, saya akan cuba dengan sedaya upaya saya, dengan apa cara-pun, untuk mendapatkan sebarang apapun untuk mengatasi masalah rakyat. Kalau jalan itu sudah ditar, terima kasih. Terima kasih sebab apa? Terima kasih sebab rakyat telah memberi saya peluang untuk menolong mereka. Habis. Saya tidak sampai hati menunjukkan muka yang begitu tebal dengan membuat jamuan makan bagi pengundi-pengundi saya, suruh *paper* tunjuk sana, tunjuk sini-sana sebab mahu rakyat berterima kasih, saya tidak mahu. Saya malu.

Tuan Speaker, tentang Majlis Perbandaran, saya akan berucap dalam perbahasan usul teman saya. Saya merasa kesal kerana masalah-masalah harian yang dihadapi oleh rakyat bersangkut-paut secara langsung dengan pentadbiran MPPP dan MPSP. Bila perkara ini dibangkitkan dengan selalunya, banyak alasan diberi; Oh! Perkara MPPP atau MPSP tidak boleh dibangkitkan atau dibincangkan di Dewan ini. Jadi tidak ada jalan melainkan melalui usulnya.

Tuan Speaker, saya harap Dewan yang mulia ini tidak mempermainkan kepandaian rakyat. Rakyat sudah bosan melihatnya. Rakyat sudah bosan mendengar kata-kata dan janji-janji manis, cara-cara yang pandai dalam menipu helah macam mana menolak, menutup atau menangguk masalah-masalah itu. Sebarang masalah rakyat, saya beri kepada Kerajaan supaya berilah pertolongan dan bantuan. Tiap-tiap hari kalau saya ada peluang, saya akan berjalan seorang diri di kawasan saya

mahupun di kampung di mana-mana hanya untuk mengambil tahu apakah masalah-masalah yang mereka hadapi, dan masalah-masalah ini saya akan bangkitkan dalam perbahasan usul Majlis Perbandaran itu.

Tuan Speaker, di sini saya juga ingin menarik perhatian pihak Kerajaan tentang kebajikan orangtua yang tidak langsung disebut dalam ucapan Tuan Yang Terutama mahupun dalam ucapan Yang Amat Berhormat. Orang-orang tua ini – saya sudah tua – semasa mereka muda seperti kita semua ada di sini, juga telah memberi sumbangan dan pengorbanan yang besar untuk negeri ini. Dan hari ini Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak ada satu rancangan kebajikan yang sesuai untuk menjaga mereka yang berusia tua ini dan saya berharap dan berseru kepada Kerajaan supaya boleh mengadakan satu rancangan khas untuk orang-orang tua di Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, kita boleh mengadakan satu kemudahan untuk orang-orang tua berihat, iaitu khas untuk orang-orang tua, oleh sebab di negeri Pulau Pinang selain dari tempat yang banyak untuk orang muda-mudi bermain, berihat dan bercampur gaul, tapi kemudahan yang khas untuk orang tua tidak ada. Yang ada hanya taman-taman dan saya berharap Kerajaan akan mengadakan lain-lain usaha kebajikan secara kewangan supaya boleh menolong mereka yang tua dan miskin. Kesimpulannya saya ingin menarik perhatian Kerajaan supaya memberi perhatian yang *special*, yang khas, kepada sebilangan orang tua yang malang ini yang pada masa dahulu pernah memberi sumbangan khas kepada pembangunan negeri Pulau Pinang seperti yang kita nikmati sekarang. Terimakasih.

Ahli Kawasan Telok Air Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan):

Datuk Speaker, saya bangun menyokong

usul Anggaran Pembangunan 1991 yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri semalam yang melibatkan \$40,555,160.00.

Datuk Speaker, saya hendak tujukan kepada Y.B. Madam Kee mengenai wanita. Mula-mula saya hendak bincangkan masalah wanita dulu. Sebagaimana yang kita telah sedia maklum, sekarang ini penyertaan kaum wanita dalam sektor perkilangan adalah amat menggalakkan, terutamanya kalangan belia-wanis yang baru tamat persekolahan. Kini saya mencadangkan agar kita mencari satu jalan untuk menubuhkan sekim galakkan untuk kaum wanita dan beliawanis supaya mereka dapat menceburkan diri dalam berbagai bidang perniagaan dengan menghadapi berbagai kursus, seperti pembuatan makanan, kraftangan atau jahitan dan membuka *restaurant* dan sebagainya. Memandangkan wanita-wanita ini bila mereka keluar bekerja di kilang, pemikiran mereka mati dan tidak terfikir apa yang akan berlaku pada masa akan datang, oleh itu penubuhan skim galakan ini secara tidak langsung akan dapat memupuk fikiran beliawanis bahawa masih lagi terdapat banyak pekerjaan lain yang boleh menjamin masa hadapan mereka selain dari bekerja dalam sektor perkilangan. Penyertaan pihak PERDA, KEMAS dan lain-lain agensi adalah amat diperlukan untuk membangunkan industri-industri kecil, khasnya untuk wanita di kawasan-kawasan tertentu. Oleh itu saya harap pihak Kerajaan Negeri dapat mengadakan satu peruntukan khas.

Berbalik pula kepada pihak Jabatan Kebajikan Masyarakat. Sekarang ini masih lagi terdapat sebilangan besar daripada ahli masyarakat yang hidup di bawah paras kemiskinan. Keadaan seperti ini akan menjadi bertambah nyata terutamanya pada masa awal persekolahan. Terdapat ibubapa yang tidak

berkemampuan datang untuk memohon bantuan daripada wakil rakyat ataupun pihak sekolah. Untuk mengatasi keadaan sedemikian, maka saya mengharapkan supaya pihak Jabatan Kebajikan Masyarakat dapat mengadakan satu tabung khas untuk membantu ahli-ahli masyarakat yang tidak berkemampuan masa awal persekolahan kerana hendak membayar yuran atau hendak membeli buku-buku teks. Saya mohon pihak Jabatan Kebajikan bersimpati dengan rayuan yang dikemukakan oleh ibu-bapa yang daif ini dan dapat bekerjasama dengan mereka.

Kepada Yang berhormat Ahli Exco Kerajaan Tempatan, saya ingin mengemukakan masalah kebersihan. Terdapat banyak kawasan perumahan yang dipenuhi dengan semak-samun. Pihak MPSP seharusnya telah peka dengan keadaan kebersihan tempat tinggal tersebut. Projek-projek untuk mencantikkan projek perumahan hendaklah diadakan. Saya rasa masih lagi terdapat banyak projek yang sepatut dilaksanakan antara tahun 1988 – 1990 tidak dilaksanakan dengan sepenuhnya. Pihak MPSP juga haruslah memberi perhatian yang sungguh-sungguh terhadap usaha untuk mencantikkan suasana sesuatu kawasan kerana sekarang ini terdapat banyak pokok-pokok bunga yang ditanam telah dibiarkan begitu sahaja tanpa penjagaan yang secukupnya, dan keadaan ini sudah tentu merugikan pihak Kerajaan sendiri.

Datuk Speaker, saya ingin menyentuh tentang masalah JKR, PBA dan STM yang tidak dikoordinasi. Penggunaan jalanraya sekarang ini adalah amat diperlukan dan menjadi semakin sibuk, ditambah lagi dengan saiz jalan yang bertambah kecil. Kesesakan ini menjadi bertambah serius apabila terdapat kerja-kerja yang dilakukan oleh JKR, PBA dan STM. Seringkali projek-projek yang dijalankan itu mendatangkan banyak masalah kepada peng-

guna jalanraya, terutamanya pada masa-masa tertentu seperti waktu pagi dan selepas waktu pejabat. Saya mengharapkan pihak JKR, PBA dan STM dapat mencari satu cara untuk mengatasi masalah tersebut, supaya mereka dapat melaksanakan kerja-kerja tersebut dengan teratur dan terancang. Seandainya masalah ini dapat diatasi, maka saya yakin masalah kesesakan jalan raya akan dapat diatasi dan secara tidak langsung dapat mengelakkan dari berlakunya kemalangan terhadap pengguna jalanraya. Saya harap ketiga-tiga badan ini dapat mengenalpasti dan ada ko-ordinasinya yang sempurna.

Datuk Speaker, Saya ingin membangkitkan tentang projek perumahan PPC, di Bagan Lebai Tahir yang telahpun siap.

Tuan Speaker:

PPC?

Ahli Kawasan Telok Air Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan):

PPC di Bagan Lebai Tahir, Bagan Ajam, yang telah siap 16 tahun dahulu dan telah diduduki oleh pembelinya. Apa yang mendukacitakan ialah sehingga hari ini pembeli dan pemilik-pemilik rumah belum mendapat hakmilik lagi sedangkan projek tersebut telahpun berusia 16 tahun. Lanjutan daripada keadaan ini, maka ianya telah menimbulkan masalah pada penduduk-penduduk di situ untuk melakukan ubahsuai dan membaiki kerosakan yang berlaku di sekitar kawasan tempat tinggal mereka, kawasan perumahan PPC. Perkara ini telah menimbulkan kemarahan di kalangan penduduk-penduduk dan penghuni-penghuni di situ. Dalam kempen pilihanraya, ingin saya terangkan di sini, mereka sangat marah kerana jalan-jalanraya bertar yang menyambung ke rumah-rumah penghuni di situ

terlalu teruk dan rosak. Bila mereka berhubung dengan pihak Majlis Perbandaran, mereka kata projek ini belum diserahkan pada JKR lagi. Selepas pilihanraya, mereka telah menghubungi saya dan saya terus menghubungi pihak JKR, tetapi tidak mendapat hakmilik lagi, iaitu menurut jurutera JKR yang telah memberi penjelasan kepada saya. Jadi saya harap Kerajaan Negeri dapat mengambil tindakan yang sewajarnya.

Sekarang, Datuk Speaker, saya hendak menyentuh masalah keruntuhan moral di kalangan muda-mudi yang menjadi semakin membimbangkan dan memerlukan perhatian yang serius dari semua pihak. Ini berbalik kepada Yang Berhormat dari Batu Uban (ketawa). Jadi mungkin wanita kenalah (ketawa).

Antara masalah keruntuhan akhlak yang sering kali dapat dilihat adalah seperti menyalahgunakan najis dadah, pergaulan bebas antara lelaki dan perempuan dan sebagainya. Saya ingin mencadangkan langkah untuk mengatasi masalah ini hendaklah dilakukan dengan segera. Antaranya adalah cara kita mengadakan kompleks sukan, tempat-tempat rekreasi dan sebagainya. Peralatan dan bimbingan daripada berbagai-bagai agensi yang berkenaan seperti kelab-kelab rekreasi, Tenaga Penggerak Sukan dan sebagainya akan dapat membantu untuk menjayakan rancangan tersebut; dan saya ingin mencadangkan projek ala Bukit Cerakah diwujudkan.

Satu tempat ialah di kawasan Parlimen Tasek Gelugor, kawasan Ayer Itam. Tempat ini berfungsi sebagai pusat eksperimen, pusat pengeluaran, pusat rekreasi dan pusat latihan. Projek ini dijalankan bersama dengan rakyat tempatan, dengan harapan akhirnya mereka dapat menjadi pengusaha untuk mentadbir pro-

jek ini selaras dengan hasrat *commercialization*. Jadi kejayaan tindakan tersebut sudah pasti akan dapat menghindarkan golongan daripada muda-mudi terus terlibat dalam kegiatan-kegiatan yang tidak sihat.

Ingin saya, Datuk Speaker, menyentuh tentang masalah PBA. Saya mendapat pengaduan tentang tekanan yang rendah seperti Y.B. Dr. Ting kata berlaku di kawasan beliau. Begitu juga tekanan air di kawasan saya terlalu rendah. Saya harap akan mendapat perhatian dari pihak Y.B. Dr. Hilmi ahli dari Telok Bahang.

Datuk Speaker, memandangkan sekarang ini terdapat kawasan-kawasan perumahan yang telah wujud, jadi terutamanya di kawasan saya, maka sudah pasti bilangan penduduknya semakin bertambah dan permintaan terhadap barang-barang keperluan seharian menjadi semakin meningkat. Saya mencadangkan supaya pihak PERDA atau lain-lain agensi dan jabatan-jabatan yang terlibat dengannya dapat menubuh atau membangunkan kawasan untuk pasar tani ataupun pasar kecil supaya para penduduk dapat membantu para penduduk menambahkan pendapatan mereka. Pembinaan tempat perniagaan ini juga dapat meletakkan para peniaga dalam satu kawasan yang sama, dan secara tidak langsung kawalan terhadap kebersihan, keselamatan dan sebagainya dapat dilakukan dengan baik.

Datuk Speaker, sekarang ini – tadi pun telah kita baca surat khabar – seringkali kita terdengar kes-kes mendera kanak-kanak. Keadaan ini semakin menjadi-jadi sejak akhir-akhir ini. Untuk mengelakkan berlakunya kes-kes penganiayaan kanak-kanak, maka saya mencadangkan supaya pihak Kerajaan menubuhkan pusat-pusat atau taman-taman

macam *nursery*. Jadi, maksud saya, anak-anak kepada ibu-ibu yang bekerja, tidak kira swasta ataupun kakitangan Kerajaan, dapat menghantar anak-anak mereka ke satu tempat yang telah dikhaskan dan telah dibangunkan oleh Kerajaan, yang pada keseluruhannya dikawal oleh pihak Kerajaan dengan tenaga-tenaga pengajarnya diambil dari kalangan wanita-wanita setempat yang tidak mempunyai tanggungan lagi. Wanita-wanita untuk menjaga anak-anak itu kita ambillah dari kalangan yang berumur – dengan izin – *medium age*, jadi kita dapat membantu mengatasi masalah untuk mendapatkan pembantu rumah di kalangan keluarga yang suami-isteri bekerja untuk menambahkan pendapatan keluarga. Janganlah kita ambil dari kalangan muda-mudi; kalau boleh yang pertengahan umur supaya mereka dapat menjaga anak-anak dengan baik itu dan segala-galanya hendaklah dikawal oleh pihak Kerajaan. Oleh itu tidak timbullah masalah dari segi mendera dan sebagainya.

Akhir sekali, saya tidak mahu panjang lebar lagi, saya sudahi dengan menyokong. Terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan selama 15 minit sehingga jam 11.10 pagi.

Dewan ditangguhkan pada Jam 10.55 pagi.

Dewan bersidang semula pada jam 11.20 pagi.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula dengan perbahasan.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan atas usul mengenai Anggaran Pembangunan tahun 1991 yang dibawa ke Dewan ini oleh Y.A.B. Ketua Menteri.

Tuan Speaker, saya menyambut baik langkah yang diambil oleh Kerajaan untuk menyerahkan tanggungjawab membina pasar-pasar awam kepada Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan kerana ini akan meringankan beban kewangan atas Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan Majlis Perbandaran Seberang Perai. Langkah ini juga akan membolehkan Majlis Perbandaran Pulau Pinang untuk mengalirkan wang yang sangat diperlukan ini untuk tujuan meningkatkan mutu perkhidmatan yang diberikan kepada rakyat.

Kita sering mendengar alasan-alasan dari pihak Majlis-majlis bahawa mereka tidak mempunyai sumber atau peruntukan wang yang mencukupi bagi membaikpulih ataupun menyelenggarakan pasar awam, apatah lagi pasar awam yang baru. Berhubung dengan ini, saya ingin menarik perhatian pihak berkuasa tentang usaha untuk menyatukan semula pasar Lebuh Cecil ke satu tapak baru berdekatan dengan tapak lama, yang setakat ini belum lagi diselesaikan oleh kerana masih terdapat masalah-masalah yang belum diatasi walaupun ada pihak yang berkepentingan politik membuat berbagai-bagai janji sebelum pilihanraya. Usaha yang diambil oleh Majlis Perbandaran Pulau Pinang untuk menempatkan semula para peniaga ke tapak baru itu masih belum disempurnakan kerana beberapa masalah pokok masih belum diselesaikan sehingga kini. Masalah pokok yang pertama ialah berhubung dengan kemampuan tapak baru itu untuk menampung kesemua gerai yang di-

kenalpastikan untuk dipindahkan.

Tuan Speaker, sebenarnya kawasan tapak baru itu adalah jauh lebih besar dan sesuai serta sempurna berbanding dengan tapak lama itu dan tidak timbul masalah bagi pihak Majlis menempatkan semula kesemua peniaga yang menjalankan perniagaan di sana secara teratur dan diperuntukkan saiz gerai yang besar. Jika Majlis Perbandaran Pulau Pinang mengamalkan dasar ini dan usaha menempatkan semula pasar lama ini telahpun disempurnakan awal-awal lagi, tetapi masalah telah timbul kerana pihak Majlis bukan sahaja mahu menempatkan semula peniaga dari tapak lama itu ke tapak baru, namun ia juga mahu memindahkan dengan sekaligus seramai tiga puluh peniaga dari Lebuh Maxwell dan Pawagam Kapitol ke tapak baru itu. Tindakan sedemikian telah mengenakan tekanan ruangan atau – dengan izin – *pressure of space* ke atas tapak yang baru ini bagi menampung peniaga-peniaga dari luar ini, dan pihak Majlis Perbandaran Pulau Pinang telah dipaksa untuk mengurangkan saiz gerai yang akan diberikan dalam tapak baru ini. Langkah ini telah menimbulkan masalah praktikal, iaitu saiz gerai itu adalah terlalu kecil dan lokasinya terlalu padat untuk memudahkan laluan orang ramai dari gerai-gerai. Oleh itu, para peniaga tidak dapat bersetuju dengan lokasi dan saiz gerai di tapak baru itu.

Memandangkan hakikat ini dan juga mengambil kira keperluan untuk menempatkan semula para peniaga di tapak baru bagi mengatasi kesesakan lalulintas, saya menyeru Kerajaan Negeri untuk bercampurtangan dalam hal ini. Pihak Kerajaan Negeri boleh mengarahkan Majlis Perbandaran Pulau Pinang untuk mengambil langkah-langkah yang sesuai untuk menyelesaikan masalah pokok ini. Di antara langkah-langkah itu ialah membuat bancian baru bagi memastikan jumlah sebenar

peniaga-peniaga yang akan dipindahkan dan juga mengugurkan rancangan untuk memindahkan gerai-gerai dari Lebuhraya Maxwell dan Pawagam Kapital ke Lebuhraya Cecil. Jika Majlis Perbandaran Pulau Pinang dapat mencapai kemajuan baru dalam dua perkara ini, saya yakin tapak baru ini dapat menampung semua gerai dari tapak lama dengan diperuntukkan lokasi dan saiz gerai yang bukan sahaja memenuhi kehendak para peniaga tetapi untuk memudahkan Majlis Perbandaran Pulau Pinang dalam menyelenggarakan pasar baru ini.

Masalah-masalah sampingan yang tidak kurang penting di tapak baru itu juga harus diberi perhatian sewajarnya. Para peniaga telah mengemukakan beberapa permohonan berhubung dengan kemudahan asas seperti bum-bung, bekalan air dan letrik, longkang dan lain-lain lagi. Pihak Majlis Perbandaran Pulau Pinang harus melihat masalah peniaga ini dengan pandangan yang lebih dekat dan mengamalkan dengan pendirian yang praktikal.

Sampailah masa untuk Kerajaan mengugurkan sikap yang lama dan sebaliknya mengamalkan sikap yang progresif dalam soal ini. Sebagai langkah pertama, sebuah pelan induk penjaja harus disediakan bagi mengkaji segala aspek berhubung dengan penjaja di negeri ini yang kini menjadi sebuah bandar ekonomi yang kian berkembang dan seterusnya menyediakan cadangan-cadangan bagi menjamin sektor ekonomi ini dapat terus memainkan peranan yang penting dalam masyarakat. Jadi, saya mengambil kesempatan ini menyeru Kerajaan Negeri membuat permohonan kepada Kerajaan Pusat untuk mendapatkan peruntukan kewangan bagi menyediakan kemudahan-kemudahan asas yang diminta oleh para peniaga supaya dapat menjadikan Pasar Lebuhraya Cecil yang baru itu sebagai satu tempat jual-beli yang lebih sempurna.

Sekianlah, terima kasih.

Ahli Kawasan Paya Terbong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya juga bangun untuk mengambil bahagian membahaskan usul yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri semalam untuk belanjawan pembangunan. Saya ada beberapa perkara yang saya ingin menarik perhatian dan membangkitkan dalam Dewan ini.

Tuan Speaker, perkara yang pertama yang kita dalam Dewan ini telah bincang dengan panjang lebar ialah mengenai peruntukan-peruntukan kewangan untuk sekolah-sekolah *private* di pulau Pinang. Semalam, apabila Ahli dari Kawasan Sungai Pinang memberi jawapan dan membangkitkan isu ini, saya telah meminta penjelasan tetapi tidak diberi jalan. Apa yang dibangkitkan oleh Ahli Kawasan Sungai Pinang adalah memutarbelitkan Dewan ini sahaja dan juga rakyat. Saya ingin membangkitkan isu ini untuk membetulkan apa yang kita mahu dari pihak pembangkang.

Semalam beliau telah membangkitkan isu mengenai bukti untuk samada Kerajaan Melaka, Negeri Sembilan, Selangor atau Sabah ada memberi kewangan kepada sekolah *private* Tionghua. Tuan Speaker, beliau mencabar rakan saya, Ahli dari Bukit Tengah, untuk memberi bukti. Saya tahu Ahli Kawasan Sungai Pinang adalah seorang yang telah bersekolah di Sekolah berbahasa Tionghua dan memahami Tionghua dan jika beliau tidak tahu, ini amatlah dikesali. Kami dari pihak pembangkang telah membuat kenyataan dalam ucapan di Dewan ini, tetapi bukan tanggungjawab kami untuk memberi bukti. Jikalau beliau atau Kerajaan atau Speaker tidak mahu terima apa yang dinyatakan oleh rakan saya, Dewan ini boleh

merujuk rakan saya kepada satu *select committee* dan kami akan mempertahankan apa yang telah kami nyatakan, tetapi pertikaian di antara samada Kerajaan Negeri Melaka, Negeri Sembilan dan Selangor memberi bantuan atau tidak bukanlah isu yang pokok. Isu pokok adalah samada Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang dipimpin oleh Y.A.B. Ketua Menteri dan Exco barunya akan memberi, mahu memberi, atau tidak mahu memberi, bantuan tahunan kepada lima sekolah Tionghua *private* ini. Ini masalah pokok, ini yang kita mahu, ini yang kita bangkitkan.

Saya amat kesal bahawa Ahli Kawasan Sungai Pinang, seorang di mana – dengan izin, Tuan Speaker – “*wachau tho seok*”, *champion* bahasa Tionghua, sekarang menjadi satu *apologist* untuk Barisan Nasional. Tuan Speaker, ini saya amat kesali. Apa yang kita bincangkan di sini bukanlah samada lain negeri ada memberi atau tidak. Jikalau negeri lain tidak memberi bantuan kewangan, Negeri Pulau Pinang boleh memberi juga. Mengapa Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak mahu memberi kewangan tahunan? Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan Ahli dari Kawasan Sungai Pinang keduanya memasuki politik atas apa platform “*wachau tho seok*”, tetapi sekarang bagaimana mereka berdua berada dalam satu *position* yang boleh membuat apa yang telah dikatakan beberapa tahun dahulu? Nampaknya mereka berdua telah menjadi *apologists*. Ini saya amat kesali dan saya harap mereka tidak memutarbelitkan isu ini. Saya harap kedua-dua mereka akan mempertimbangkan semula oleh kerana apa yang kita cakapkan dan janji-janji kita sebagai pemimpin kepada rakyat mesti ditunaikan. Saya harap Kerajaan ini akan mempertimbangkan usul yang akan dibangkitkan oleh rakan saya dan mempersetujui serta menyokong usul ini.

Tuan Speaker, lagi ada satu perkara yang

saya ingin bangkitkan juga mengenai satu perkara yang telah saya bangkitkan beberapa tahun dulu dalam Dewan ini. Barangkali ada beberapa ahli yang tidak tahu tetapi ada perkembangan yang baru. Ini adalah mengenai sebuah kereta Mercedes Kerajaan. Saya telah membangkit pada masa itu bahawa kereta ini terlibat dalam satu kemalangan dan saya diberitahu kereta itu ada di worksyop, tetapi baru-baru ini saya telah menerima satu surat dari seorang yang memberitahu saya bahawa kereta ini telah hilang dan kita tidak boleh *trace*. Kereta ini bernombor PV 1. Kereta *pool-car* Kerajaan, PV 1, tidak dapat kita *trace*, tidak tahu samada ada di worksyop. Ini semua harta Kerajaan yang ditanggung oleh rakyat. Saya bukan menyoal siap, tetapi saya ingin tahu sahaja samada kereta ini ada atau tidak, dan saya tidak tengok kereta itu ada di sini. Semua ada – PAL, PAK – tetapi PV 1 tidak ada. Dulu saya pernah tengok ada PV 1 di sini, tetapi barangkali boleh bagi satu jawapan bahawa kereta ini ada. Walau bagaimanapun, saya ingin menarik perhatian di atas perkara ini bahawa jikalau kereta Kerajaan terlibat dalam sesuatu kemalangan, setahu sayalah pejabat yang bertanggungjawab memperbaiki kereta itu adalah J.K.R., dan saya juga diberitahu di dalam surat ini bahawa kereta ini tidak ada di dalam Woksyop J.K.R. Kita juga tidak tahu di mana letaknya kereta itu dan saya diberitahu juga baru-baru ini bahawa kereta ini berada di dalam satu worksyop swasta selepas masa hampir enam bulan hingga satu tahun. Saya berharap Kerajaan boleh menyiasat dan jikalau surat yang diberi kepada saya ini tidak benar, saya minta maaf. Oleh kerana perkara ini telah di serah kepada saya, saya mesti bangkitkan untuk perhatian Kerajaan.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, cukup masalah itu. Biar saya siasat dulu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Terima kasih, Tuan Speaker.

Baiklah, saya balik kepada isu yang dibangkitkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri semalam apabila membentangkan usul ini. Semalam Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah berkata bahawa di bawah Butiran II, sejumlah \$6,940,000.00 telah diperuntukkan untuk Projek Rumah Kos Rendah dan surat khabar telah memberi satu *page slit* untuk perkara ini, *\$6.9 million set side for lot-cost housing*. Tuan Speaker, melalui apa yang disiarkan oleh pihak akhbar \$6.9 juta untuk rakyat adalah besar tetapi jikalau kita mengkaji dengan teliti \$6.9 juta ini jikalau kita membina rumah kos rendah yang berharga \$20,000.00, kita hanya boleh membina 350 unit sahaja. 350 unit sahaja jikalau kosnya \$20,000.00 seunit, dan seperti yang dijawab dari Ahli dari Kawasan Ara Rendang pada masa soalan bertulis, beliau telah memberitahu bahawa di Bahagian Perumahan kini ada lebihkurang 68,000 orang menunggu untuk mendapat perumahan kos rendah.

Saya juga telah mendengar jawapan-jawapan dan hujah-hujah yang diberi oleh Ahli baru yang bertanggungjawab mengenai perumahan sekarang bahawa Kerajaan adalah berpuas hati atas apa yang telah dicapai oleh Kerajaan adalah berjalan mengikut *target*. Ini adalah jawapan Ahli dari Aran Rendang. Selain dari itu, jawapan yang diberi di dalam surat khabar yang disiarkan beberapa bulan telah memberi satu gambaran bahawa Kerajaan mempunyai banyak projek untuk perumahan khususnya.

Satu kenyataan telah dibuat oleh Timbalan Ketua Menteri yang tidak sah bahawa

pada 14 haribulan baru-baru ini, P.D.C. akan membina 2,800 *low-cost* dan *medium-cost* unit melalui satu nama yang menarik, iaitu "*Rainbow Project*", Tuan Speaker, nanti saya akan mari sini. Apa yang saya ingin menarik adalah bahawa Kerajaan tidak memberi satu ingin menarik adalah bahawa Kerajaan tidak memberi satu gambaran yang sebenar mengenai kedudukan kekurangan rumah kos rendah di Pulau Pinang, dan saya juga mendapat tahu bahawa Ahli dari Ara Rendang telah memberitahu bahawa Kerajaan ada rancangan untuk membina 54,000 unit kos rumah kos rendah di bawah program penswastaan.

Saya ingin menarik perhatian kepada jawapan-jawapan yang telah diberi kepada Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa pada sasaran 54,211 unit, hanya 7.9 unit telah siap dibina. Ini adalah mengikut target, program penswastaan perumahan pada tahun 1969, 1986 sampai 1989 (tiga tahun). Ini jawapan yang diberi oleh bekas Ahli Jawatankuasa, Pengerusi Jawatankuasa Perumahan iaitu Tuan Speaker. Tiga tahun, tetapi selepas tiga tahun sekarang kita ada di tahun 1990 dan dalam beberapa hari ini kita akan memasuki tahun 1991, tetapi kita hanya boleh mencapai 7.9 unit sahaja. Ini adalah target yang dijadualkan.

Tuan Speaker, saya ingin memberi ucapan yang teliti mengenai perumahan di Pulau Pinang dan masalah di Pulau Pinang oleh kerana sekarang ada masalah seperti yang dinyatakan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, bahawa pembangunan Pulau Pinang boleh dibahagikan kepada dua bahagian: Satu, tahun 70an di mana beliau berkata bahawa Kerajaan mempunyai matlamat untuk mencari peluang pekerjaan untuk rakyat Pulau Pinang; dan bahagian yang kedua adalah untuk mengadakan perumahan yang mencukupi untuk rakyat di Pulau Pinang. Sekarang adalah masa untuk

mengkaji, masa dua puluh satu tahun di bawah pimpinan bekas Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, Dr. Lim Chong Eu, dan saya ingin membangkitkan isu perumahan itu atas harapan bahawa Kerajaan baru ini jangan membuat serupa dengan apa yang telah dibuat oleh Kerajaan dahulu di mana satu gambaran yang mewah telah diberi tetapi apa yang sebenarnya ialah apa yang sepatutnya dibina tidak boleh dicapai. Saya harap kita boleh tunjukkan kepada perkara ini dan saya akan memberi bantuan kepada Ahli Kawasan Ara Rendang.

Tuan Speaker, rakyat jelata khasnya pemohon-pemohon perumahan sering terkilang dengan pengumuman dari pihak Kerajaan untuk menyediakan perumahan yang mencukupi tetapi mereka sering dihampakan oleh kerana pengumuman yang memikat hati ini kononnya hanyalah merupakan janji-janji kosong sahaja selama ini. Tunggu demi tunggu, ada setengah membuat permohonan seperti yang dibangkitkan oleh rakan saya beberapa tahun, sepuluh tahun lebih, lima belas tahun-pun ada; lima belas tahun adalah yang amat banyak sekali pada tahun 1976 sampai tahun 1979, dan 30,000 hingga 40,000 orang itu masih menunggu. Ada orang tunggu sampai tua, ada pemohon tunggu sampai mati dan ada orang membuat permohonan yang layak tunggu sampai dia layak oleh kerana ada orang-orang tua yang tidak boleh membayar ansuran, dan tidak boleh membayar sewaan pun ada. Kalau mahu, saya boleh beri banyak, saya pasti bahawa Pejabat Perumahan ada menerima surat yang terbanyak dari saya oleh kerana di Pengkalan Kota, kawasan saya dulu, dalam satu rumah ada hampir sepuluh keluarga. Banyak perumahan diperlukan di sana tetapi semua orang-orang ini masih menunggu.

Apa yang saya mahu bangkitkan di sini adalah Kerajaan telah menyerahkan

tanggungjawab Kerajaan kepada pihak swasta dengan hanya memberi \$6.9 juta untuk perumahan. Menurut jawapan yang telah diberi oleh Ahli Kawasan Ara Rendang, dari jumlah permohonan 68,000 orang itu, hampir 30,000 tidak mampu untuk membeli rumah kos rendah yang berharga \$25,000.00 pun. Tetapi apa yang saya ingin membangkitkan di sini Kerajaan ada membuat rancangan untuk membina 54,000 rumah kos rendah yang berharga \$25,000.00, \$25,000.00 untuk pemohon, tetapi di dalam angka 68,000 itu, 30,000 orang tidak layak membeli perumahan ini, dan saya ingin tahu sama ada Kerajaan ada rancangan untuk membina rumah untuk orang yang tidak layak membeli perumahan kos rendah yang berharga \$25,000.00 sahaja. Jika kita lihat keadaan di sini, Kerajaan telah mempunyai lebih rancangan untuk rumah berharga \$25,000.00 tetapi tidak ada rancangan untuk rumah berharga \$25,000.00. Inilah saya harap Kerajaan boleh membuat siasatan, jika perlu *subsidise*, *subsidise* oleh kerana perumahan adalah satu keperluan yang asas kepada rakyat dan saya berharap Kerajaan boleh membuat siasatan dan boleh memberikan satu rancangan yang memuaskan untuk mengetahui masalah ini.

Tuan Speaker, dalam 21 tahun di bawah pimpinan bekas Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, sebenarnya rumah yang dibina adalah yang dituntut oleh Kerajaan iaitu 12,000 unit sahaja. Inipun termasuk apa yang dibina oleh bekas Yang Amat Berhormat Ketua Menteri yang pertama, Datuk Wong Pow Nee, di Rifle Range, tetapi tidak apalah. Kita kumpulkan semua untuk Kerajaan yang dipimpin oleh Kerajaan bekas Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, Dr. Lim Chong Eu. Pada masa Tan Sri Wong Pow Nee menjadi Ketua Menteri bagi tempoh tahun 1963 hingga 1969, Kerajaan Negeri telah membina sebanyak 5,864 unit rumah kos rendah ataupun 838 unit setiap

tahun. Ini di bawah pimpinan bekas Ketua Menteri yang pertama. Apabila kita membuat perbandingan dengan rekod prestasi bekas Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, Dr. Lim Chong Eu, kita mendapati bahawa bagi tempoh tahun 1970 sehingga tahun 1989, Kerajaan Negeri mampu menyediakan sebanyak 6,760 unit sahaja bagi tempoh 20 tahun. Ini bermakna setiap tahun hanya membina 338 unit setahun. Ini adalah rekod prestasi "cemerlang" yang dicapai oleh bekas Ketua Menteri dan Kerajaan yang dipimpin oleh beliau termasuk Ahli Kawasan Ara Rendang yang juga ditanggungjawab sebagai Exco, dan juga Ahli Kawasan Seberang Jaya. Saya memberi angka ini dengan harapan Kerajaan jangan membuat gambaran bahawa dibina oleh Kerajaan jikalau termasuk apa yang dibina oleh Datuk Wong Pow Nee hanyalah 12,000 sahaja selama ini, begitu juga dengan PDC. Oleh kerana itu saya berharap Kerajaan sungguh-sungguh berhati-hati untuk memberi keutamaan kepada perkara ini.

Tuan Speaker, satu perkara yang saya ingin bangkitkan adalah mengenai *arrears* atau tunggakan perumahan. Ahli Kawasan Ara, Rendang, Exco baru, telah memberi satu amaran kepada orang yang berhutang kepada Kerajaan sejumlah \$8 juta. Beliau berkata – Tuan Speaker, dengan izin – *"the authorities warned that the utilities supply might be cut off if they do not pay up"*. Tuan Speaker, di sini saya ingin tahu apakah sebab tunggakan ini boleh naik begitu tinggi? Sebab yang diberi oleh Ahli Kawasan Ara Rendang ialah bahawa ada orang yang tidak mahu bayar walaupun mampu untuk membayar. Saya setuju ada orang atau ada penghuni rumah kos rendah mampu membayar tidak membayar, tetapi adakah Ahli Kawasan Ara Rendang tahu sebab mereka semua tidak mahu membayar? Mereka tidak mahu membayar oleh kerana ada ramai orang yang mampu membayar tidak membayar. Masalah

di sini, tunggakan sewa perumahan adalah akibat dari apa yang dirancang oleh Kerajaan. Saya beri contoh. Di dalam jawapan yang diberi oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Ara Rendang jumlahnya adalah \$8.2 juta dan yang banyak sekali adalah di kawasan Tun Sardon (hampir \$2.1 juta satu projek sahaja); Mak Mandin, I, II dan Mak Mandin Hijau hampir (\$1.2 juta) dan juga di Taman Tun Awang, Jalan Mohd. Saad.

Tuan Speaker, (gangguan).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Penjelasan, boleh?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Macam mana Kerajaan begitu berkesan untuk menghalau penghuni-penghuni yang tinggal di kawasan yang terlibat dalam perbandingan KOMTAR. Apabila mereka tidak mahu berpindah, Kerajaan boleh menghalau mereka dengan menutup air, api, juga tindakan-tindakan lain. Macam mana ini boleh berlaku?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini amaran yang diberi oleh Ahli sahaja, tidak bertindak (gangguan). Amaran sahaja. Tetapi apabila saya bangkitkan isu ini, saya mahu dan saya ingin memberi perhatian serta maklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa perkara ini bukan sebegitu senang. Tunggakan sewa ini adalah atas sebab polisi Kerajaan. Kesemua ini adalah terletak di

kawasan luar bandar—Taman Tun Sardon tidak terletak di kawasan luar bandar, tetapi ada sedikitlah. Apa yang menyebabkan tunggakan naik begitu tinggi adalah cara peruntukan perumahan. Saya tahu ada orang yang tidak layak dan tidak mampu untuk membayar jika diperuntukkan perumahan. Orang yang pendapatannya \$400.00 – \$500.00, mana penghuni ini mampu membayar balik ansuran \$105.00 atau \$115.00 sebulan? Juga bekalan elektrik dan air, mereka tidak mampu. Kerajaan sudah menetapkan polisi quota 45: 45: 10. Quota ini adalah 45% untuk orang Melayu, 45% untuk orang-orang Tionghua dan 10% untuk orang India. Di sini saya ingin menjelaskan, saya tidak mahu sesiapa untuk memutarbelit. Kami dari DAP tidak membantah untuk memberi rumah kepada orang Melayu dan sesiapa-pun. Jikalau ada orang membuat permohonan dan layak untuk mendapatkannya, kita sokong, tetapi masalah tunggakan \$8 juta ini berlaku atas dasar untuk menampung quota ini di mana ada orang yang tidak mampu pun diberi peruntukan.

Mengenai Rumah Hijau Mak Mandin, rumah-rumah ini telah diberi kepada orang-orang yang terlibat dalam satu bencana alam iaitu kebakaran, dan mereka telah diberi perumahan itu dengan alasan bahawa ini untuk sementara sahaja. Sekarang sudah sampai 7 – 8 tahun. Kesemua mereka ini tidak membayar satu sen pun. Apa yang Kerajaan akan buat? Mereka tidak akan membayar dan tidak mahu membayar oleh kerana janji Kerajaan untuk memberi *alternate housing* kepada semua orang yang mengalami kebakaran ini tidak dipatuhi. Sampai berapa tahun mereka akan tunggu?

Inilah yang mengakibatkan tunggakan naik dan saya harap, Tuan Speaker, Ahli Kawasan Ara Rendang boleh memberi perhatian yang berat ke atas perkara ini. Saya ingin

membuat satu cadangan untuk dipertimbangkan oleh Kerajaan baru ini iaitu bahawa pembayaran balik \$115.00 atau \$105.00 ini adalah terlalu tinggi. Saya bukan menyuruh Kerajaan kurangkan. Apa yang saya minta ialah supaya Kerajaan melanjutkan tempoh bayaran. Jikalau sekarang tempohnya ialah 20 tahun, Kerajaan boleh melanjutkannya kepada 25 tahun atau tempoh masa yang *realistic* di mana penghuni ini semua boleh membayar oleh kerana penghuni-penghuni ini adalah di dalam golongan yang berpendapatan rendah. Inilah satu masalah.

Masalah mengenai PDC. Ahli dari Seberang Jaya telah memberi satu gambaran bahawa PDC akan mengadakan satu rancangan “Rainbow”. Prestasi PDC ini lebih menyedihkan. PDC bukan sahaja tidak membantu Kerajaan untuk membina rumah kos rendah bagi mengurangkan masalah kekurangan rumah kos rendah di Pulau Pinang, tetapi PDC mengambil peluang ini untuk membuat keuntungan. Tadi rakan saya telah memberi sedikit maklumat mengenai PDC, saya akan memberikan maklumat yang lebih teliti mengenai apa yang telah dilakukan oleh PDC.

Pada tahun 1980, apabila PDC mula ditubuhkan dan mula membina perumahan di Pulau Pinang, setakat lima enam tahun, PDC boleh membuat keuntungan sebanyak \$103 juta di dalam projek perumahan. Sekarang saya tidak tahu berapakah keuntungan yang dibuat sampai tahap sekarang. Peranan yang dimainkan oleh PDC, bukanlah untuk membuat keuntungan dari rakyat. Jikalau mahu membuat keuntungan hendaklah dibuat dengan cara yang bersih, bukan dengan cara yang kotor. Mengapa saya cakap begitu? PDC telah menggunakan taktik menipu untuk menjualkan unit-unit.

Saya boleh beri bukti macam mana PDC telah menipu. Saya ada seorang kawan yang telah membuat permohonan untuk mendapat satu unit dari PDC. Beliau telah membuat permohonan, dan membayar deposit. Beliau bekerja di sebuah kilang di Bayan Baru tetapi ditawarkan rumah kos sederhana oleh PDC di Seberang Jaya. Kawan saya itu pergi terus ke pejabat PDC, merayu kepada PDC bahawa beliau bekerja di Bayan Baru dan ingin mendapat sebuah rumah pangsa di Bayan Baru. Apa jawapan yang beliau dapat? Rumah pangsa Bayan Baru sudah habis. Adakah beliau mahu atau tidak mahu angkat atau tidak terima. Itu jawapan yang diberi oleh PDC. Malangnya setelah dua-tiga minggu, satu kenyataan telah dikeluarkan bahawa harga rumah pangsa PDC telah turun dan juga telah dilaporkan di dalam Bayan Baru ada berapa ratus unit. Dalam dua minggu sahaja, tak akan PDC *superhuman* boleh membina beberapa ratus unit? Ini adalah satu penipuan yang dibuat oleh PDC untuk menjual rumah PDC. Bukan sahaja itu, orang-orang sudah hangat oleh sebab baru sahaja membeli satu unit, dua-tiga minggu selepas itu harga sudah turun dan mereka sudah rugi \$5,000.00 atau \$6,000.00. Ini satu penipuan.

Yang kedua, di dalam kawasan lama saya dulu, Pengkalan Kota, Macallum Street, ada seorang telah membuat permohonan untuk mendapat unit dari PDC; beliau telah diberi satu unit, tetapi diberi unit yang ke 19. *Draw lots*. Beliau selepas daripada itu telah pergi membuat rayuan kepada PDC untuk mendapat unit di bawah, sama ada satu, dua atau tiga, oleh kerana ibu bapa beliau sudah tua dan sakit. Beliau juga diberitahu oleh PDC bahawa semua sudah habis, mahu angkat atau tidak mahu? *This is the answer*. Saya ingat beliau barulah, satu tidak tahu. Saya ingat Speaker tahu dan Ahli dari Ara Rendang tahu yang harga turun. Biarkan saya habiskan cerita saya. Orang itu telah diberitahu

bahawa tidak ada unit lagi, tetapi selepas dua-tiga minggu, satu laporan telah dikeluarkan bahawa harga telah turun, dan ada banyak unit lagi di dalam Flat Lebuhr Macallum dan orang yang tidak membuat permohonan iaitu orang yang baru, boleh memilih unit yang dikehendaki. Orang-orang yang telah membayar *trust* kepada PDC telah diberi satu unit yang tinggi. Apabila merayu tidak dapat, tetapi orang yang baru boleh beli rumah pangsa itu dengan harga yang murah, lebih murah daripada apa yang dibuat oleh permohonan itu dan juga boleh pilih unit. Inilah taktik yang digunakan oleh PDC.

Ada banyak contoh lagi tetapi saya harap Ahli Kawasan Ara Rendang boleh tengok dan juga Ahli Seberang Jaya, jangan laporkan "*Rainbow*" sahaja tetapi apa yang berlaku di dalam "*Rainbow*" mestilah kita jaga juga.

Tuan Speaker, ada satu perkara lagi mengenai PDC. Tadi rakan saya Ahli dari Bera-pit membangkitkan mengenai kos untuk membina rumah kos rendah oleh PDC. Alasan yang diberi oleh PDC untuk menjual dengan harga yang tinggi adalah oleh kerana pembinaan rumah pangsa itu adalah dengan harga yang tinggi. Di sini saya ingin menunjuk, di dalam Gat Lebuhr Macallum, rumah pangsa dua bilik di dalam blok 12 tingkat, kos pembinaan adalah \$49,279.00. Harga tanah hanya \$1,500.00 sahaja, tetapi kos pembinaan \$49,279.00. Ini kos untuk membina satu unit dua bilik luasnya 500 sampai 600 kaki persegi hampir 50 sampai 600. Saya sudah *check* dengan kontraktor dan kawasan saya sini ada juga yang berpengalaman dalam hal ini. Saya diberitahu bahawa kos untuk pembinaan satu unit rumah pangsa yang luasnya 500 sampai 600 kaki persegi hanya lebih-lebih \$15,000.00 sahaja. Ini bagi unit yang asas, atau *basic*. Kerajaan boleh menjawab juga ada infrastruktur, lampu jalan, tetapi saya juga telah bertanya dan diberitahu bahawa termasuk

infrastruktur lebih-lebih \$30,000.00. Saya ingin tahu macam mana satu unit rumah pangsa ini boleh dibina dengan harga yang begitu tinggi? Barangkali ada penyelewengan, barangkali ada penipuan, saya tidak tahu. Saya mahu satu siasatan (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong berkelakuan baik di dalam Dewan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Adakah siastan? Bukan sahaja di Macal-lum Street, tetapi juga di Bayan Baru dan Seberang Jaya di mana rumah dibina dengan harga yang tinggi dan tidak patut. Saya pasti-lah ada sedikit masalah besar dan saya harap perkara ini boleh dibetulkan.

Tuan Speaker, juga ada satu perkara yang saya ingin bangkitkan lagi, bukan sahaja habis mengenai perumahan. Perkara yang saya ingin bangkitkan ini ialah mengenai JKR. Di dalam ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, beliau ada menyentuh butiran 101P, Peruntukan Untuk Projek-projek JKR, bahawa per-untukkan untuk memperbaiki jalan bagi jabatan. Di sini saya ada satu perkara yang saya ingin bangkitkan. Ada banyak jalan di Pulau Pinang, sama ada di Pulau atau Seberang Perai yang tidak diambilalih oleh JKR atas alasan bahawa jalan-jalan ini tidak *up to JKR specifications* di skim perumahan dan sekarang tidak ada orang menjaga jalan itu, dan selepas membina rumah itu, pemaju yang menjual rumah itu tidak akan mahu *maintain* jalan itu, tetapi tidak diambilalih oleh JKR atas alasan tidak *up to specifications*.

Di sini saya ingin bertanya jikalau jalan itu tidak *up to the expectation of the JKR*,

mengapa MPPP bagi OC? Mengapa JKR, MPPP dan MPSP tidak berbincang? Saya diberitahu bahawa mana-mana pemaju yang ingin membuat skim perumahan, kenalah membuat permohonan melalui lebih kurang 10 jabatan, baru permohonan boleh dibuat. Tetapi apabila memberi OC, mengapa jikalau jalan tidak tahu *up to specifications*, OC boleh diberi? Saya ingin tahu, itu satu.

Apa yang saya ingin menyeru kepada Kerajaan membuat adalah mana-mana jalan yang *not up to JKR specifications* diambilalih oleh Kerajaan sekarang untuk *maintain* oleh kerana jalan yang tidak *up to specifications* ini bukan salah orang yang membeli rumah itu, tapi adalah disebabkan kecuaiian atau kesalah-an pejabat-pejabat Kerajaan. Selain dari itu, apabila pemaju swasta tiak membina jalan yang *up to specifications* berikan OC. Walau bagaimanapun, apa yang ada sekarang saya harap Kerajaan boleh ambilalih. Saya tahu ada satu jawatankuasa yang dipengerusikan oleh bekas Ahli Tanjung Bungah – rakan saya jugalah di sekolah dahulu – iaitu Encik Khoo Boo Yeang untuk menerima aduan ke atas jalan-jalan ini, tetapi ini tidak cukup. Saya harap Kerajaan boleh mengambilalih semua jalan ini oleh kerana perkara ini telah berbangkit beberapa kali dan tindakan yang diambil tidak ada yang memuaskan diberi. Saya bukan menyalahkan bekas ahli yang bertanggungjawab, tetapi tidak ada satu polisi untuk mengambilalih perkara itu. Jikalau ada, saya mahu tahu apa, oleh kerana kawasan baru saya ada banyak jalan yang begitu. Tuan Speaker, inilah beberapa perkara yang saya ingin bangkitkan.

Akhirnya saya ingin membangkitkan satu masalah lagi. Butiran 45, \$6.8 juga diper-untukkan untuk Pihak Berkuasa Air – tidak bersangkut dengan apa yang kita tanya. Apa yang saya ingin bangkitkan adalah mengenai

kawasan saya. Sebelum pilihanraya, Ahli Dewan Undangan Negeri Barisan Nasional telah berjanji untuk mendapatkan bekalan air bagi 72 buah rumah di Paya Terubong. Ini telah dijanjikan oleh bekas Ahli Dewan Undangan Negeri, Barisan Nasional. Saya harap janji yang dibuat walaupun oleh seorang bekas ADUN, akan ditunaikan oleh Kerajaan Barisan Nasional. Bukan sahaja itu, satu kajian teliti harus dibuat oleh kerana saya diberitahu ada penghuni di situ telah memberi \$200.00 melalui ahli itu kepada siapa, saya tidak tahu sebab saya tidak diberitahu. Penghuni di sini membayar \$200.00 kepada ahli ini untuk sesiapa saya tidak tahu, untuk mendapat bekalan air. Ahli ini ialah bekas Ahli Paya Terubong. Tuan Speaker, saya bukan hendak membuat apa-apa tuduhan, tetapi maklumat ini telah dibawa kepada perhatian saya dan saya harap Kerajaan boleh tengok, kaji dan siasat, barangkali duit itu telah diserahkan kepada pejabat berkenaan, tetapi terlewat atau ada sebab-sebab yang lain. Apa yang saya tahu, saya memberi satu jawapan dan saya boleh membantu Kerajaan untuk memberitahu kepada orang itu.

Dengan ini, Tuan Speaker, saya harap perkara-perkara yang dibangkitkan akan diambil perhatian dan tidak kira samada yang betul, yang tidak betul, sedialah maklum.

Sekianlah, Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Penaga (Encik 'Azhar 'bin Ibrahim):

Yang Berhormat Tuan Speaker, saya juga ingin turut serta dalam perbincangan mengenai dengan Anggaran Pembangunan 1991.

Bila menyentuh tentang pembangunan ini saya melihatnya dari sudut keseimbangan kerana ini adalah menjadi teras kepada keadilan.

Seperti yang diketahui umum, memang tidak ada keseimbangan antara Pulau dan Seberang Perai. Di samping itu pula pembangunan-pembangunan di kawasan bandar adalah jauh lebih maju jika dibandingkan dengan kawasan-kawasan di luarbandar. Jadi oleh kerana ketidakseimbangan inilah maka saya membawa perhatian dan bercakap menyentuh beberapa perkara yang sebahagian besar daripadanya adalah untuk kawasan luar bandar.

Pertama sekali ialah kemudahan asas iaitu air paip. Saya rasa agak pelik jugalah, sudah menjangkau tahun 1990 dan hampir tahun 1991, air paip masih tidak ada lagi di dua buah tempat, khususnya di KADUN saya. Oleh kerana peruntukan yang saya baca dalam anggaran ini dan juga oleh kerana perhatian berat akan diberi, maka adalah sangat-sangat menjadi harapan saya semoga kedua-dua kawasan ini mendapat bekalan air yang sempurna. Saya takut kerana kawasan ini adalah berhampiran dengan kawasan bendang. Pada musim kemarau, air menjadi kering dan bila musim banjir atau bila musim hujan pula masalah lain yang akan timbul yakni racun-racun yang ditabur di dalam bendang itu membuatkan air itu masuk ke dalam telaga dan kalau tersilap digunakan, kemungkinan ada yang makan dan mendapat kecederaan. Janganlah sampai masa apabila terjadi sesuatu perkara yang kita tidak ingini itu barulah perhatian akan diberi. Jadi saya rasa perkara ini cukuplah sekali saya katakan di sini. Saya tidak tahulah samada di masa-masa depan akan diberi alasan teknikalkah atau apa-apa lain, tetapi apa yang dikehendaki ialah pada tahun 1991, penduduk-penduduk itu dapat menikmati air. Itu yang penting, tidak kira macam mana ianya dibuat, walaupun terpaksa dibawa melalui atas, hujan daripada langit itu ada, tak kira, asalkan dapat air pancur.

Masalah pertanian di kawasan luar bandar

juga adalah satu perkara yang perlu dititik-beratkan. Banyak tanah rang yang masih terbiar, kalaulah mengharapkan para petani untuk pergi memberi pendapat kepada pegawai-pegawai pertanian ataupun pihak-pihak yang bertanggungjawab, kadangkalanya para petani ini agak segan silu, malu dan kurang pengetahuan tetapi alangkah baiknya jikalau pegawai-pegawai pertanian kita ataupun pakar-pakar dalam bidang ini pergi ke kampung-kampung menjumpai para penduduk dan memberi cadangan serta pandangan kepada mereka. Beri pilihan kepada mereka, tanah-tanah rang itu ataupun tanah-tanah di tepi kawasan Sungai Muda terutamanya yang sering dilanda banjir, supaya mereka boleh mengubah kegiatan ekonomi mereka. Maklum sahajalah, tanah-tanah di tepi Sungai Muda itu sekali banjir berlaku, semusim padi rosak, setengah tahun penduduk menderita. Jadi kalaulah padi itu tidak boleh membantu kegiatan pendapatan mereka, mungkin kita boleh berpindah kepada kegiatan-kegiatan lain.

Yang ketiga, mengenai bantuan. Oleh kerana penduduk-penduduk di kawasan luar bandar memerlukan bantuan yang banyak, itulah sebabnya saya katakan keseimbangan tadi. Program pemberian lembu, kambing, anak ayam dan itik ini adalah sangat-sangat dihargai. Kalau boleh biarlah tambah lagi banyak-banyak supaya dapatlah penduduk-penduduk di sini menampung kesusahan mereka. Itulah yang diutamakan. Saya melihat dalam program PDC itu, menurut peta yang saya lihat, kawasan Kuala Muda itu digariskan sebagai kawasan pembangunan khas. Bila saya tinjau-tinjau dan bertanya serta belek-belek dan krobek-krobek, saya tidak mendapat satu projekpun atau sebarang pembangunan pun, yang dibuat oleh pihak PDC. Tidak ada lagi, jadi sampai bila hendak buatpun, wallah hu 'alam.

Kalaulah kita kata kawasan itu istimewa, bawalah aktiviti-aktiviti yang boleh membawa manfaat kepada penduduk-penduduk tempatan. Maksud saya, kawasan itu adalah kawasan nelayan dan adalah baik kiranya bengkel-bengkel untuk membaiki bot serta injin-injin bot dapat didirikan. Latihan patut diberi bagi membolehkan penduduk-penduduk tempatan membuat bot-bot ikan, tidak payah pergi menempah bot-bot ikan dari Pulau Pangkor atau mana-mana. Mungkin kilang-kilang yang kecil boleh didirikan untuk membuat jalan, pukat dan alat-alat mengail supaya kita tidak payah membeli dari Siam. Jadi benda-benda ini yang bersangkutan paut dengan kegiatan-kegiatan tempatan adalah perlu. Inilah yang diperlukan oleh penduduk-penduduk di situ.

Tuan Speaker, memanglah tidak dapat dinafikan bahawa peluang yang banyak perlulah diberi kepada kawasan-kawasan luar bandar. Rasa sayangnya, pihak DAP ini tidaklah perlu banyak sangat. Kalau tak perlu tak payah bagi pun tak apa.

Tuan Speaker:

Bagi apa itu?

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Pembangunan-pembangunan tidak payah dibuat di kawasan DAP, okey? (gangguan). Begini, saya berkata begitu kerana berdasarkan hujah-hujah yang disampaikan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat daripada DAP, 21 tahun Kerajaan yang dipimpin oleh bekas Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dipandang sepi, dikatakan tidak ada kemajuan, tidak ada pembangunan. Jadi kalau keadaan yang begini, benda yang diberi dikatakan tidak beri, benda yang ada dikatakan tidak ada, ini bermaksud bahawa pihak pembangkang tidak

menghargai dan tidak mahu mengakui hakikat bahawa kemajuan telahpun dibawa ke kawasan mereka. Jadi kalau kita bagipun tidak ada guna juga, ibaratnya seperti kudung mendapat cincin. Kudung, ertinya orang yang tidak ada tangan, tidak ada jari; bagi cincin dia bukan boleh pakai, dia buang sahaja, jadi tak usah bagilah.

Contohnya, kalau kita tengok Ahli-ahli Yang Berhormat di dalam DAP, dari dulu sampai sekarang, tidak ada pembaharuan, tidak ada kemajuan; ertinya tidak ada pembangunan, muka itu muka itu juga sampai lima-enam penggal; *performance* yang sama, bercakap; jadi ini boleh diibaratkan sebagai barang antiklah. Saya menyokong penuh, Tuan Speaker, tentang pandangan Ahli Yang Berhormat dari Berapit yang mencadangkan dalam Muzium kita itu patut digantung gambar. Oleh kerana untuk membeli gambar-gambar itu belanjanya banyak, jadi untuk menjimatkan belanja, kita gantungkan barang-barang antik ini di Muzium.

Walau bagaimanapun, Datuk Speaker, itu adalah satu gurauan. Oleh kerana saya ini berdiri di atas prinsip keadilan dan keseimbangan, saya rasa tentulah Kerajaan baru di bawah kepimpinan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri ini akan memberi layanan yang sewajarnya, sama-sama serentak. Kalau penduduk-penduduk di kawasan DAP memerlukan, kita boleh memberi pertolongan, tetapi jangan lupa, kawasan luar bandar memerlukan pertolongan juga.

Yang kedua berkenaan dengan pelancongan. Ini banyak yang diperkatakan. Saya-pun hendak sentuh sikit, tetapi pelancongan ini bersangkutan pelancongan luar bandar. Terlalu banyak sangat pelancongan yang ditumpukan di Pulau ini sehinggakan pantai di Batu Ferringhi dan Tanjung Bungah menjadi sesak. Jadi kali ini mengapa tidak kita mengalihkan

pandangan ke kawasan Seberang Perai pula.

Kalau kita tengok pantai di Seberang Perai dari Bagan hinggalah ke Kuala Muda serta Permatang Bendahari, pantai ini tidak pernah diusik, tidak pernah dirancang untuk dijadikan sebagai kawasan tarikan pelancong. Mungkin ini akan mengambil masa sedikit, tetapi saya rasa khuatir kerana apabila pantai itu sunyi, indah dan tidak ada orang mengunjunginya kerana tidak ada industri berkembang di situ atau tidak ada kegiatan-kegiatan ekonomi, tempat itu akan menjadi pusat pendaratan dan penyeludupan penyeludup-penyeludup dadah, ganja dan lain-lain kerana bunga-bunganya sudah timbul, sudah mula dapat dilihat. Dahulu orang-orang luar bandar tidak pandai dalam pekerjaan ini, tetapi sekarang sudah ada tanda-tanda menunjukkan bahaya ini sudah mula menerap ke kawasan luar bandar.

Sehubungan dengan itu kawasan Permatang Bendahari ini sudah banyak kali diperkatakan sebagai mempunyai potensi untuk para pelancong. Setakat ini Permatang Bendahari cuma ada sebuah kedai kampung sahaja, tetapi banyak orang yang datang melawat di situ. Oleh kerana yang demikianlah, maka beberapa program seperti pusat-pusat kraftangan, restoran terapung dan kampung tradisional perlu difikirkan agar kawasan itu terus menjadi maju. Satu perkara yang sedang bermain di dalam kepala saya ialah pembinaan titi yang menghubungkan Permatang Bendahari dengan sebelah seberang sana. Saya telah membuat pertanyaan dalam hal ini. Perbelanjaan untuk membina titi ini ialah dalam lebih kurang \$4.9 juta. Saya yakin kalaulah sebuah jambatan dapat didirikan, kegiatan ekonomi akan bertambah maju dan penduduk-penduduk setempat kawasan seluruh utara dari Kuala Muda hingga ke Penaga akan dapat mengecap kenikmatan itu.

Kalaulah kita mengatakan bahawa titi itu memerlukan perbelanjaan yang banyak, mungkin dari segi pelancongan kita boleh membina titi semacam di Sarawak itu untuk orang-orang berjalan kaki sahaja. Ini benar-benar akan dapat menarik hati orang-orang tempatan dan juga mungkin orang-orang dari luar negeri. Sebuah titi gantung melintasi sungai itu yang dibuat dalam keadaan baik seperti yang ada di Sarawak itu akan benar-benar menarik para pelancong; yang tidak boleh melaluinya ialah motokar atau motosikal; titi itu untuk orang-orang berjalan kaki sahaja. Jadi saya faham benar projek begini melibatkan dua buah negeri. Oleh yang demikian, Datuk Speaker, saya mengesyorkan agar Kerajaan Negeri membawa perkara ini untuk dibincangkan dengan Kerajaan Negeri Kedah.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azahar bin Ibrahim):

Mengenai Jabatan Parit dan Saliran, parit-parit dan ban-ban, di kawasan-kawasan luar-bandar ini merupakan satu perkara yang penting kerana di sinilah tempat mereka tinggal dan di sinilah tempat mereka mencari rezeki. Selalu juga terdapat keadaan di mana parit-parit tersumbat atau tidak dikorek dan bila air hujan turun sekerat hari sahaja kawasan ini sudah menjadi ban.

Sebagai contoh, sebuah parit yang panjang dipanggil "Parit Timur" di Pasir Gebu telah dibuat dalam tahun 1982, kalau tidak silap saya. Sejak parit itu dibuat ianya tidak pernah dikorek menjadikan parit itu cangkak dan bila hujan sahaja tiga jam hujan tempat itu sudah menjadi satu pusat ataupun kawasan limbangan air, yakni sudah menjadi banjir dan penduduk-penduduk di situ menghadapi kesusahan. Bendang-bendang mereka rosak dan tanaman padi yang baru-baru hendak tumbuh semuanya

musnah. Jadi pihak JPS silalah beri perhatian tentang hal ini kerana ini melibatkan mata pencarian dan rezeki penduduk-penduduk di daerah itu.

Akhir sekali, Tuan Speaker, soalan keseimbangan ini juga saya sentuh dalam aspek sosial, yakni bila kita mengadakan sesuatu program itu biarlah kita menampakkan keseimbangan. Saya selalu mengatakan mengenai seimbangan – saya selalu hendak gunakan perkataan ini – antara kaum. Sebagai contoh, macam "*Penang City on Parade*" agak mengecewakan kerana ianya seolah-olah melambangkan kita ini mengamalkan satu kebudayaan. Dalam mengadakan projek atau program yang melibatkan ramai orang seperti pelancong-pelancong luar negeri dan melibatkan pemberita-pemberita luar negeri, seelok-eloknya biarlah ianya menggambarkan satu keadaan di mana di Pulau Pinang ini rakyat hidup dalam aman sentosa, bersatu pada dan aman damai dan bukanlah melambangkan satu budaya yang agak terasing atau satu budaya yang melambangkan satu kaum sahaja yang tinggal di negeri ini.

Jadi dengan kata-kata itu, Datuk Speaker, saya mohon untuk menyokong usul ini.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Datuk Speaker, saya memohon izin untuk mengambil kesempatan membahaskan usul pembangunan yang telah dibentangkan oleh YAB Ketua Menteri Pulau Pinang baru-baru ini.

Yang Berhormat Tuan Speaker, usul pembangunan yang telah dikemukakan oleh

YAB Ketua Menteri adalah pembangunan yang ditumpukan khususnya kepada kawasan-kawasan luarbandar. Saya amat mengalu-alukan, berterima kasih dan menyokong penuh terhadap usul tersebut kerana saya seorang wakil rakyat dari luarbandar yang mewakili kawasan luarbandar dan yang sentiasa dari dulu hingga sekarang memperjuangkan bagi kawasan-kawasan luarbandar.

Tuan Speaker:

Seberang Perai dan Pulau Pinang tidak ada luarbandar? Semua bandar?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Datuk Speaker, Seberang Perai dan Pulau Pinang ini dijadikan bandar, tetapi pada hakikatnya atau yang sebenarnya ianya kampung lagi.

Tuan Speaker:

Ada lagi?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Dalam bandar Butterworth pun ada Kampung Musang, Kampung Mengkuang Road, itu juga kena bagi perhatian. Datuk Speaker (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Bagan Jermal gelak fasal apa? (ketawa).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Sebutkan Kampung Musang, Kampung Mengkuang (gangguan).

Tuan Speaker:

Apa salah Kampung Musang?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dulu pun ada satu tempat pelancong.

Tuan Speaker:

Ya, betullah.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Ada biasa mengunjungi? Ada biasa pergi?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Hari itu bila saya melepasi tempat itu saya nampak muka Yang Berhormat di sana (ketawa).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Orang lain kut.

Tuan Speaker:

Kedua-duanya biasa pergi itu (ketawa).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Silap orang itu.

Yang Berhormat Datuk Speaker, Kerajaan yang ada pada hari ini adalah Kerajaan yang dipilih oleh orang-orang kampung. Patut sangatlah pembangunan ini diperuntukkan kepada kawasan-kawasan luarbandar. Ini adalah amat wajar dan sesuai.

Datuk Speaker, saya juga berharap semua rancangan yang dicadangkan itu akan dapat disiapkan pada masa yang dijangkakan. Saya hendak menyentuh mengenai kawasan saya iaitu kawasan Permatang Pasir. Kawasan Permatang Pasir ini adalah kawasan yang benar-benar luarbandar. Ada tiga pekan kecil iaitu pekan Kubang Semang (itupun *share* dengan Penanti), pekan Permatang Pauh dan pekan Kampong Pertama. Pekan-pekan ini amat buruk dan pengaliran air dan kedai-kedainya juga tidak sesuai. Saya minta kepada pihak yang berkenaan mengkaji pekan-pekan ini supaya dapat dibangunkan dan dicantikkan.

Begitu juga, jalan-jalan di kawasan saya tidak begitu baik dan sempurna. Kalau kita perhatikan dan kita lalu dari pekan Permatang Pauh hingga ke Simpang Empat sepertimana yang saya bangkitkan baru-baru ini, jalan di situ berlubang dan tidak sama rata. Kalau kita menaiki kereta, jadi macam kita lalu dalam ombak atau menaiki kapal. Jalan daripada Kampong Pertama ke Permatang Nibong dan Kubang Semang juga berlubang dan terumbang-ambing kalau kita naiki kereta, berombak-ombak di atas jalan. Kalau kita naik kereta macam duduk atas kapal.

Kita juga ucapkan terima kasih kepada pihak PERDA kerana telah menyiapkan Jalan Permatang Nibong, dan sesudah PERDA menyiapkannya, saya minta pihak Jabatan Kerja Raya (JKR), kalau boleh, mengetarkan semula bahagian-bahagian yang telah pecah di Jalan Permatang Nibong itu. Jalan Permatang Pasir dari Simpang Permatang Ara ke Titi Timbul adalah terlalu sempit dan *traffic* terlalu banyak. Orang-orang dari Kedah hendak ke Kuala Lumpur, kalau hendak sampai di Lebuhraya kena melalui Seberang Jaya; melalui di situ juga termasuklah orang-orang Sungai Petani atau negeri-negeri lain yang hendak datang ke

jambatan. Mereka kena melalui Permatang Pasir. Ini menjadikan Jalan Permatang Pasir ini amat sempit dan penduduk-penduduk di situ juga terganggu. Kemalangan selalu terjadi. Oleh itu, saya mintalah kepada pihak yang berkenaan, iaitu Jabatan Kerja Raya, tolong ambil perhatian membesarkan jalan itu dan memperelokkan jalan itu juga. Papan-papan tanda had laju juga mesti diletakkan.

Datuk Speaker, parit-parit di tepi Jalan dan bahu-bahu jalan hendaklah diselenggarakan di kawasan ADUN Permatang Pasir. Kalau saya hendak sebutkan satu persatu pun boleh. parit jalan daripada Guar Perahu ke pekan Penanti dan ke pekan Kubang Semang tidak ada, dan bila hujan air melimpah ke jalan sehingga jalan itu menjadi rosak. Dulunya parit itu ada, sekarang ini kalau boleh parit yang *existing* atau parit yang sedia ada itu hendaklah didalamkan. Kita tidak tahu parit itu siapa yang punya. Pada fikiran saya parit itu adalah kepunyaan Jabatan Kerja Raya. Kalau aprit itu di dalam pekan ataupun parit simen ianya adalah kepunyaan MPSP, tetapi jika parit tanah, ini mungkin ataupun dengan tepat sekali JKR punya. Saya minta pihak JKR tolong beri perhatian.

Di kawasan saya juga, Tuan Speaker, pasar awam tidak sesuai. *Market* itu tidak sesuai. Di Kubang Semang ada sebuah *private market* yang mempunyai satu meja ikan, satu meja sayur dan satu meja daging. Ini adalah tidak sesuai. Penduduknya begitu ramai. Di pekan Permatang Pauh, pasarnya tidak sesuai dan bau busuk serta kotor. Oleh itu saya minta pihak yang berkenaan memberi perhatian yang lebih kepada kedua-dua pasar di kawasan saya ini. Apa yang saya telah faham, pihak Kerajaan Tempatan dan Pejabat Daerah telahpun mendapat tempat tetapi sudah setahun lebih belum ada tanda-tanda hendak membinanya. Saya mengalu-alukan ucapan yang ditimbulkan oleh

YAB Ketua Menteri semalam, bawanya pembangunan pasar-pasar awam akan didapatkan daripada Kementerian Kerajaan Tempatan, dan saya ingin menggesa melalui Dewan ini supaya usaha-usaha membangunkan pasar-pasar di kedua-dua tempat yang saya sebutkan tadi dipercepatkan demi faedah penduduk yang kian bertambah. Kita tidak mahu penjualan barang-barang makanan kita diadakan di tempat yang tidak sempurna.

Datuk Speaker, di kawasan saya juga ada titi-titi ataupun jambatan-jambatan kecil. Titi-titi sempit manakala... jalan-jalannya besar. Jalan diperbesarkan dan ditar semula tetapi titi tidak dibuat perubahan, oleh itu titi yang berkenaan menjadi sempit. Manakala kereta laju hendak berselisih dengan kereta lain bertemu dengan titi ataupun jambatan tadi, maka terganggu. Mungkin dan telahpun menjadi kemalangan. Umpamanya, ada empat atau lima batang titi. Perkara ini telah lama saya bangkitkan tetapi belum ada apa-apa tindakan, mungkin masih dalam perancangan atau siasatan. Perancangan dan siasatan ini janganlah terlalu lama. Dari Permatang Pauh, Bukit Merah, Permatang Ara umpamanya, ada dua-tiga batang jambatan sempit bagi jalan yang besar. Mungkin ada lagi satu – bukan di kawasan saya – dan saya hendak memperingatkan di kawasan Penanti di Mengkuang ada titi sempit bagi sebatang jalan besar. Mengkuang Titi adalah di kawasan Encik Ahmad. Saya mintalah pihak JKR mempercepatkan pembinaanya kerana titi ini sempit. Lori dan kenderaan besar melalui jalan itu, begitu juga lori tanah, dan sekarang kontena pun melalui jalan itu dari Kulim ke Butterworth atau ke Perai. Jadi keadaannya amat merbahaya, tambah-tambah lagi di pekan Permatang Pauh, bila kontena lalu habis sesak; satu pekan terhenti perjalanan dan kereta *queue* sampai ke bendang. Pekan Permatang Pauh juga saya minta dapat dijalankan perubahan

dan dapat dibuat *planning* yang baik supaya tidak ada *traffic jam*.

Datuk Speaker, kawasan Permatang Pasir juga tandus padang-padang permainan. Dulu boleh juga bermain bola di tanah rang dan bendang terbiar tetapi sekarang ini tanah terbiar dan semua bendang telah dipulih. Oleh itu tanah terbiar tidak ada lagi, maka pemuda-pemuda hendak bermain bola pun tida boleh. Bolasepak adalah satu permainan yang sangat dimintai dan diterima oleh semua golongan. Kalau yang muda suka main, yang tua suka memerhati kerana berminat. Jadi di kawasan saya padang bola pun tidak ada untuk bermain. Di sekolah perkara ini mengganggu budak-budak sekolah. Ada sekolah di kawasan saya juga tidak ada padang bola, begitu terlalu kecil. Oleh itu saya mintalah pihak Kerajaan Negeri dapat berusaha mengambil balik tanah-tanah untuk dijadikan padang bola. Dengan adanya pembinaan padang bola, dapat kita melatih bakat-bakat daripada kampung supaya dapat diketengahkan untuk bermain di peringkat kebangsaan dan antarabangsa. Sekarang kita dari gred berapa sudah turun ke gred berapa? Y.B. Zain pun tidak tahu hendak buat apa. Satu turun ke tingkat dua, saya takut turun ke tingkat empat pula. Dengan adanya padang-padang permainan atau padang-padang rekreasi ini, kita dapat mencungkil bakat-bakat yang terpendam di dalam kampung.

Begitu juga bidang khutub khanah desa diperlukan. Anak-anak kampung di kawasan saya, kalau hendak membaca buku, terpaksa pergi Bukit Mertajam iaitu tempat kediaman D.O. di Jalan Permai atau kita panggil "Bukit D.O.". Di sana naik bukit pun penat, turun bukit pun penat dan sekarang ini keretapi menyekat jalan itu dan payah untuk dilalui. Titi disekat, jadi terpaksa pergi mengikut *gate* keretapi ataupun *railway gate*. Jadi kita mintalah khutub

khanah desa atau bilik-bilik bacaan diadakan di kawasan saya. Ada satu khutub khanah atau bilik bacaan KEMAS di Guar Perahu, itupun tidak lengkap dan bangunanpun nak runtuh. Insya Allah, saya mintalah kepada Kerajaan Negeri dapat memberi perhatian yang lebih.

Begitu juga Balairaya di kawasan saya pun kurang. PERDA tidak membuatnya, ataupun membuat satu sahaja di Permatang Pauh, Guar Perahu, Bukit Indera Muda dan Kepala Bukit tidak ada balairaya. Oleh itu saya mintalah pihak yang berkenaan supaya dapat berusaha. Ini adalah kemudahan-kemudahan asas yang perlu kita bagi kepada kawasan-kawasan luarbandar yang mana orang-orang luarbandar inilah yang menyokong kita, jadi kita mesti membalas jasa penduduk-penduduk luarbandar.

Datuk Speaker, pada saya peruntukan yang dikemukakan oleh YAB Ketua Menteri semalam adalah satu peruntukan yang ikhlas dan berterus terang. Beliau menyatakan peruntukan ini kurang daripada tahun sudah iaitu sebanyak \$19,463,000.00. Walau kurang, saya berharap supaya peruntukan pembangunan ini dapat digunakan dengan sepenuhnya, boleh memberi munafaat dan faedah dan projek-projek boleh disiapkan dengan secepat mungkin. Apa yang diserukan oleh YAB Datuk Speaker, di samping itu Kerajaan Pusat juga akan memberi bantuan melalui Kementerian-kementerian tertentu untuk membangunkan kawasan-kawasan kita. Dengan ikhlas saya memohon supaya peruntukan-peruntukan atau bantuan yang akan diperuntukkan melalui Kerajaan Pusat ini hendaklah diselaraskan supaya seimbang. Pembangunan Kerajaan Pusat, Kerajaan Negeri kena juga mengambil tahu dan mengambil perhatian; dan pembangunan Kerajaan Negeri, Kerajaan Pusat juga boleh ambil perhatian. Kita mahu pegawai di peringkat Kerajaan Pusat dan

peringkat Kerajaan Pusat dan peringkat Kerajaan Negeri mesti bekerjasama demi kepentingan rakyat di negeri kita ini. Kita tidak mahu satu keadaan timbul di mana kita menganggap jika projek Kerajaan Pusat kita pegawai negeri jangan ambil peduli. Ini tidak boleh. Kita mesti ambil kira ini semua supaya projek-projek ini tidak terbengkalai dan *double-standard*.

Saya suka juga hendak mengingatkan di Dewan yang mulia ini, Datuk Speaker, peruntukan-peruntukan yang hendak disampaikan kepada pejabat-pejabat yang tertentu hendaklah diberi terlebih awal, sekurang-kurangnya awal tahun. Bulan satu, dua atau tiga kena sampai. Apa yang saya dapati, akhir tahun baru sampai peruntukan. Saya hendak memperingkatkan pejabat untuk membuat catitan supaya lain kali jangan terjadi. Bila peruntukan ini sampai di akhir tahun ataupun di pertengahan tahun, pihak pegawai di peringkat tempatan, di peringkat daerah dan jabatan-jabatan masing-masing kelam-kabut kerana mencari tender, penender, pemborong, pembekal dan lain-lain. Kadang-kadang pembekal dan penender, orang yang pemborong pun tolak, tidak sanggup hendak membekal, tidak sanggup hendak membuat kerja dalam masa yang begitu singkat. Kalau membekal tidak apa, tapi kalau pembinaan maka siapa yang rugi? Rakyat yang rugi, wakil rakyat yang kena. Bila wakil rakyat yang kena, wakil rakyat hendak cari siapa? Cari pegawai minta tolong. Kita minta tolong tidak macam pembangkang. Pembangkang kalau hendak minta dia *cege* dan marah kepada pegawai. Kalau kita hendak minta, kita kena pujuk dan kena rayu macam saya bercakap ini, insya Allah. Kalau duit tidak cukup saya minta kepada Y.B. Onn. Dia kata "Tak apalah Y.B., Y.B. buat permohonan, sampai, insya Allah". Saya buat, sampai, tidak pernah lagi permohonan saya ditolak. Sejak pengalaman saya sebagai Yang Berhormat hampir lapan tahun lebih,

tidak satu pun permohonan saya ditolak oleh pegawai di mana peringkat pun kerana taktik dan teknik hendak minta. Madam Kee pun, kalau kita hendak minta tolong kepadanya kita kena minta baik-baik, *you* orang dok perli sama dia, mana boleh. Jadi, Datuk Speaker, inilah saya cuba hendak mengingatkan, segala peruntukan hendaklah disalurkan terlebih awal supaya dapat diagih-agihkan. Kalau Jabatan Haiwan hendak suruh *supply* anak ayam, tetapi lambat kita cari anak ayam yang buta pun tidak dapat. Kita hendak cari kualiti, kalau lembu pun hendak jenis lembu yang elok. Inilah yang saya minta. Tegoran saya ini yang membina dan hendak buat pembedaan, jadi janganlah bubuh di hati. Saya juga berterima kasih kepada pegawai-pegawai yang telah menolong banyak di kawasan saya seperti menolong membangunkan kawasan saya. Yang tidak diminta pun ada pegawai tolong pergi buat, punya baik pegawai, saya mengucapkan terima kasih.

Datuk Speaker, di samping peruntukan kemudahan asas, kita juga perlukan peruntukan bagi pembangunan manusia atau *human development*. Kita hendak bagi pemikiran dia orang memikirkan tentang pembangunan, ingin maju, perubahan sikap, ingin perubahan dan sebagainya untuk kemajuan diri sendiri, keluarga, negara dan bangsa. Kita mesti pupuk semangat ingin maju. Oleh itu saya berharaplah peruntukan di bawah Setiausaha Kerajaan Negeri dan Kemajuan Masyarakat ini digunakan dengan sesuai, dengan seelok-eloknya dan sebetul-betulnya supaya dapat membangunkan manusia ke arah yang bersatupadu, bersefahaman dan memahami nilai di antara satu sama lain supaya dengan memupuk semangat bersatupadu ini kepada mereka melalui kursus sivik, insya Allah kita akan sentiasa mendapat muhibbah dan toleransi demi untuk kebahagiaan kita bersama di negeri ini.

Yang Berhormat Datuk Speaker, adalah diharapkan kepada Kerajaan Negeri dapat memberi kerjasama, iaitu saya berharaplah Kerajaan Negeri Pulau Pinang ini di bawah pimpinan YAB Dr. Koh Tsu Koon, doktormuda, pemimpin muda dan juga Yang Berhormat Dr. Ibrahim, Timbalan Ketua Menteri, dapat memberi kerjasama kepada agensi-agensi Kerajaan Pusat di negeri ini, umpamanya PERDA, UDA dan Unit Bumiputra supaya dengan kerjasama Kerajaan Negeri ini pembangunan di kawasan-kawasan luarbandar ini akan maju terus kerana kuasa tanah adalah dikuasai oleh Kerajaan Negeri ini. Kalau tanah tersekat, maka pembangunan tidak dapat dijalankan. Harapan saya, Datuk Speaker, pembangunan di luarbandar hendaklah diteruskan, jangan ada had dan *limit*. Harapan saya, lagi sekali saya mengulangi, pembangunan di luarbandar hendaklah diteruskan, tiada had dan *limit* dan peruntukan hendaklah ditambah, kalau tidak ada duit, kita adakan rombongan pergi ke Pusat. Kami *back-benchers* di sini sanggup mengikut rombongan pergi berjumpa dengan YAB Perdana Menteri ataupun Timbalan Perdana Menteri demi untuk pembangunan luarbandar di negeri Pulau Pinang ini.

Yang Berhormat Datuk Speaker, manakala saya tengok, saya belek buku yang merah ini, saya perhatikan bahawa peruntukan 102, "Pertanian", ini kalau dibandingkan dengan tahun sudah, berkurangan. Tidak apalah berkurangan, tetapi pada pendapat saya pertanian ini adalah nadi kehidupan penduduk-penduduk di luarbandar. Kawasan saya sendiri adalah kawasan pertanian. Saya berharaplah projek-projek yang boleh menguntungkan orang-orang luarbandar ini jangan dipotong, jangan dikurangkan, kita kena tambah. Umpamanya, kalau kita tengok di bawah peruntukan 102, Datuk Speaker, program pemusnahan perosak

tanaman ini patut diadakan dan diperbanyakkan. Kita jangan harap kepada jabatan lain, kita mahu jabatan kita sendiri di negeri ini menyumbang terhadap petani-petani. Kita mengharapkan jabatan lain, Kementerian banyak dia hendak tengok; Kementerian besar kawasan pun besar, tapi Negeri Pulau Pinang khususnya pegawai negeri hendaklah membantu rakyat negeri ini sendiri dan meningkatkan pendapatan petani dan perternak. Ini mustahak dan inilah yang nelayan dan perternak petani dan perternak. Ini tegoran saya, janganlah kata Hj. Adnan ini, wakil Permatang Pasir ini mengkritik. Tidak, ini pandangan saya. Tulang belakang kita ada-lah petani, sebutir peluh ialah intan bagi petani. Kita kena ambil perhatian tentang nelayan, pe-tani dan penternak.

Begitu juga dengan pemulihan dan penyesuaian kawasan-kawasan pertanian. Ada kawasan yang tidak sesuai ditanam pokok kelapa kena ubah kepada buah-buahan, dan tanah yang tidak sesuai dengan perkara lain kita gantikan. Saya mengharapkan negeri Pulau Pinang ini, Datuk Speaker, satu hari akan menjadi negeri pengeluar buah-buahan yang terpenting demi untuk kepentingan rakyat. Dengan pengeluaran buah-buahan ini kita dapat menarik lagi pelancong ke kawasan-kawasan luarbanar. Kalau hendak mencari durian, cantik di mana, durian elok di mana? Ada di Pulau Pinang. Dia tidak payah pergi ke Siam, tidak payah pergi Medan dan sebagainya, di Pulau Pinang pun ada. Kalau hendak buah salak, boleh didapati di Pulau Pinang kerana ada tapak menanam buah salak. Datuk Speaker, buah-buahan boleh menjadikan negeri Pulau Pinang hasil pengeluaran buah-buahan tempatan untuk pelancongan. Kita ada perayaan buah-buahan tempatan dan juga pertandingan buah-buahan tempatan. Kenapa kita tidak boleh membanyakkan peruntukan ini? Kita hanya melaungkan, tetapi sokongan tidak ada. Kita

mesti ada sokongan atau bantuan *material*. Ini semua patut wujud, Datuk Speaker.

Datuk Speaker, P.115 ini juga berkurangan. Saya tahu mungkin disalurkan ke jabatan lain, insya Allah akan diberi penerangan nanti oleh pihak yang berkenaan dengan 115, tapi pembangunan yang baru tidak wujud. Yang ada hanya pembangunan yang lama, \$900,000.00, tidak sampai sejuta kalau dibandingkan dengan tahun sudah. Mahkamah Syariah belum siap, telah ada; begitu juga Pusat Ilmu Falak, Yang Berhormat dari Telok Bahang dahulu daripada mula menjadi Yang Berhormat sampai habis belum disiapkan. Yang ini pun saya ingat Telok Bahang belum tentu boleh siap, insya Allah, saya berdoa dari jauh supaya dapat disiapkan. Pusat ini adalah untuk kita melihat bulan. Mesjid daerah, mesjid jamek dan mesjid Seberang Jaya itu pun perkara lama. Mesjd Bayan Baru, tidak buat lagi, jadi itu perkara lama. Saya mahu perkara-perkara baru dimasukkan dalam peruntukan ini, tapi mungkin ada dalam peruntukan lain, saya tidak taulah, kerana kita mesti mengadakan peruntukan membaiki mesjid-mesjid, surau-surau dan madrasah-madrasah yang sedia ada dan mencadangkan madrasah, surau dan mesjid yang baru kerana pada pendapat saya, mesjid, surau dan madrasah ini di bawah tanggungan Jabatan Agama, tetapi boleh diminta kerjasama jabatan-jabatan lain supaya memberi sokongan dan pertolongan. Kalau kita tidak ada pegawai, kita boleh *contact* Pejabat Daerah, JKR dan sebagainya dan kita boleh *create* lagi pegawai untuk Jabatan kita. Perkara ini saya minta mendapat perhatian. Ini tegoran saya.

Datuk Speaker, ada sedikit lagi boleh kut, Datuk Speaker? Saya amat tertarik dengan saranan daripada sahabat saya, Che Puan Rokiah Bee yang mana saya juga telah membangkitkan dulu mengenai mengadakan Taman Per-

tanian ala Bukit Cerakah. Ini kali yang kedua dibangkitkan oleh Puan Rokiah Bee dari Telok Ayer Tawar dan kali yang ketiga bagi saya. Taman ala Bukit Cerakah ini patut diadakan. Ayer Itam bersempadan dengan Permatang Pasir iaitu Laboh Banting, Kampong Terus, Kubu dan tempat-tempat ini sambung menyambung serta berkaitan. Kawasan itu ada juga sejarah yang tersendiri, pandangan dan tempat yang sesuai, dulunya kota, kubu, Raja Siam dan Raja Kedah berlabuh di situ; kapal raja terbeting di situ.

Tuan Speaker:

Pulau Pinang tidak ada raja?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Pulau Pinang tidak ada raja, Raja Kedah sahaja yang datang ke situ.

Tuan Speaker:

Raja Gopal tapi Raja Bala tidak ada (ketawa). jadi saya mintalah perkara ini dapat ditekankan ataupun dapat diusahakan supaya berhasil dan berjaya. Kita boleh adakan satu tempat pelancongan di kawasan itu.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Datuk Speaker, saya mengharapkan juga kepada Kerajaan Negeri dapat mengadakan tempat ataupun pusat latihan orang-orang cacat bagi membolehkan orang-orang cacat, buta, pekak, bisu dan sebagainya untuk menjalani latihan kemahiran, separuh mahir dan tidak mahir supaya dengan adanya kebolehan ini mereka boleh mendapat kerja atau berpeluang bekerja sendiri untuk menyara hidup dan keluarga mereka. Di sini ada peluang-peluang kerja yang banyak di kilang dan saya berharap

kan juga pihak-pihak swasta dan Kerajaan dapat memberi peluang kepada orang-orang cacat mendapat kerja. Kita tidak mahu orang cacat meminta sedekah atau mengharapkan kepada orangramai untuk menyara hidup mereka. Saya berharap negeri Pulau Pinang ini akan menubuhkan satu pusat latihan bagi orang-orang cacat. Kita harus memberi perhatian yang penuh kepada orang-orang cacat oleh sebab mereka juga insan Tuhan yang dilahirkan ke dunia ini; mereka tidak mahu cacat, tidak mahu hodoh, tidak mahu tidak elok, tidak mahu buta dan tidak mahu capek, tapi apakan daya ini habuan mereka dan kehendak Allah Taala. Kita yang hidup sempurna mesti memberi bantuan dan sokongan kepada mereka. Saya rasa Berapit setuju, ya? Berapit sudah angguk, setuju.

Datuk Speaker, kawasan saya juga menghadapi gangguan api elektrik seperti kawasan-kawasan lain yang kekurangan api elektrik. Ini mengganggu anak-anak kita yang hendak membaca buku oleh sebab kadang-kadang mereka akan menghadapi peperiksaan. Gangguan seperti kekurangan tenaga atau tidak ada tenaga, kita tidak boleh buat apa. Yang keduanya ialah gangguan dahan-dahan atau pohon-pohon kayu yang bila hujan tersangkut di *wire* dan api tidak sampai ke kampung. Jadi kadang-kadang kita tidak boleh tengok gambar *wrestling* dan orang-orang kampung pun marah, terpaksa *wrestling* sendiri. Jadi, Datuk Speaker, ini yang mustahak, inilah yang kita katakan orang-orang kampung berkehendak. Orang-orang kampung berkehendakkan api, air dan jalan yang sempurna, yakni keperluan asas perlu ditumpu dan diberi keutamaan.

Datuk Speaker, akhinya saya ingin hendak membangkitkan apakah telah terjadi pada kampung bersepadu. Kampung bersepadu ini boleh memainkan peranan yang penting dan memberi munafaat kepada penduduk-penduduk

di luar bandar. Inilah "titi" untuk penduduk-penduduk luar bandar meniti bagi mendapatkan kemajuan. Saya berharap kampung-kampung bersepadu ini dapat dihidupkan dan digiatkan kembali, dan juga pegawai-pegawai yang berkenaan hendaklah berganding bahu. Kita tidak mahu pegawai yang berkata ini hak Haiwan, Pertanian tidak payah, dan dia lawan; kalau lawan hendak bagi banyak tidak apa, tapi ini lawan lambat. Oleh itu saya mintalah kampung bersepadu ini akan mendapat kerjasama dan perhatian yang lebih daripada Kerajaan Negeri untuk membangunkan kawasan-kawasan kampung-kampung tradisional dan untuk menambahkan ekonomi sosial bagi penduduk-penduduk kampung.

Dengan ini, Yang Berhormat Datuk Speaker, saya mohon menyokong usul yang dibentangkan oleh YAB Ketua Menteri supaya diluluskan.

Terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga 2.45 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 1.20 tengahari.

Dewan bersidang semula pada jam 2.52 petang

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula dengan perbahasan.

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Anggaran Perbelanjaan.

Tuan Speaker, Kerajaan dalam menegaskan matlamat sains dan teknologi yang tinggi telah menubuhkan satu portfolio Sains dan Teknologi baru yang menyatukan portfolio Sumber Kemanusiaan. Kerajaan telah menerangkan bahawa tugas utama portfolio ini ialah untuk menyelaras dan mengukuhkan berbagai sumber yang sedia ada di sektor swasta dan Kerajaan dan institusi pengajian untuk menguatkan asas persaingan di Pulau Pinang padamasa hadapan. Saya tidak meragui bahawa sebahagian besar dari jumlah wang yang diperuntukkan dalam Anggaran Pembangunan akan dibelanjakan untuk tujuan membangunkan sumber kemanusiaan yang sedia ada dan bagi mencapai matlamat industri. Bagaimanapun, saya amat keciwa bila saya menyerahkan beberapa soalan bertulis berkenaan dengan industri dalam negeri, kesemua soalan saya tidak dibenarkan di bawah Peraturan 25(5) yang mengatakan bahawa ianya di bawah kuasa Kerajaan Persekutuan.

Soalan pertama saya yang saya tanya ialah sama ada terdapat kekurangan tenaga buruh/pekerja (gangguan).

Tuan Speaker:

Telah saya tolak, oleh itu teruskan dengan perbincangan. Kalau hendak bincang, tolong jangan sebut perkara-perkara itu. Boleh tanya tapi jangan sebutlah. Kalau disebut tolak, maknanya tolak. Jangan sebut tolak. Tanya, cukuplah.

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Ya. Tapi soalan yang tidak dibenarkan itu ialah sama ada terdapat kekurangan tenaga buruh/pekerja di dalam negeri ini dan sekiranya ada, industri manakah yang telah terjejas oleh kekurangan tenaga pekerja dan jumlah

pekerja yang diperlukan untuk memenuhi kekosongan ini?

Apakah kesalahan soalan ini? Mengapakah orang yang bertanggungjawab untuk portfolio baru ini tidak boleh menjawab soalan tersebut? Bagaimanakah boleh diadakan rancangan dan latihan sumber kemanusiaan sekiranya maklumat ini tidak dapat diberi? Apakah Kerajaan Negeri tidak mengetahui sama ada terdapat kekurangan tenaga pekerja dalam negeri? Manakah industri yang dipengaruhi oleh kekurangan ini dan jumlah pekerja yang diperlukan untuk memenuhi kekosongan ini?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, (gangguan).

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Bukan saya mencabar keputusan yang dibuat oleh Tuan Speaker yang tidak membenarkan soalan ini. Hanya saya *comment* saja.

Tuan Speaker:

Dengar dulu. Soalan itu ditolak di bawah Peraturan 25(5) sebab perkara itu di bawah pihak Federal. Ditolak kerana ada persamaan. Kita telah menjawab untuk orang lain.

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Tidak, Tuan Speaker. Kalau Tuan Speaker boleh rujuk saya kepada soalan bertulis itu, saya boleh terima. Rujuk saya kepada soalan yang sama yang telah dijawab.

Tuan Speaker:

Peraturan 25(5), kalau ada soalan yang sama, kita jawab satu. Soalan ini sudah terjawab.

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Tetapi bilakah soalan itu telah dijawab?

Tuan Speaker:

Sudah jawab. Tidak ada. Saya terangkan pelan-pelan. Ada satu, dua, tiga dan empat orang soalan yang sama. Kita ambil yang paling mula.

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Tapi saya sudah baca soalan-soalan yang telah dijawab secara bertulis, tidak ada soalan yang sama yang telah dijawab dan diberikan kepada saya. Kalau Tuan Speaker boleh rujuk kepada saya, saya terima mana satu soalan yang sama dengan soalan saya. Kalau Ahli dari Sungai Pinang boleh jawab (gangguan).

Tuan Speaker:

Tanya sudahlah.

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Soalan yang saya tanya ialah berapa ramai pekerja-pekerja pendatang haram di dalam negeri ini dan di dalam sektor manakah mereka biasanya diambil bekerja? Berapa ramai majikan di dalam sektor pembuatan (*manufacturing*) telah didakwa kerana mengambil pekerja-pekerja haram? Apakah tindakan yang diambil terhadap seseorang pekerja haram yang ditangkap? Kesemua ini merupakan soalan yang sangat penting berkenaan dengan sumber kemanusiaan dalam negeri yang tidak melibatkan politik atau patut dirahsiakan.

Soalan seterusnya yang saya kemukakan melibatkan pembekalan tenaga buruh luar negeri iaitu jumlah syarikat-syarikat yang terlibat

di dalam pembekalan tenaga pekerja luar negeri yang telah mendaftar di negeri ini? Apakah Kerajaan negeri sedang mengawal syarikat-syarikat ini, dan jika ada, bagaimana? Adakah terdapat peraturan-peraturan dan garis panduan untuk dipatuhi oleh syarikat-syarikat ini dan sekiranya ada, apakah peraturan-peraturan dan garis panduan itu? Soalan ini pun tidak dijawab atas alasan yang sama iaitu 25(5).

Dan soalan terakhir yang saya tanya ialah jumlah kemalangan perusahaan yang telah dilaporkan dalam negeri ini untuk tempoh lima tahun yang lalu dan sila sebutkan industri-industri berkenaan, jumlah kemalangan perusahaan yang mengakibatkan kematian yang telah berlaku di negeri ini dalam lima tahun yang lalu, dan jumlah laporan kes-kes penyakit berpunca dari industri yang dilaporkan di negeri ini dalam tempoh lima tahun yang lalu. Apakah program kesihatan dan keselamatan yang telah diimplimentasikan oleh Kerajaan Negeri? Berapakah jumlah kilang-kilang di negeri ini yang telah mendirikan jawatankuasa kesihatan dan keselamatan?

Tapi semua soalan ini tidak dapat dijawab. Tuan Speaker kata soalan ini telah dijawab dalam jawapan yang diberi dan diserahkan kepada Ahli Dewan Undangan Negeri. Saya telah mencari dan tidak boleh mendapatnya.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Boleh cari di rumah.

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Tolong sedikitlah. *You* rujukkan saya.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Cari sendirilah.

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Tidak apalah. Kalau *you* pandai boleh tolong rujuk kepada saya. Tidak payah balik ke rumah. Kalau Yang Berhormat tahu, tunjukkan. Yang Berhormat telah menunjukkan Yang Berhormat itu pandai. Sekiranya Kerajaan jahil akan maklumat yang penting ini, bagaimana mereka hendak merancang dan membangunkan sumber kemanusiaan dalam negeri ini? Saya bimbang bila memikirkan bahawa wang rakyat yang diamanahkan dan akan dibelanjakan oleh Kerajaan yang nampaknya tidak mempunyai fakta perkiraan yang diperlukan.

Sebagai suatu peringkat permulaan, memang diketahui mesti ada pengetahuan yang penuh untuk fakta dan kiraan sebelum sebarang rancangan dan strategi boleh dibuat.

Sekiranya maklumat yang saya minta untuk soalan yang saya sebutkan tadi memang tidak ada pada Kerajaan, maka bagaimana Kerajaan akan adakan satu rancangan dan strategi untuk meningkatkan sumber kemanusiaan di negeri ini?

Saya meminta Kerajaan dan khususnya Yang Berhormat Ahli Dewan bagi Sungai Pinang untuk mendapatkan maklumat ini dahulu sebelum beliau bercakap mengenai membangunkan sumber kemanusiaan dalam negeri untuk industri teknologi yang tinggi. Dalam negeri ini kita ada beberapa ahli Exco yang memegang berbagai-bagai portfolio. Ahli Exco ini tidak boleh menolak tanggungjawab portfolio yang mereka pegang itu dengna mengatakan perkara itu di bawah tanggungjawab *Federal Government*. Untuk negeri ini, semua Ahli Exco mesti bertanggungjawab kepada rakyat Pulau Pinang dan hendaklah menyediakan butir-butir yang dikehendaki dan perlu mengetahui jawatan itu kerana ianya penting. Beliau mesti ada

butir-butir yang dikehendaki oleh saya atau Ahli Dewan Undangan Negeri dan pihak pembangkang.

Tuan Speaker, dalam Anggaran Belanja-
wan ini saya ingin menarik perhatian kepada
beberapa perkara. Kerajaan tidak harus
melupakan beberapa masalah keperluan asas
yang masih memerlukan peruntukan yang lebih
untuk memajukan dan memperbaiki ke-
mudah-an-kemudahan asas ini. Dalam pem-
erintahan parti Barisan Nasional selama 21 tahun
ini saya dapati di Negeri Pulau Pinang ada
banyak kawasan yang masih belum diberi
perhatian yang sewajarnya untuk memajukan
kawasan-kawasan tersebut yang didapati ter-
biar dan mundur. Salah satu dari kawasan
tersebut ialah kawasan yang diwakili oleh saya
iaitu kawasan Prai. Saya dapati kawasan ini
telah di "pariakan" oleh Kerajaan Barisan Nasio-
nal dalam jangka-maa pemerintahan mereka.

Kawasan Perai adalah terletak di per-
tengahan bahagian yang mencantumkan Pulau
Pinang dan Seberang Perai. Kawasan ini
mengandungi sebanyak 6 buah kampung iaitu
Kampung Manis, Kampung Main Road,
Kampung Perlis, Kampung Ujong Batu dan
Kampung Bagan Dalam serta Kampung
Musang. Kampung-kampung ini penuh sesak
dengan penduduk berbilang kaum. Sungguh-
pun kawasan Prai ini terletak berhampiran
dengan Bandar Butterworth, amat malangnya
kawasan ini kelihatan sebagai satu kawasan
yang terpencil tanpa kemudahan asas dan di-
dapati penduduk-penduduk kawasan ini hidup
dalam sebuah bilik. Mereka yang sudah
meningkat dewasa tidak boleh mendirikan
rumahtangga kerana tidak mempunyai ke-
mudah-an rumah. Ini menyebabkan setiap
keluarga yang besar hidup dalam sebuah bilik
tanpa *privacy*. Kemudahan asas seperti beka-
lan api dan air tidak (gangguan).

**Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad
bin Saad):**

Kasih-an.

**Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l
Sinniah):**

Tentu kasihanlah. Tidak buat apa tentu
kasihan. Kalau orang yang bertanggungjawab
tidak buat apa-apa, tentu kasihanlah. Kasihan
rakyat. Ini menyebabkan setiap keluarga yang
besar hidup dalam sebuah bilik tanpa "*privacy*".
Kemudahan asas seperti api dan air tidak
diperolehi oleh ramai penduduk di kawasan ini.
Pada musim hujan, kawasan ini akan bertukar
menjadi kawasan banjir. Ini menyebabkan
kehidupan penduduk di kawasan ini menjadi
lebih sengsara dan menderita, khususnya di
kawasan Chai Leng Park, walau sedikit hujan
turun pun, kawasan itu akan dibanjiri air dan
selepas surut banjir kawasan itu masih didapati
air bertakung di tepi-tepi parit dan jalan raya.
Kanak-kanak didapati amat sukar untuk pergi
ke sekolah pada musim hujan.

Adakah keadaan ini dibiarkan dengan
sengaja oleh Kerajaan Barisan Nasional se-
lama 21 tahun. Kebanyakan penduduk kawa-
san ini semuanya bekerja di kawasan
Perindustrian Prai dan dengan itu mereka tidak
dapat berpindah ke tempat lain kerana mata
pencarian mereka bergantung kepada kilang-
kilang ini. Ramai dari mereka yang bersungguh-
sungguh bersedia untuk berpindah jika diberi
peruntukan rumah tetapi tidak mampu berbuat
demikian kerana tidak ada peruntukan rumah
kos rendah diberikan kepada mereka ini. Ada-
kah ini disebabkan kawasan Prai diwakili oleh
wakil rakyat dari parti pembangkang? Tidak-
kah Kerajaan merasa bimbang dengan keadaan
ini? Apakah kesalahan yang dilakukan oleh
penduduk-penduduk kawasan ini? Mengapa
mereka ini dijadikan mangsa oleh Kerajaan

Barisan Nasional? Adakah ini kerana mereka memilih wakil rakyat pembangkang? Tidakkah Kerajaan sedar akan masalah-masalah yang dihadapi peruntukan oleh penduduk-penduduk kawasan ini? Saya sedar bahawa peruntukan memang diberikan kepada semua kawasan melalui pejabat-pejabat daerah tetapi pejabat-pejabat yang berkenaan sentiasa mengamalkan sikap pilih kasih apabila memberi peruntukan kepada kawasan-kawasan berkenaan. Jika kawasan itu diwakili oleh wakil rakyat pembangkang, maka peruntukan tidak akan diberi dan sebarang permohonan untuk tujuan memperbaiki kawasan itu akan ditolak.

Dalam kawasan Prai juga didapati sistem pengangkutan sampah sarah tiak dilakukan dengan memuaskan. Sampah sentiasa berselerak merata-rata. Ini disebabkan syarikat swasta yang diberi kontrak oleh Kerajaan untuk mengangkut sampah tidak menjalankan tugas mereka dengan sempurna. Sungguhpun begitu, tidak ada sebarang tindakan diambil oleh pihak Kerajaan. Ini pula disebabkan oleh kontraktor-kontraktor yang mendapat kerja-kerja ini adalah terdiri daripada syarikat-syarikat yang mempunyai pengaruh politik dan Kerajaan tidak dapat membuat teguran atas kerja mereka yang tidak memuaskan. Saya ingin menyeru supaya dalam keadaan yang sedemikian, Kerajaan harus bersikap tegas dan harus bersedia untuk membatalkan kontrak-kontrak seumpama itu dan di samping itu harus berhati-hati apabila memberi kontrak-kontrak kepada syarikat-syarikat tersebut. Kita tidak mahu syarikat-syarikat yang mempunyai pengaruh politik untuk menyalahgunakan kontrak yang diberikan kepada mereka.

Saya ingin menegaskan bahwa penduduk-penduduk kawasan Prai juga membayar cukai dan lain-lain bayaran yang dikenakan ke atas mereka seperti penduduk-penduduk di kawasan lain. Namun demikian, apakah sebabnya

kawasan-kawasan mereka itu dibiarkan begitu tanpa sebarang kemajuan? Apakah terjadi kepada peruntukan-peruntukan yang telah diperuntukkan bagi kemajuan kemudahan asas di Negeri Pulau Pinang selama jangka masa pemerintahan Barisan Nasional selama 20 tahun di Negeri Pulau Pinang. Mengapa kawasan ini dianaktirikan? Dalam memberi atau membahagikan peruntukan-peruntukan dalam belanjawan ini bagi tahun-tahun yang akan datang, saya menyeru pihak Kerajaan supaya menumpukan lebih perhatian kepada kemudahan-kemudahan keperluan asas kerana keperluan asas adalah keperluan utama bagi rakyat di negeri ini. Kekurangan keperluan asas ini khususnya di kawasan Prai tidaklah mencerminkan pencapaian Kerajaan yang membanggakan diri mereka kononnya Negeri Pulau Pinang telah meningkat maju dalam pandangan dunia. Dalam memberi peruntukan ini, janganlah Kerajaan memilih sikap pilih kasih dengan membezakan kawasan-kawasan yang diwakili oleh Barisan Nasional atau pembangkang (gangguan).

Cakap terang sedikit dan bagi saya dengar.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Priority untuk kitalah. Bukan *priority* di sebelah sana.

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Yalah; tapi *priority* pun, *give it second reconsideration*.

Dalam memberi atau membahagikan peruntukan-peruntukan dalam Belanjawan ini bagi tahun-tahun akan datang, saya menyeru pihak Kerajaan supaya menumpukan lebih perhatian kepada kemudahan-kemudahan

keperluan asas. Keperluan asas adalah keperluan utama bagi rakyat negeri ini.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tuan Speaker, *Point of Order*, 46(vii), Yang Berhormat dari Prai, perkara yang dicakapkan itu telah dijawab oleh Ahli Exco Kerajaan Tempatan Sungai Bakap. Perkara sampah telah dijawab bahawa tindakan akan diambil. Apabila jawapan diberi, maka ahli-ahli yang lain tidak boleh bercakap lagi.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat dari Kawasan Prai, teruskan.

Ahli Kawasan Prai (Encik Assamaley a/l Sinniah):

Boleh, saya boleh teruskan. Tapi jangan kacaulah. *Standing Orders should not be raised unnecessarily. You must understand it first. Cowboy style cannot*-lah di Dewan Undangan Negeri.

Kekurangan keperluan asas ini khususnya di kawasan Prai tidaklah mencerminkan pencapaian Kerajaan yang membanggakan diri mereka kononnya Negeri Pulau Pinang telah meningkat maju dalam pandangan dunia. Dalam memberi peruntukan ini, janganlah pihak Kerajaan memilih sikap pilih kasih dengan membeza-bezakan kawasan-kawasan yang diwakili oleh Barisan Nasional dan pembangkang.

Oleh kerana sikap ini, yang menjadi mangsa ialah rakyat negeri ini. Pihak Kerajaan harus memastikan pengawalan yang rapi ke atas kontraktor-kontraktor swasta yang diberi kontrak untuk menjalankan kerja seperti

mengangkut sampah, pembinaan rumah kos rendah dan sebagainya. Saya ingin menekankan sekali lagi supaya dalam belanjawan ini, peruntukan diberi kepada projek-projek keperluan kemudahan asas dan untuk memperbaiki kawasan-kawasan yang kurang maju.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan usul yang ada di hadapan Dewan yang mulia ini.

Tuan Speaker, semalam Ketua Menteri telah berkata bahawa jika Anggaran Belanjawan tahun 1991 tidak sah, sebab apa ahli-ahli dari pihak pembangkang mengambil bahagian? Beliau juga berkata bahawa oleh kerana ahli-ahli pembangkang mengambil bahagian di dalam perbahasan itu, ini menunjukkan anggaran belanjawan ini sah. Beliau berkata, sudah jadi sah sebab kita mengambil bahagian. Jika tidak sah tentulah ahli-ahli pembangkang tidak mengambil bahagian. Apa yang tidak sah, Tuan Speaker, tidak boleh sah, walaupun ADUN di sebelah sini mengambil bahagian.

Tuan Speaker, semalam Ketua Menteri kata kita tidak ada cukup masa, oleh sebab itu walaupun pukul 9.00 atau pukul 12.00 kita menjalankan persidangan tiap-tiap hari, kerana ini Kerajaan baru, Kerajaan ini rajin, kerja kuat, pegawai Kerajaan semua kerja kuat (gangguan).

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Point of order—51(4) ulang-ulang perkara yang sama.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Kita sekarang membahaskan Anggaran Pembangunan. Macam manakah kita mahu pembangunan jika tidak ada anggaran belanjawan? *They are connected. Wake up!*

Tuan Speaker, kerana Kerajaan cekap, Kerajaan kerja buat, sebab itulah Dewan ini bersidang pada 17 Disember sahaja, tidak boleh lebih awal. Beliau kerja kuat, pegawai dan kakitangan semua kerja kuat. Dia mahu tunjuk kita memang mereka cekap. Di lain-lain negeri Dewan Undangan Negeri seperti Perak pada 10 haribulan Disember sudah boleh *start*; Parli-men pada 4 Disember sudah *start*. Apa sebab Pulau Pinang baru *start* pada 17 haribulan? Oleh sebab sudah akhir tahun, kita mesti cepat-cepat, kita mesti habiskan cepat-cepat, kita mesti jalankan persidangan pagi dan malam (gangguan).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Tidak boleh tahankah?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Bukan tidak boleh tahan. Ini saya ada kata Ketua Menteri baru ini *cute-looking, cute little boy*. Tetapi walaupun dia *cute* (gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Encik Ahmad bin Saad):

Handsome like you!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Handsome pun ada. Dia pun *handsome* tetapi tidak boleh kata sungguh-sungguh *handsome* lah! Tetapi apakah tujuan beliau

menetapkan Dewan ini bersidang pada 17 haribulan sahaja? "Kerja kuat", "tidak cukup masalebih awal", "sekarang sahaja boleh datang pada Dewan" ini adalah satu alasan sahaja. Tujuan beliau ialah *to catch two positions*. Dia berharap untuk membuat satu *budget* yang tidak sah supaya kita ADUN-ADUNDAP boleh *walk out*. Dan apa dia boleh buat? Beliau boleh berkata: "Tengoklah DAP tidak bertanggungjawab, bersikap selalu begitu, tidak boleh bagi pandangan, tetapi mahu hentam sahaja, sekarang mereka keluar, tidak bertanggungjawab, tidak menjaga kepentingan rakyat." Jadi kita cakap, dia boleh mendapat dia punya jalan. Tidak sah pun jadi sah juga. Itulah *cute little boy* sungguh-sungguh dengan perangkap *boyscout*. Dengan perangkap *boy-scout* beliau mahu menangkap harimau! Dia ingat dan percaya bahawa dia sekarang boleh menangkap harimau. Tidak, itu tidak senangnya! DAP tidak beri *you* itu peluang.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Bukan harimau, tikus!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Sebab itu kita mengambil bahagian dalam perbahasan ini. Kita tidak mahu memberi peluang kepada Ketua Menteri dan pihaknya yang duduk di sebelah situ membuat *propaganda* di luar dan memutarbelitkan rakyat. Ini semua tidak guna, dia kerja kuat tetapi sini hendak *walkout*, tetapi kita pun tahu apakah kita boleh buat? Kita boleh berbahas. Samada kita mengambil bahagian atau tidak mengambil bahagian, dengan *brute majority* Ketua Menteri, Anggaran Belanjawan tahun 1991 tentu dapat diluluskan, oleh sebab jika Timbalan Ketua Menteri mengangkat *eyebrownya* naik sahaja semua di situ mesti sokong. Kalau kita kata

tidak sokong, semua tidak sokong; kalau dia kata sokong semua mesti sokong. Itu bukan kuasa Ketua Menteri tetapi kuasa Ahli dari Seberang Jaya, dan saya ulang di sini bahawa Ketua Menteri mahu *stamp authority*nya di Dewan ini. *Yes, you are powerful*, kita tahu. Rakyat pun tahu siapa *powerful*. Di Pulau Pinang ada lagi seorang sahaja yang lebih *powerful* daripada Ahli Kawasan Seberang Jaya, iaitu *boss*-nya, Menteri Pendidikan. Kedua-duanya *powerful*. *Schoolboy* dengan *boyscout* trap mahu tangkap kita, tidak boleh jadilah, sebab kita tahu Belanjawan ini mesti diluluskan. Majoriti Barisan ada. Walaupun tidak sah, mereka tentu luluskan. Apakah pihak DAP boleh buat? Perkara ini tidak boleh dibawa ke mahkamah, dan dengan *majority the problem is solved*. Sebab itu kita ambil bahagian, bukan kerana ini sah.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan perkara lain.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

O.K. Tuan Speaker, Saya sangat hormat kepada Kerusi itu.

Tuan Speaker:

Kerana orang tua?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Bukan kerana orang tua. Tuan Speaker tidak tua. Walau pun saya tidak tahu berapa umur Tuan Speaker, tetapi (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan ucapan.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan ucapan.

Ahli Kawasan Bukir Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya tidak boleh setuju Tuan Speaker tua.

Tuan Speaker, seorang Ahli Exco itu seperti tikus lintas jalan, tetapi beliau tidak ada di sini sekarang. Saya harap dia boleh datang bila saya dok buat ucapan saya.

Saya tidak pernah kata Pulau Pinang boleh maju atau ada pembangunan dahulu di sebabkan *strategic location* nya sahaja. Apa yang saya tidak terima dan saya nafikan ialah bekas Ketua Menteri dipanggil "Bapa Pembangunan Pulau Pinang." Apa nak buat, kalau seekortikus yang melintas jalan tidak boleh mengerti, saya mesti mahu ulang sampai dia mengerti. Kalau dia ahli biasa saya tidak pedulilah, tetapi dia Ahli Exco dan saya mesti bagi dia mengerti. Kalau tidak, apa macam dia mahu hadapi (gangguan).

Ahli Kawasan Teluk Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Erti, bukan arti!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Erti – *never mind* lah – *pronunciation* saya bukan macam guru punya.

Tuan Speaker, macam mana satu tempat walaupun *strategic* atau tidak boleh membangun tanpa usaha manusia? Mesti ada *human effort*. Itu budak kecil pun mengerti. Saya tidak kata begitu, tetapi beliau mahu hentam saya, mahu buat tuduhan dan berkata bahawa saya tidak berkata begitu. Beliau telah menghentam saya. Saya kata "A" dia kata saya kata "B", dan hentam saya, *slam* saya, panggil saya pergi baca *history*, *geography* seolah-olah dia tahu *geography*. Sebab apa Canton dan Shanghai itu *strategic* tetapi tidak boleh diadakan pembangunan? Sebab apa Hongkong boleh adakan pembangunan, boleh adakan *free enterprise*. Itulah *under the Communist regime*. Oleh sebab itulah Kerajaan Republik Rakyat Cina (*The People's Republic of China*) pun sedang mengubah *economic policy* mereka oleh sebab *progress had been held back*. Dia kata tengoklah Manila, *strategic position* pun tidak ada, dan tiada pembangunan. Dia tidak tahu *current affairs* pun. Ada pembangunan, ada. Pelabur-pelabur asing melabur di negeri Philippine lebih daripada di negeri ini, dan kalau tidak ada pembangunan begitu lama, sebagainya ialah Marcos yang *corrupt*, Marcos macam *Fortune Magazine* kata "*the richest politician*". Kita semua tahu (gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, jangan sebut nama orang lain yang tidak perlu disebut. Macam Marcos, dia tidak ada kuasa menjawab di sini. Dia pun sudah tidak ada, jadi tidak patut. Bila mati nanti, pergi tanya dia!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Apa yang saya kata, Tuan Speaker, ialah jika dibandingkan dengan Bangkok, boleh

dikatakan di Pulau Pinang ada lebih pembangunan, tetapi purata pelabur asing yang masuk ke Bangkok, jika *rate* kurang sedikit adalah disebabkan oleh tidak cukup infrastruktur. *The ports are congested*, oleh sebab itu pelabur mahu sampai pun sukar. Pekilang pun suka masuk, tetapi tidak ada infrastruktur yang cukup. Sebaliknya, Negeri Pulau Pinang sudah ada lebih dahulu, sebab itu potensi kita lebih, tetapi apa yang patut dicapai tidak dicapai. Memang ada pembangunan, saya tidak kata tidak. Saya kata ada. Itulah senang sekali kalau *you* seorang *professor*, dia sungguh-sungguh seperti seekor tikus yang melintas jalan. Dia tidak mengerti. Saya mahu dia mengerti. Saya sudah cakap cukup terang, tetapi dia tidak boleh mengerti (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan ucapan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, mereka tanya sebab apa yang saya selalu nafikan dan kata bekas Ketua Menteri tidak guna apa-apa. Saya tidak kata begitu. Saya pernah puji Ketua Menteri di Dewan ini bila Speaker sendiri duduk di sebelah sana.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, saya mengaku itu betul. Jadi teruskan ucapan. Teruskan, tidak payah ulang-ulang lagi.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Apa yang patut diuji, saya puji. Walaupun macam Penang Electronics rugi, tetapi saya puji

bekas Ketua Menteri. Mungkin ada kerugian tetapi pada masa itu Singapore *had become choosy*, dan mereka tidak mahu *labour intensive electronic assembly* lagi. Ketua Menteri Pulau Pinang pada masa itu, bekas Ketua Menteri, telah nampak ada satu peluang bagi menarik *multi-nationals* untuk datang ke Pulau Pinang untuk membuka kilang *electronics*. Walaupun rugi, tetapi beliau dapat menarik *attention multi-nationals*. Satu negeri seperti Pulau Pinang yang ada *position* yang *strategic*, ada *airport*, boleh maju, angkat *assembly* di sini dan angkat keluar. Itu baik, saya ada puji dia. Walau bagaimanapun, saya tidak boleh puji Penang Shipping Corporation yang telah rugi sampai \$24 juta tetapi masih tidak ditutup lagi. Mana saya boleh puji? Saya tidak kata dan saya tidak pernah nafikan siapa-siapa. Tuduhan bahawa saya kata bekas Ketua Menteri tidak ada menyumbang atau *contribute* di Pulau Pinang adalah tidak benar. Apa yang saya kata ialah sumbangan beliau *is not sufficient* untuk memanggil beliau "Bapa Pembangunan Negeri Pulau Pinang." Itu ada *difference*. Saya haraplah ini perkara tidak usah ditimbulkan lagi, tidak usah ulang perkara ini. Jika itu ada masuk kepala mereka, bagus, kalau tidak saya kena ulang lagi.

Tuan Speaker, pembangunan *physical* sahaja tidak cukup. Jika ada pembangunan *physical* sahaja tidak ada makna jika cara kehidupan tidak dinaikan atau tidak ditingkatkan seperti apa yang diumumkan oleh Ahli dari Kawasan Sungai Bakap. Saya tidak mahu petik suratkhbar "*Star*" lagi sekali yang mana beliau tidak berkata orang Pulau Pinang *have not enjoyed a good quality of life*. Itu betul dan saya harap di bawah usaha Kerajaan baru, *the quality of life of the people of Penang* boleh dinaikkan; prestasi Kerajaan adalah sama, *only* Ketua Menteri yang telah bertukar. Jika Kerajaan baru atau Ketua Menteri baru ini mahukan pem-

angunan di Pulau Pinang, dia mestilah membaca *history* Kerajaan dan *administration* yang lama walaupun beliau masa itu sudah memegang jawatan Setiausaha Politik Ketua Menteri selama empat tahun.

Apakah prestasi Kerajaan lama masa Rancangan Malaysia Kelima? Prestasi yang baik atau buruk? Tuan Speaker, dari *mid-term review* kita boleh tengok *achievements* di Pulau Pinang. Di Selangor 64.2%; Sarawak 64.11%; Kelantan 55.62%; Johor 54.46%; Sabah 50.69%; Perlis 49.26%; Federal Territory 49.18%; Pulau Pinang 42.93%; Pahang dan Melaka lebihkurang. Ini bukan angka saya. Ini angka *mid-term review*. Oleh sebab itu tidak tentu sekarang Kerajaan Pusat sendiri mahu membaiki jalan-jalan, mahu membina pasar-pasar di tempat-tempat yang mana dahulu Kerajaan Negeri mahu buatkan tetapi sekarang mereka ambil balik sebab *performance* Pulau Pinang memalukan. Pahang, Melaka lebih bawah, yang lainnya semua lebih, semua bawah. Saya tidak mahu sentuh *Auditor-General's report* lagi. Semua ahli sendiri boleh baca, jika ada masa baca, atau berminat hendak baca. Memalukan! Saya harap apa yang sudah terjadi tidak berulang lagi di bawah perkhidmatan baru Ketua Menteri baru. Saya mesti kata di sini, jika kita tidak tahu sebab apa Pulau Pinang ada pembangunan, jika kita tidak tahu dan tidak mengerti sedalam-dalamnya, satu negeri lain boleh *capitalise* dari keadaan yang ada hari ini di dunia yang *favourable* ini. Bukan sahaja Negeri Pulau Pinang, tetapi seluruh Malaysia akan rugi.

Tuan Speaker, apakah keadaan yang ada hari ini? Jepun yang sudah maju; Korea dan Taiwan, sebab apa mereka datang di sini? Satu, sudah saya cakapkan dahulu—mata wang mereka semua sudah naik. Kedua, kerana dasar Negara Malaysia sudah diubah pada tahun 1987.

Kerajaan pusat berdegil-degil kalau pelabur asing hendak datang 40% mesti orang negeri sini; atau 30%; patut pelabur tidak datang. Bila ekonomi dunia baik, boleh, tetapi bila resesi datang, ekonomi Malaysia sungguh-sungguh teruk, maka sebab sudah teruk, baru bangun dan di tahun 1987 menukar sikap mengubah *investment laws* dan membenarkan pelabur asing memegang 100% saham *equity participation, ownership* dengan *control* 100%. Bila mereka pergi buka kilang-kilang baru atau *investment*, sekali gus dari tahun 1987, 1988 dan 1989 pelabur datang masuk. Pelabur datang.

Apakah yang ditunjukkan di sini, Tuan Speaker? *Businessmen* atau orang berniaga, walaupun apa warna, apa bangsa pun mereka tidak peduli; kalau boleh buat *profit*, boleh *control, secure* dengan *investment*, mereka akan datang. Ahli pihak di situ, kata *stability. Communist regime* di Republic Rakyat Cina bukan *stable*-kah? Ahli Kawasan Sungai Pinang tanya sebab apa tidak ada pembangunan di Canton dan Shanghai walaupun ada *stable governemnt. Tiennamen Square* pada masa itu tidak wujud lebih awal 30 tahun, 40 tahun tidak tukar. Kerajaan *very stable*, tetapi *political stability* sahaja tidak cukup.

Di bawah *regime Marcos*, tidak *stable*-kah? Setelah beberapa tahun, siapa boleh goyangkan dia? Tiada siapa. *Stability* ada, *standing position* ada, tetapi ini tidak cukup. Dia seorang *dictator* yang *corrupt*. So bukan *stability* sahaja yang cukup. Sekarang *stable*-kah Manila? *Attempted coups* dalam masa 4 bulan atau 6 bulan, tetapi pelabur asing masih masuk. Bangkok di Negeri Thai adakah *political stability*? *Coup* di sana, *coup* di situ, hari ini *Prime Minister*, besok tidak jadi *Prime Minister*, because *the General* tidak mahu. Mana *political stability*? Tetapi apa fasal,

banyak pelabur asing masuk di situ? *Stability*, saya boleh kata, bukan satu faktor sahaja. Ada banyak lain faktor. Oleh sebab itu saya tidak mahu ulangkan bekas Ketua Menteri punya fasal lagi, tetapi saya haraplah Ketua Menteri sudah jelas dengan apa yang saya cakapkan (gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tidak jelas!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tidak jelas? *Boyscout* apa nak buat! Mahu menggunakan satu perangkap *boyscout* untuk menangkap harimau, tidak boleh jadilah. *Learn some more!*

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tangkap kucing!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Kucing pun baiklah! Bukan tikus lintas jalan! *A mouse!* Ahli Kawasan Seberang Perai kata jaga baik-baik, tikus boleh masuk seluar! Tetapi, Tuan Speaker, lebih senang tikus masuk sarung-sarung UMNO. Kalau tikus itu sudah masuk sarung UMNO dia tidak mahu keluar lagi; dia akan duduk di situ because keadaan di situ dia cukup pakar. Seorang doktor tentu tahu apakah keadaan di bawah sarung itu! Dia tidak mahu keluar. Jadi, kalau dulu Ketua Menteri ada cakap *favourite potentials*, saya harap Kerajaan baru sekarang baik-baik mengeksploitasikan keadaan ini. Semua rakyat mahu Kerajaan Pulau Pinang mengeksploit satu

situasi yang ada hari ini di dalam Malaysia dan di dalam dunia ini kerana jika sikap kita tidak mengambil peluang ini, *to seize the opportunity* yang ada sekarang, berapa lamakah keadaan ini akan berterusan nanti. Negeri jiran di rantau Asia *are better competitors*. Kos pekerja di Indonesia adalah lebih murah daripada Malaysia; kos pekerja di Thailand adalah lebih murah, dan pekerja-pekerja mereka bukanlah bodah dan mereka rajin dan *hardworking* juga. Mereka boleh *catch up*. Bila mereka boleh *compete*, kita akan menjadi susah. Oleh sebab itu kita mestilah gunakan tenaga bersungguh-sungguh, *all out to seize the opportunity* dengan lebih dahsyat.

Apa yang sudah terjadi di *Tiennamen Square massacre* adalah merupakan suatu *gift from Heave to Malaysia* dan Negeri Pulau Pinang dan negeri jiran, sebab jika tidak terjadi begitu pelabur-pelabur asing seperti Jepun, Korea dan Taiwan semua akan pergi ke situ, nanti. Tetapi berapa lamakah *effect Tiennamen Square Massacre* boleh kita harapkan? Kerajaan *Republic Of China* boleh berubah, mereka boleh memberi *competition*, rakyat dan pekerja mereka *are very competitive* dan mereka boleh mengubah sikap mereka sebab mereka *very adaptable*. Golongan keturunan Cina kita boleh tengok, kita boleh lihat, mereka ada *energy* atau tidak? Ada! Mereka rajin? Tidak! Ada *management skills*? Tidak! Mereka boleh jadi *competitors* kita di masa itu *market* mereka lebih besar, bukan sahaja bagi *substituted industries for assembling* dan *resupply* dan bila mereka menjadi *competitors*, susah.

Kita mesti mencari satu perancangan supaya apa mereka buat pun tidak boleh *shake* kita punya *position*. Dalam 5 tahun ini kalau Kerajaan ini tidak *seize the opportunity*, sekali *gone* tidak boleh balik lagi. Oleh sebab itu *seize this opportunity*. Apakah yang kita *lacking*? *Skilled manpower*. Apakah *effort* yang Kerajaan

baru buat itu cukup? Tidak cukup. *Concentration* janganlah kepada *just* pelabur asing, tetapi termasuk *small local investors*. Di situ pun kita mesti *concentrate*, baru kita sendiri boleh kerana dengan *automation* yang datang dalam *electronic industries* dan *multi-nationals* mereka boleh tarik balik *operation* mereka dan pergi balik ke negeri mereka sendiri. *They an go back to home base* kerana kos pekerja tidak menjadi satu faktor bila *automation takes place*. Therefore, kita punya *industries* mesti naik.

Pulau Pinang adalah satu negeri yang kecil. *Land bank* kita adalah kurang. Bagus, kita *reclaim land* di Bayan Lepas untuk memberi tempat kepada pelabur luar negeri, Kos, saya faham, *all physical costs and infrastructure sum* \$5.00-\$6.00 satu *square foot*, tetapi tanah kita kurang. Saya *feel better* bila saya dengar Ketua Menteri cakap Kerajaan mahu lebih *selective*. Tidak payah Pulau Pinang, Negeri Pulau Pinang mesti mahu semua pelabur mari kerana *quality of life* mesti *improve* dan jika semua datang dengan *capital intensive*, pekerja mesti mendapat lebih dari negeri lain. Kedah, Perlis, dan Perak dan *pressure and social services* akan naik, dan bila *pressures and social services* naik, dan tidak ada wang yang cukup *to meet this pressures and social services the quality of life* tentu turun. Tuan Speaker, satu aspek *quality of life* yang sudah turun ialah *over-crowding* sudah timbul.

DAP tidak pernah menentang Dasar Ekonomi Baru atau tujuan dasar ekonomi baru. Apa kita ada bantah dahulu dan sekarang pun kita bantah ialah implimentasi yang tidak betul. Objektif mahu memodenkan *economic activity* orang Bumiputra, kita terima, tetapi bila kita terima di rantau utara Semenanjung Malaysia mesti datang Pulau Pinang, termasuk sektor ekonomi yang baru datang Pulau Pinang. Jikalau di tengah atau *centre* adalah di Kuala Lumpur, di Selatan adalah di Johor Bahru dan di Utara

adalah Pulau Pinang. Sektor ekonomi baru, para peniaga, *banking, financing, manufacturing, industries, services sectors* mesti datang ke Pulau Pinang, dan bila mereka datang ke Pulau Pinang, kerja di kilang-kilang seperti Ahli dari Permatang Pasir telah kata, gadis dari kaum bumiputra datang ke Pulau Pinang, begitu juga lelaki. Tetapi apakah terjadi di sektor *housing*? Saya ada kata sudah kurang *housing*, dan rakan-rakan saya ada kata 68,000 pemohon masih menunggu. Dalam 10 tahun lagi *population* penduduk Pulau Pinang akan naik lagi kepada 350,000 orang atau 400,000. Berapa banyak *housing* yang ada? Sudah kurang *housing* dan orang Bumiputra yang datang ke Pulau Pinang mesti mencari *housing*. Mereka datang bekerja di sini dua atau tiga tahun, kemudian berkahwin, dan mesti mahu lebih *privacy*. Jadi timbul *shortage of houses*, dan bila ada *storage*, sewa rumah dan sewa bilik mesti naik. Apa guna mendapat sebulan gaji \$400.00 satu bilik kalau sewa sahaja sudah \$100.00? Bukan sahaja kaum Bumiputra yang susah, kaum yang ada di sini seperti *the older citizens and people existing* di sini atau duduk di sini juga akan menerima *pressure*. Jika sewa naik, bukanlah di Bayan Baru tuan rumah naikkan sewa, di Bukit Glugor sewa tidak naik. Sewa itu mesti naik, jadi *pressure* naik dan semua orang susah. Bila tidak cukup *housing, sanitary conditions* tidak pun baik. *Social pressures* ini mesti datang.

Saya cukup puashati bila saya dengar Ketua Menteri kata mahu *selective* dan beri mereka pergi ke Prai, ke Seberang atau *encourage* mereka pergi ke Alor Setar, Kedah, Perlis, Perak dan Kelantan. Kita jadi pusat atau *centre of services* tetapi *land bank* kita kurang dan *social services pressures* terlampau banayak. Jika negeri jiran seperti negeri-negeri yang saya katakan tadi naikkan taraf kehidupan mereka dengan mengadakan perindustrian, kita mesti mendapat munafaat kerana kita ada *port*. Barang

mereka dihantar ke sini, dikeluarkan di sini, *banking services* kita mesti digunakan, kita tentu *benefit* dan sebab itu, Tuan Speaker, saya pun boleh mengakui dengan kata-kata Ketua Menteri bahawa perhubungan Kerajaan Negeri Pulau Pinang dengan Kerajaan Pusat adalah bagus, dan mereka boleh membantu dengan memberi peruntukan yang lebih. Sebab apa begitu? Sebab bukan sahaja Negeri Pulau Pinang mahukan peruntukan dari Kerajaan Pusat, tetapi Kerajaan Pusat pun perlukan Pulau Pinang untuk tujuan *New Economic Policy* Kerajaan Pusat bagi menolong orang Bumiputra. Kalau Kedah maju, siapa yang lebih sekali dapat munafaat? Orang Bumiputra. Sebab itu jangan berfikir bahawa jika Kerajaan Pusat memberi peruntukan yang lebih kepada Pulau Pinang dia sayangkan rakyat Pulau Pinang. Bukan, tetapi sayang sendiri *purva kuasa*, sendiri punya tujuan, sayang *Federal interests*. Sebab apa mahu jadi macam budak kecil pergi minta peruntukan, bincang dengan mereka, jika kita tidak boleh kata *your own interests involved* dia tentu jalankan seolah-olah "*I am doing you a favour. You beg* saya bagi". Kalau begitu kita tidak cakap *on equal terms*. Rakyat Pulau Pinang mahu supaya Kerajaan Pulau Pinang *talk to the Federal Government on equal terms* kerana mereka pun mahu gunakan infrastruktur dan orang-orang di Pulau Pinang. Ini bukan *a one-way relationship* tetapi *two-way relationship*. Kita *dependent on Pulau Pinang for the national development goal of Kerajaan Pusat*. Negeri Pulau Pinang ada *advantages* dan ada *bargaining power*, kita boleh gunakan Kerajaan Negeri Kedah, Kerajaan Negeri Perlis dan Kerajaan Negeri Perak *for the case* dan sebab itu saya bersetuju dengan apa yang sudah terjadi di mana tadi saya telah membaca surat khabar yang menyatakan bahawa Kerajaan Negeri-negeri ini telah bincang mahu pergi berjumpa Kerajaan Pusat kerana *co-ordination plans* sebab pembangunan Pulau Pinang bukan sahaja pembangunan Pulau Pinang

tetapi pembangunan *the whole northern region* atau rantau utara Semenanjung Malaysia.

Ketua Menteri ada bercakap perihal Jalanraya Utara-Selatan seolah-olah Kerajaan Pusat hendak menolong Pulau Pinang. Bukan! Saya tidak terima itu! Saya tidak bersetuju itu! Tujuan Kerajaan Pusat ialah untuk menggunakan Pulau Pinang. Saya sendiri telah membaca surat khabar. Apakah Menteri Besar Kedah ada kata beberapa kali? Jika jalan utara tidak dibina dari Gurun sampai ke Butterworth, Kedah tidak boleh bangkitkan, tidak boleh mendapat industri. Pelancong tidak akan mahu pergi ke Alor Setar atau ke Baling. Pelabur-pelabur tidak akan pergi ke situ untuk membuka kilang. Mereka lebih (gangguan).

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahya bin Jamaluddin):

Tuan Speaker, peraturan 29(iv): Seorang ahli itu hendaklah bercakap kepada Dewan tidak lebih daripada 7 1/2 minit (ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Ada satu tikus. Apa hendak panggil Ahli Kawasan Pinang Tunggal (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

O.K. tidak mahu beri namalah.

Saya selalu terus, tidak pernah bengkok situ punya (ketawa). *I go straight*, bukan macam satu tikus yang melintas jalan. Sayang, saya kata dia tidak ada di sini; atau macam *boy scout*.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Sana banyak tikus.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Love sick.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, boleh panggil dia jangan cakap *across*? Macam mana saya hendak membuat ucapan? (gangguan).

Tuan Speaker:

Mak Mandin ini gatallah (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Barangkali mesti ada dua orang gatal, baru boleh jadi.

Tuan Speaker, Jalan Utara-Selatan bukan sahaja untuk negeri Pulau Pinang. Kerajaan Pusat mahu membangunkan Kedah dan Perak. Saya fikir Kerajaan Pusat lebih mahukan Jalan Utara Selatan itu dibina cepat kerana Menteri-menteri Pusat mahu, itu susah kontrak *with UEM*, kutip tol tinggi. Siapa kutip? UEM kutip sampai pergi *court*, ketua pembangkang masuk ISA – Kamunting – sebab apa? UEM mahu kutip tol. Dan apa yang diumumkan oleh ketua pembangkang dahulu? Dalam masa 30 tahun \$67 billion tol boleh kutip. Mahukah rakyat Pulau Pinang percaya? Kita mesti macam *boys scout* minta tolong buat jalan? Mereka sendiri mahu, *their need is greater*, mahu membina, mahu siapkan dan boleh kutip tol. Apakah makna, apakah *meaning* dibina dari Bukit Kayu Hitam sampai ke gurun di mana *traffic* pun tidak ada,

dan Gurun sampai Pulau Pinang; dan dari Pulau Pinang sampai Taiping/Changkat Jering, *the most lucrative sections where the traffic is heavy*, tol yang lebih boleh kutip. Mahu saya percaya? Boss UEM tidak mahu dengar *cash register* tol, tidak berhenti-henti wang masuk, tidak mahu? Saya kata mestilah mereka mahu. Apa mereka beri kepada Pulau Pinang bukanlah untuk Pulau Pinang tetapi *for their own benefit*. Lebih teruk *attitude tender-footed boy scouts*. Kalau kita berjumpa dengan mereka, kita mesti bercakap. Jadi Ketua Menteri tidak berani, saya harap Ahli dari Kawasan Seberang Jaya akan berani. Bila *eyebrow* mereka baik, semua orang diam-diam. Saya harap jika *eyebrow* Menteri Pendidikan naik, janganlah kecut.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Apa itu?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

You tahulah apa yang kecut kalau *you* pernah kecut. Saya tidak tahu *you* pernah kecut atau tidak?

Tuan Speaker, Ketua Menteri tidak merujuk kepada perkara *North-Butterworth Container Terminal* dan manifesto mereka dalam ucapan mereka, "*Vision: 21st Century*". Apakah *vision* ini? *North-South Highway*, *North-Butterworth Container Terminal* dengan satu "Manhattan" projek ini? Saya kata ini bukan *vision*, itu *must come*. Janganlah buat projek ini dan berkata – "Oh! Wah! *So fast* kita Kerajaan Pulau Pinang dapat mencapai ini. Kita ada menarik mereka hendak datang ke sini untuk membuat projek ini. Oleh sebab itu mestilah kita puji Kerajaan Pulau Pinang. Ini mesti jadi *reality*. *Noway out* jika Kerajaan Pusat Malaysia dan Perdana Menteri masuk *record book* kata

dia *champion of industrialisation* membawa negeri ini masuk taraf *new industrial country*. Kita mesti pakat jalan ini – mesti ada. Jikalau tidak, tidak boleh *modernize economic sector*. Utara – Perak, Kedah, Perlis *area*, Baling, tidak boleh. Kita mesti pakat *road* ini; kita mesti adakan *container port*, bukan kerana usaha Kerajaan Pulau Pinang *container port* baru hendak dibina. *Absolute necessity* mesti ada. Jikalau tidak, *no progress*, jika tidak ada *progress* atau *development* di Pulau Pinang, Kedah tidak boleh membangun, sama juga Perak. *Simple economy, simple logic*. Jikalau *hinterland* tidak naik, siapa rugi? Tauke-tauke penduduk-penduduk di negeri-negeri ini siapa? UMNO. Ada parti lain pun kacau mahu menarik undi yang sama. Sekarang ada Parti 46 mencari undi kaum Melayu dan memberi *competition*. Oleh sebab itu saya kata Kerajaan Negeri Pulau Pinang (gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, tolong teruskan dengan lebih tepat.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Mohd. Saad):

Dia tidak tahu.

Tuan Speaker:

Tolong jangan usik.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Kerajaan Pusat *needs Penang to take advantage over it*; cakap ikut *terms* mesti datang, Tuan Speaker. Saya kata "Manhattan project". Apa ini? Mahu buat macam satu New York dari jambatan sampai Macallum Street. Boleh jadi. Berapakah kos mahu *reclaim* tanah itu? *Fiscal cost* \$5.00, \$6.00, \$7.00 atau \$10.00 dan kena

compensate penduduk-penduduk di situ. Berapa? \$1,000.00 lebih? Harga atau *cost for reclaiming* satu kaki *square foot* boleh naik sampai \$20.00, \$30.00! Murah lagi! Satu *square feet* tanah berapa sekarang dekat Glugor? Sekarang \$50.00 sampai \$60.00, \$70.00, \$80.00! Kalau belanja \$30.00 sampai \$40.00 *reclaim* dapat satu kaki tanah *from the sea. Profitable!* Oleh sebab itu soal siapa mendapat kontrak ini banyak penting. Apakah syarat-syarat syarikat yang dapat membuat kontrak itu? Kerajaan Pulau Pinang ada meletakkan apa-apa syarat? Kerana boleh mendapat wang bagi satu kaki *square foot* jika dijual. Boleh dapat berapa? Kerajaan Pusat pun ada *interest*. Saya bukan kata kontrak punya fasallah. Janganlah apa yang sudah terjadi kepada Projek Penang Hill jadi di sini pula. Siapa pun tidak tahu, tidak ada tender, tidak ada apa-apa, satu kontrak sudah *sign*. Jangan buat begitu. Beritahu rakyat Pulau Pinang dahulu sebelum *sign* sesuatu kontrak *reclaim* tanah di situ. Tanah kita kurang. Land bank kita kurang, *land is precious and valuable*. Oleh kerana *strategic position* kita, mesti pelabur-pelabur datang dan ikut COD 21. Apakah sudah zon tempat di situ? *Light industry? Commercial? Financial?* Saya tidak kata Kerajaan Pusat ada *interest* yang besar dalam projek ini sebab tujuan NEP dan NEP baru yang akan datang – habis masa NEP 20 tahun – mempunyai satu tujuan mahu meningkatkan (gangguan).

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Jamaluddin):

Tuan Speaker, *point of order* 46(iv): "Tiap-tiap ahli hendaklah menghadkan buah fikiran-nya itu kepada perkara yang ditimbangkan sahaja." (ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya rasa *exasperated*, Tuan Speaker. Saya

fikir Tuan Speaker juga *exasperated* dengan seorang Ahli. *Exhausted*.

Tuan Speaker:

Teruskan, Yang Berhormat, dengan *point* Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Projek ini, Kerajaan Pusat pun *interested* kerana polisi NEP mesti *continue to modernise* ekonomi orang-orang Bumiputra, bagi mengangkat mereka masuk dalam ekonomi moden; dan di Negeri Pulau Pinang jika mahu *modernise*, mereka mesti *urbanise, bring them to town*. Jika mahu sewa tempat di Georgetown, Pulau Pinang, mahal! Jika Kerajaan mahu buat *urban renewal*, mesti *acquire land* di Georgetown. Satu kaki berapa? *Compulsorily acquire*. Mahal! Mahu *introduce* seorang Bumiputra masuk ke bandar menjalankan perniagaan, *commercial space* mahal! Oleh sebab itu Kerajaan Pusat mesti ada *interest* di tanah yang kita boleh *reclaim*, boleh beri peluang kepada orang Bumiputra mendapat *commercial space* itu bagi menjalankan *light industrial factories* di situ, boleh buka *banks* di situ oleh sebab itu saya kata ini bukan *a vision. It must happen, would and ought to happen*.

Jikalau Kerajaan Negeri baru tidak gagal dalam perkhidmatan mereka dalam 5 tahun yang akan datang dan jika kita beri Kerajaan Pusat *bully* kita, tidak peduli *social services* kita tidak membangun atau mahu infrastruktur sahaja membangun. Boleh belanja berapa ratus juta ringgit untuk Jambatan Pulau Pinang ke Seberang Perai. Itu dia belanja, tetapi bagi sebuah hospital yang sudah dirancang untuk dibina dalam masa Rancangan Malaysia Kedua, *tower block* 70 tingkat, sekarang mahu habis Rancangan Malaysia Kelima, baru naik

dua tingkat. Itu tidak belanja. *infrastructure* kerana hendak gunakan Pulau Pinang, boleh belanja. Kerajaan Pulau Pinang berada dalam satu keadaan yang boleh *make demands* juga, ada *bargaining power* dan saya harap pakailah *advantages* yang Pulau Pinang ada ini bila membincangkan dengan Kerajaan Pusat. Janganlah beri mereka *just* tolak, atau menganaktirikan Pulau Pinang, *use our advantages to the maximum*. Masa bukan panjang, ada 5 – 6 tahun lagi, *and the world trend can change, competitors* terus datang *and make the best use*. Saya harap Ketua Menteri dan rakan-rakannya di dalam Exco *will make the best use* kerana jika mereka berjaya, semua rakyat akan berjaya.

Sekian, terima kasih, Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan selama 15 minit sehingga 4.35 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.20 petang.

Dewan disambung semula pada jam 4.55 petang.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula, diteruskan dengan perbahasan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Datuk Speaker, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan syabas kepada Kerajaan, khususnya kepada pegawai-pegawai dan kakitangan-kakitangan Dewan yang mulia ini. Oleh kerana selepas saya menyentuh berkenaan dengan

Hansard semalam dan pagi ini di atas meja kita, kita dapat satu teks jawapan soalan lisan. Inilah satu amalan yang cukup baik dan saya berharaplah kalau boleh setiap ahli kita boleh mendapat satu jawapan yang lengkap termasuk jawapan-jawapan bagi lain-lain Ahli Dewan Undangan Negeri oleh kerana mungkin soalan yang dikemukakan oleh lain-lain Ahli ini kita pun berminat juga. Jadi saya berharap kita boleh mendapat satu dokumen yang lengkap.

Datuk Speaker, saya berasa kesal selepas saya membaca ucapan Yang Amat Berhormat yang dikemukakan oleh beliau semalam, di mana ucapan Yang Amat Berhormat tidak ada satu perenggan pun menyentuh bagaimana Kerajaan baru akan membangunkan Seberang Perai supaya penduduk-penduduk di Pulau sini sungguhpun beberapa kali kita sudah dengar ucapan oleh bekas Ketua Menteri bahawa Kerajaan sedaya upaya berusaha agar penduduk di Seberang Perai sana dapat menikmati layanan yang sama seperti apa yang dinikmati oleh penduduk-penduduk di Pulau sini. Saya berharap Kerajaan baru ini janganlah menganaktirikan penduduk-penduduk di Seberang Perai sana, jangan menganggap bahawa penduduk-penduduk di Seberang Perai sana adalah penduduk-penduduk kelas dua di negeri kita.

Datuk Speaker, berbanding dengan tahun ini, anggaran pembangunan bagi tahun 1991 telah dikurangkan lebih kurang \$20 juta. Alasan yang diberikan oleh Yang Amat Berhormat di mana beliau berkata kekurangan ini timbul kerana Kerajaan Pusat telah memutuskan bahawa semua projek pembangunan negeri yang perbelanjaannya akan dibayar balik oleh Kerajaan Pusat, kini akan dikelolakan terus oleh Kementerian-kementerian yang berkenaan dan tidak disalurkan melalui Kerajaan Negeri lagi.

Datuk Speaker, saya ingin tahu di sini, sebelum keputusan ini dibuat, adakah pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang membincang dan adakah Kerajaan Negeri kita bersetuju dengan langkah-langkah yang diambil Kerajaan Pusat ini dan yang penting sekali, Datuk Speaker, apakah maksud Kerajaan Pusat mahu buat ini? Bukankah oleh kerana baru-baru ini ada sebuah Kerajaan Negeri tewas dalam tangan pembangkang? Apakah maksud ini? Oleh kerana ini Kerajaan Pusat mahu menjalankan langkah-langkah ini untuk menekan Kerajaan Negeri pembangkang? Inilah saya tanya.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Itu Parlimen.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Walaupun perkara Parlimen tetapi apakah pendirian Kerajaan kita ini? Sokongkah atau tidak sokong? Itu saya mahu tanya.

Datuk Speaker, di bawah maksud P.101 – Butiran 6 sejumlah \$3,500,000.00 diperuntukkan bagi projek pembangunan masyarakat untuk menyediakan kemudahan-kemudahan asas dan infrastruktur kepada penduduk-penduduk terutamanya di kawasan-kawasan luar bandar. Kami dari pihak DAP memang menyokong peruntukan ini oleh kerana kami ingat penduduk-penduduk di luar bandar, khasnya orang Melayu, mereka telah diperintahkan oleh Kerajaan Barisan Nasional selama 33 tahun dan sehingga hari ini kehidupan mereka masih begitu sedih. Kenapakah boleh terjadi begini? Sekarang, Kerajaan bukannya DAP. Dalam pilihanraya umum Barisan Nasional menghentam DAP anti Melayu! Anti Melayu! Tetapi siapa anti Melayu!

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan kepada perbincangan.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya, saya sokong peruntukan ini tetapi di samping itu saya berharap juga janganlah lupa penduduk-penduduk di kampung-kampung baru juga, biarlah bersama-sama menikmati peruntukan itu.

Datuk Speaker, saya difahami sebanyak \$500,000.00 adalah disediakan di bawah Butiran 6 untuk maksud projek-projek pembangunan gunatenaga manusia dan projek-projek ini bertujuan untuk meningkatkan lagi kemahiran pekerja-pekerja di negeri kita. Ini memang satu langkah yang dialu-alukan tetapi saya mahu ingatkan Kerajaan apabila kita menjalankan projek-projek ini, janganlah lupa dan kita patut mahu cuba menaikkan gaji pekerja-pekerja oleh kerana sekiranya gaji pekerja-pekerja tidak dapat dinaikkan, macam mana kita melatih mereka? Mereka akan pergi ke Taiwan, Jepun oleh kerana di sana gajinya lebih tinggi. Jadi kalau gaji di sini tidak dapat dinaikkan, projek kita sia-sia saja – kita melatih tenaga kerja untuk negara lain.

Datuk Speaker, di bawah maksud 109 – Jabatan Perkhidmatan Haiwan. Ia diperuntukkan sejumlah \$760,000.00 dan dikatakan program pemberian lembu, kerbau, kambing, ayam dan itik akan diteruskan dalam tahun 1991 ini. Kami dari pihak DAP menyokong juga tetapi selain daripada memberi lembu, kerbau, kambing, ayam dan itik, saya juga berharap Kerajaan boleh memberi babi kepada penduduk-penduduk atau pentemak yang berkenaan oleh kerana kononnya kita makan daging babi boleh memupukkan lebih perpaduan di antara kaum

Cina. Jadi saya berharap rayuan ini dapat dipertimbangkan.

Datuk Speaker, akhir sekali saya ingin menyentuh berkenaan dengan permohonan projek. Semalam dalam jawapan oleh pihak Kerajaan tentang soalan saya apabila kami dari pembangkang memohon projek-projek kecil, ditolak, dan alasannya yang diberi ialah seolah-olah Ahli kita apabila kita memohon, kita bersikap tidak baik – keras! Tetapi sebenarnya, Datuk Speaker, bukan begitu. Kita memohon projek-projek kecil kita dengan cara baik juga tetapi oleh kerana kita pembangkang, tidak mendapat layanan. Saya berpendapat kita juga mewakili rakyat, di kawasan kita juga ada penyokong-penyokong Barisan Nasional yang tidak menikmati layanan yang adil. Juga pada pendapat saya projek-projek patut diberi oleh kerana ini adalah wang Kerajaan, bermakna wang rakyat. Wang Kerajaan, wang rakyat harus diberi dengan adil dan saksama dan bukannya seorang wakil rakyat mahu pergi sana minta tolong, baru diberi. Ini bukanlah untuk kepentingan kita – diri sendiri. Ini adalah untuk kepentingan penduduk-penduduk. Saya tidak kata, kita mesti mahu bersikap keras kepada pegawai-pegawai kita tetapi kita mahu berkawan baik dengan mereka dan saya ingin menyentuh berkenaan seorang ADO yang mengiringi seorang calon dewan MCA melawat tempat itu, saya tidak anti beliau berbuat demikian tetapi sebaliknya saya puji sikapnya oleh kerana pegawai itu adalah bersikap berjiwa rakyat dan saya berharap apabila kalau satu hari pihak kita DAP minta beliau pergi melawat, dia boleh juga bersama-sama kita pergi melawat. Jangan menggunakan alasan bahawa sikap pembangkang keras atau apa-apa. Itu hanya alasan yang bukan-bukan saja. Jadi kita berharap Kerajaan yang baru boleh mengubah sikap yang lampau itu.

Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Bagan Jermal.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian membahaskan Usul Y.A.B. Ketua Menteri mengenai anggaran pembangunan 1991.

Tuan Speaker, pembangunan adalah mustahak akan tetapi Kerajaan mestilah menyemak dengan teliti dan cermat sebelum sesuatu projek dilaksanakan. Pelaburan tidak serupa berjudi – dengan izin – sikap *no trial and error*. *Trial and error* tidak boleh ada apabila menggunakan kewangan Kerajaan di mana kewangan ini adalah hak Kerajaan bukannya persendirian. Semua perbelanjaan terpaksa dikawal dengan rapi, kesemua pembangunan mestilah berfaedah kepada semua kaum dan bukan projek-projek *prestige* dan hak kepada separuh yang berpengaruh.

Datuk Speaker, di kawasan Bagan Jermal, masalah pasar awam adalah satu yang selalunya dibangkitkan oleh orang ramai. Pasar pagi di Appolo adalah di tepi Jalan Raja Uda dan berhadapan rumah-rumah orang di kawasan perumahan itu. Apabila penjaja kecil yang lebih kurang 300 orang mengusahakan perniagaan dari 6.00 pagi sampai pukul 11.00 tengahari penduduk-penduduk yang terlibat telah terperangkap di sana, kereta mereka tidak boleh dibawa keluar dan selepas penjaja kecil balik, mereka meninggalkan sampah dan baunya. Inilah penduduk-penduduk di rumah sana tidak dapat menikmati mutu kehidupannya.

Penduduk-penduduk di Jalan Raja Uda, di Kampong Simpang tidak kurang dari 30,000 orang dan di sini saya minta Kerajaan mengambil

perhatian untuk memberikan kemudahan kepada penduduk-penduduk di Jalan Raja Uda. Datuk Speaker, di kawasan Mak Mandin, rumah hijau yang saya tahu adalah rumah-rumah sementara—dengan izin Datuk Speaker—*transit houses*. Mereka dihalau daripada Bagan Dalam apabila hendak dibina Dermaga Dalam di sana dan di kawasan Perusahaan Mak Mandin. Pada waktu itu, rumah-rumah hijau yang dibina untuk penduduk-penduduk Bagan Dalam dan Mak Mandin ditempatkan di sana, katanya untuk sementara waktu. Tetapi sampai hari ini 18 tahun — *eighteen years* — mereka masih ada di sana. Saya minta Kerajaan mengambil satu keputusan yang tetap kedudukan mereka ini di manakah, atau Kerajaan hanya hendak minta mereka duduk di sana sampai Kerajaan dapat mencari atau hendak memberi penduduk di sana satu tapak tanah atau hendak memberi mereka *low-cost housing*.

Penduduk-penduduk di rumah pangsa Mak Mandin yang dimajukan oleh Prai Development, apabila mereka membeli melalui surat perjanjian dengan syarikat pemaju di mana syarikat pemaju bersetuju dan bertanggungjawab untuk memberikan *strata title* untuk pembeli-pembeli rumah itu. Selepas masuk rumah, O.C. dapat dan sampai hari ini mereka belum mendapat *strata title*. *Stata title* ini mengikut pemaju Prai Development Sdn. Bhd. mengatakan hak Kerajaan dan ditolak balik kerana bangunannya tidak mengikut pelan asal.

Datuk Speaker, kalau pembinaannya tidak mengikut pelan asal, mengapa O.C. diberi? Ini bukan kesalahan pembeli-pembeli atau penduduk-penduduk di sana. Di sana saya merayu kepada pihak Kerajaan untuk menolong penduduk-penduduk di rumah pangsa di Mak Mandin itu untuk mendapatkan *strata title*.

Datuk Speaker, dalam jawapan bertulis

dari Y.A.B. Ketua Menteri, jalan kampung tar di Bagan ada dibina akan tetapi apabila disemak dengan teliti di KADUN Bagan Jermal, jalan kampung tar di Kampong Simpah, Kampong Baru dan kampung di Mukim 14, tidak ada sebarang jalan tar yang dibina. Saya rasa hairan mengapa apabila tempat seperti tepi laut Kg. Gajah, jalan tar kampung telah dibuat, mengapa di tempat lain seperti yang saya katakan belum dibuat? Saya boleh menjamin syarat-syarat boleh dipenuhi dengan lengkap.

Datuk Speaker, ada satu kelemahan yang saya dapat semak daripada jawapan lisan menyatakan di KADUN Bagan Jermal ada 4 jalan tar dibuat.

Pertama, jalan tar jeti lama Kuala Perai sepanjang 558 kaki dan lagi satu jalan tar Kampong Gajah tepi laut. Kedua-dua ini bukannya dalam KADUN Bagan Jermal. Jalan jeti lama adalah di Mak Mandin. Kuala Perai ada dalam Perai. Mengapa saya dapat jawapan begini? Ini menunjukkan ada satu kelemahan.

Datuk Speaker, dengan ini saya lagi sekali meminta Kerajaan baru ini untuk pembangunan mestilah disemak dengan teliti dan janganlah membazirkan duit rakyat.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Tuan Speaker, saya sebenarnya tidak tidur semalam. Saya telah menyediakan ucapan saya sebanyak 18 muka surat tetapi (gangguan).

Tuan Speaker:

Gunakan *point*, cukuplah.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Ya, saya tahu. Nampaknya muka Setia-usaha pun cukup letih.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat pandai cakap—tidak pakai teks pun boleh. Saya tahu.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

O.K. boleh. Saya cuma hendak menggunakan *point* sahaja.

Tuan Speaker:

Ya.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Pertama, mengenai pembangunan di mana Ketua Menteri dan Ahli-ahli MMK sudah berjanji banyak kali bahawa Kerajaan akan menjaga alam sekitar apabila ada pembangunan; tetapi satu masalah yang timbul di kaki Bukit Bendera di mana dua syarikat konkrit telah menimbulkan bermacam-macam masalah yang boleh mengambil masa, saya ingat empat muka surat pun masih belum boleh diselesaikan. Apabila satu pembangunan diadakan dan masalah timbul saya rasa susah bagi perjanjian mulut saja. Oleh itu saya hendak cadangkan di sini supaya Kerajaan apabila hendak membuat satu pembangunan atau rancangan patutlah berjaga-jaga supaya masalah macam ini tidak timbul.

Yang keduanya, mengikut akhbar, portfolio yang bertanggungjawab dengan belia berkata hendak membuat satu Pusat Belia dekat Jalan Aceh. Pandangan saya untuk pembangunan belia memainkan peranan yang penting bukan

di satu atau setiap daerah saja tetapi di tiap-tiap balairaya, tiap-tiap pondok Rukun Tetangga termasuk Kem Coronation, kalau boleh, mestilah dirancang dengan baik supaya belia-belia dapat menggunakan tempat-tempat ini sebagai satu tempat yang sihat untuk melatih diri, berkumpul dan menganjurkan kegiatan-kegiatan yang sihat.

Yang ketiganya, saya cuba hendak cakap di sini seperti mana yang disebutkan oleh salah seorang Ahli MMK. Saya merasa amat terperanjat kerana Ahli MMK tidak begitu faham Bahasa Malaysia. Semalam saya cakap, Kerajaan tidak mempunyai sebarang projek untuk belia di Pulau Pinang tetapi dia cakap di mana katanya saya cakap Kerajaan tidak memberi peruntukan. Saya telah tanya satu soalan dalam soalan bertulis iaitu: Apakah projek Kerajaan yang akan dianjurkan pada tahun 1991? Jawapannya, Projek MBN. Jawapannya telah terang, telah jelas bahawa Kerajaan Pulau Pinang tidak mempunyai sebarang projek untuk belia selain daripada Projek MBN.

Kedua, juga seorang Ahli MMK yang memberitahu bahawa saya bekas belia. Ya, iaitu sebagai pengerusi GBB Pulau Pinang yang memimpin 27,000 ahli di Pulau Pinang, pernah pergi melawat ke Korea. Benar, tetapi saya hairan sebagai seorang Ahli MMK tidak tahu ini wang siapa. Ini bukan wang UMNO, bukan wang Barisan Nasional, tetapi ini wang rakyat seperti mana yang kita mengadakan jamuan semalam. Wang semalam juga wang rakyat — tak akan lepas makan, kita boleh duduk bersama dan macam-macam lah (ganguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Macam kacang lupakah kulit.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Jangan kacaulah – jimat masa.

Sebagai seorang Ahli MMK, saya percaya mestilah bertaraf sedikit. Jangan cakap dengan taktik-taktik ataupun jawapan-jawapan yang tidak benar dan cuba hendak menyentuh beberapa Peraturan 49(iv), 46(iv), 51(iv) tetapi Ahli Bukit Glugor masih boleh teruskan. Jangan! Kita DAP bukan satu parti yang tidak mengambil berat tentang perasaan.

Tuan Speaker:

Teruskan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Ya, teruskan.

Tuan Speaker, DAP adalah satu parti yang *reasonable*, kita boleh menerima sebarang cadangan ataupun sikap yang baik dan betul.

Akhirnya, sebagai satu cadangan yang penting, saya ingin mencadangkan Kerajaan Negeri Pulau Pinang supaya memimpin belia di Pulau Pinang ini boleh mendapat lagi banyak bantuan dan memainkan peranan yang lebih penting di dalam negeri Pulau Pinang.

Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Dijemput Y.A.B. Dr. Koh untuk mengulung.

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, saya bangun untuk menyokong perbincangan terhadap Usul yang telah saya cadangkan iaitu Anggaran atau belanja-

wan Pembangunan bagi negeri Pulau Pinang untuk tahun 1991.

Terlebih dahulu saya ingin mengucapkan berbanyak terima kasih kepada semua Ahli Dewan yang telah mengambil bahagian di dalam perbincangan ini. Terdapat banyak teguran dan kritikan serta cadangan yang membina yang akan diambilkira dan dipertimbangkan oleh pihak Kerajaan. Secara spesifiknya saya ingin menjawab beberapa persoalan mengenai beberapa tajuk yang utama dan yang lain itu ialah cadangan dan pandangan yang dikemukakan oleh ahli-ahli, sebenarnya telah dicatat dan akan diambil pertimbangan oleh Kerajaan.

Yang pertamanya, mengenai Pulau Jerejak. Berhubung dengan cadangan Ahli dari Kebun Bunga supaya satu perundingan diadakan dengan Kerajaan Pusat untuk mendapatkan balik Pulau Jerejak daripada Kerajaan Persekutuan, sebenarnya perundingan di antara Kerajaan Negeri dan Kerajaan Persekutuan telah dimulakan dan masih lagi diteruskan. Sebuah jawatankuasa bersama di antara Kementerian Dalam Negeri dan Kerajaan Negeri telah ditubuhkan untuk membincang, menyelaraskan dan mengemukakan cadangan-cadangan yang sesuai untuk menyelesaikan masalah-masalah yang berkaitan dengan pemindahan Pusat Pemulihan Akhlak Pulau Jerejak dan penyerahan balik pulau ini kepada Kerajaan Negeri. Jawatankuasa bersama ini sebenarnya telah mengadakan mesyuarat yang pertamanya pada 17 September tahun ini yang merupakan mesyuarat masalah-masalah yang harus diselesaikan sebelum negeri Pulau Pinang dapat mengambil balik Pulau Jerejak.

Mengenai projek-projek yang dahulunya dilaksanakan oleh pihak Kerajaan Negeri dan selepas itu menuntut bayaran balik dari Kera-

jaan Pusat iaitu *reimbursable project* (dengan izin) yang sekarang akan dilaksanakan oleh Kementerian Pusat. Projek-projek ini sebenarnya masih dikenalpasti dan dirancang oleh Kerajaan Negeri atau Kerajaan Tempatan tetapi oleh kerana peruntukan akan diperolehi dari Kerajaan Pusat maka mulai dari tahun depan projek-projek ini akan dikendalikan secara langsung oleh Kerajaan Pusat. Bagi negeri Pulau Pinang, peraturan yang baru ini tidak akan menimbulkan apa-apa masalah kerana sudah terdapat kerjasama yang begitu rapat di antara Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri.

Di samping itu nampaknya Ahli Dewan yang tertentu, khasnya dari Pengkalan Kota juga menyuarakan bahawa beliau menyambut baik Projek Pasar Awam misalnya diambilalih oleh Kerajaan Pusat kerana ini akan melepaskan sumber-sumber dan juga sumber tenaga manusia dari Kerajaan Negeri untuk melaksanakan projek-projek yang lain dan untuk menguruskan masalah-masalah yang lain.

Datuk Speaker, mengenai masalah yang ditimbulkan oleh Ahli dari Paya Terubong bahawa PDC seolah-olah telah menipu pembeli-pembeli rumah pada tahun 1985 dan 1986 kerana menurunkan harga, setahu saya penjelasan yang panjang lebar mengenai perkara ini telahpun diberi dan didebatkan di dalam Dewan pada masa-masa yang lampau. Sebenarnya objektif penurunan harga ini ialah selaras dengan cita-cita Kerajaan Negeri pada waktu itu untuk mengatasi masalah akibat dari kemelesetan ekonomi yang dialami oleh negeri kita ini dan juga oleh rakyat kita pada tahun 1985, 1986 dan 1987 dan PDC telah mengambil keputusan selepas mengambil kira kedudukan ekonomi yang lembab pada waktu itu untuk mengurangkan harga supaya selaras dengan pasaran harta pada waktu itu dan juga untuk membantu bakal pembeli-pembeli yang

berminat untuk membeli rumah tetapi masih tidak sanggup berbuat demikian.

Mengenai Projek Pelangi atau *Rainbow Project* yang akan dilaksanakan oleh PDC, Datuk Speaker, sebenarnya projek ini dirancang selepas mengambil kira bilangan pemohon yang telah mendaftarkan diri dengan PDC untuk mendapatkan perumahan yang berjumlah lebih kurang 13,500 orang dan di antaranya 5,500 ialah yang layak iaitu yang memenuhi syarat-syarat untuk membeli rumah kos rendah tetapi lebih kurang 8,000 layak dipertimbangkan untuk unit-unit yang lebih tinggi daripada kos rendah iaitu lebih daripada \$25,000.00 di lengkongan \$40,000.00. Maka pihak PDC selain daripada membina rumah kos rendah juga telah memutuskan untuk menampung keperluan mereka ini dengan membina rumah-rumah yang berharga di lengkongan lebih daripada \$25,000.00 iaitu \$40,000.00 hingga \$60,000.00 di bawah Program Pelangi yang akan dilaksanakan pada tahun depan. Adalah dijangka bahawa lebih kurang 6,600 unit mungkin akan dapat dibina di bawah program ini.

Mengenai masalah perancangan untuk sumber manusia atau sumber tenaga manusia seperti yang dibangkitkan oleh ahli daripada Perai berhubung dengan soalan-soalan beliau yang telah dibangkitkan, sebenarnya soalan-soalan ini tidak dibenarkan oleh Datuk Speaker atas sebab-sebab yang telah dijelaskan kepada beliau tadi. Oleh kerana soalan-soalan ini tidak dikemukakan dari Pejabat Datuk Speaker kepada pihak Kerajaan Negeri, jadi buat masa ini pihak kami tidak dapat menjawab dengan jelasnya soalan-soalan itu kerana kami tidak membuat persiapan untuk mendapatkan angka-angka yang berkenaan. Namun demikian, kami tidak menafikan bahawa dalam perancangan sumber tenaga manusia secara menyeluruh angka-angka yang berkaitan de-

ngan pekerja dari luar negeri, isu kemalangan perusahaan dan sebagainya harus diambil kira maka saya memberi jaminan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa pihak Kerajaan Negeri memang akan mengkaji dengan lebih teliti untuk terus berusaha mendapatkan angka sedemikian dan akan mengambilkira kesemua ini dalam proses merancang pembangunan sumber tenaga manusia bagi masa hadapan.

Datuk Speaker, mengenai isu tandas di pasar Bukit Mertajam yang nampaknya sudah menjadi satu isu yang mengambil masa yang panjang untuk menyelesaikan, saya difahamkan bahawa tandas ini sekarang sedang di dalam proses pembinaan berdasar kepada satu peruntukan sebanyak \$20,000.00 dari Kementerian Kerajaan Tempatan dan tandas ini dijangka akan siap terbina dalam beberapa minggu lagi, dan mungkin Ahli-ahli Yang Berhormat yang berminat mungkin bolehlah pergi memeriksanya selepas itu dan (gangguan).

Tuan Speaker:

Hendak gunapun boleh.

Ketua Menteri:

Ya, hendak periksa atau guna pun boleh atau hendak merasmikan pun boleh (ketawa).

Datuk Spaker, mengenai teguran daripada Ahli Kawasan Kebun Bunga dan juga Telok Ayer Tawar dan juga beberapa lagi Ahli Yang Berhormat yang lain, sebenarnya Kerajaan Negeri telah merancang dan akan melaksanakan lebih banyak program khas untuk golongan belia dan beliawanis di negeri Pulau Pinang dan kegiatan-kegiatan ini meliputi bidang-bidang pentadbiran pertubuhan belia, kegiatan sukan dan rekreasi serta kegiatan-kegiatan

ekonomi dan sebagainya. Di samping, itu Kerajaan Negeri sebenarnya telah menyediakan taman-taman yang sesuai untuk kegunaan orang awam tetapi juga sesuai untuk digunakan oleh orangtua untuk berjalan-jalan, bermain, 'Tai Chi' dan sebagainya. Selain daripada itu Kerajaan Negeri juga sentiasa menggalakkan pertubuhan *senior citizens* supaya orang tua yang masih giat untuk menyumbangkan usaha dan tenaga mereka terhadap pembangunan masyarakat dan juga melibatkan diri di dalam kegiatan-kegiatan sosial sivil yang bermakna dapat berbuat demikian dan pihak Kerajaan Negeri akan terus memberi sokongan dan sumbangan terhadap kegiatan-kegiatan mereka ini. Memang seperti yang sedia maklum, Kerajaan Negeri juga telah memberi bantuan kepada rumah orang-orang tua seperti *Silver Jubilee Home* dan sebagainya untuk menampung kehidupan mereka yang kurang bernasib baik.

Datuk Speaker, secara umumnya saya ingin menegaskan di sini bahawa Kerajaan Negeri memang sedar akan proses pembangunan ekonomi dan pembangunan sosial ini sebenarnya memerlukan beberapa faktor yang penting, di antaranya ialah termasuk kedudukan strategik dari segi *geography*. Itu tidak dapat kita nafikan. Tetapi yang penting ialah juga kestabilan politik dan kestabilan sosial, kesanggupan masyarakat bekerjasama, bekerja rajin, kesanggupan rakyat kita untuk mempelajari kemahiran-kemahiran yang kemaskini dan akhir sekali ialah perancangan dan pelaksanaan projek-projek pembangunan yang harus diselaraskan dan dilakukan dengan tepat. Kami juga sedar betapa pentingnya tempoh tiga hingga lima tahun yang akan datang ini yang sebenarnya akan menentukan nasib negeri Pulau Pinang dan juga nasib negara Malaysia pada amnya sebab kami sedar bahawa di dalam tempoh ini negeri Pulau Pinang khas-

nya dan negara Malaysia amnya haruslah mempertingkatkan lagi daya persaingannya (*competitiveness*) supaya kita akan terus mengekalkan bahkan memperbaiki kedudukan kita sebagai satu pusat perindustrian yang amat penting di rantau ini dan Kerajaan Negeri Pulau Pinang sudah pasti akan menggunakan kesempatan ini dengan sebaik-baiknya dengan bantuan dari semua pihak termasuk juga pihak pembangkang yang memberi cadangan-cadangan yang bernas dan baik untuk pembangkang.

Seperti yang Tuan Terutama telah tegaskan dalam ucapan beliau dan saya juga telah menegaskan di dalam ucapan saya dalam Rang Undang-undang Perbekalan dan Usul Pembangunan ini, Kerajaan baru Negeri Pulau Pinang adalah komited untuk meneruskan proses pembangunan ini tetapi dengan cara yang lebih seimbang dari segi wilayah di antara bandar dan luar bandar, di antara Pulau dan Seberang Perai, satu keseimbangan di antara pembangunan dengan persekitaran ataupun alam sekitar. Saya ingin menegaskan di sini bahawa Kerajaan Negeri bukan sahaja tidak menganaktirikan para penduduk di Seberang Perai tetapi telah dan akan terus menumpukan perhatian dan memberi keutamaan kepada pembangunan projek-projek di Seberang Perai, misalnya, kebanyakan projek-projek pembangunan yang utama termasuk Lebuhraya Utara Selatan, Lebuhraya Timur Barat, Pengkalan Kontena Baru Butterworth, Butterworth Ring Road System dengan izin dan sebagainya. Semua ini merupakan projek-projek pembangunan yang besar yang akan dilaksanakan dalam tempoh tiga-empat tahun ini kesemuanya terletak di Seberang Perai. Di samping itu, saya ingin memperingatkan Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa sistem pembetungan yang pertama yang lengkap dan sempurna sebenarnya dilaksanakan di Sebe-

rang Perai juga dan bukan di bahagian Pulau. Oleh itu saya ingin meminta supaya Ahli-ahli Yang Berhormat memberi satu gambaran yang lebih seimbang terhadap usaha-usaha yang ditujukan oleh pihak Kerajaan. Di samping itu, Kerajaan Negeri juga akan memastikan bahawa projek-projek pembangunan pelancongan misalnya akan dibahagikan ke kawasan-kawasan luar bandar dan bukanlah dipusatkan di bandar sahaja dan ini adalah selaras dengan cadangan-cadangan yang dibangkitkan oleh beberapa orang Ahli Yang Berhormat.

Di samping itu, saya cuma ingin menyentuh tentang masalah perusahaan kecil dan sederhana atau dengan izin, *small and medium enterprises*. Memang sudah menjadi dasar Kerajaan Negeri yang lalu baru ini untuk menggalakkan dengan lebih giat lagi perusahaan-perusahaan kecil dan sederhana tempatan, dengan izin, *local small and medium industry*. Namun demikian, kita harus memahami bahawa sektor SMI atau *small and medium industry* ini, memang merupakan satu sektor yang mempunyai risiko yang agak tinggi dengan kadar keciciran yang agak tinggi juga, dengan *drop-out rate* yang agak tinggi. Ini adalah oleh kerana persaingan yang agak hebat di antara firma-firma yang kecil ini, dan yang kedua ialah mereka ini selalunya tidak mempunyai satu sistem pemasaran yang berkesan terutamanya di pasaran antarabangsa ataupun sekurang-kurangnya dari segi perhubungan mereka dengan firma-firma yang besar. Faktor yang ketiga ialah kekurangan modal dan kekurangan kemahiran. Faktor yang keempat ialah sistem pengurusan yang kurang kemaskini *not up-to-date* kerana kebanyakan daripada mereka ini yang merupakan firma keluarga (*family concerns*). Juga dalam sektor pembuatan atau perkilangan bagi SMI – *break-even period* yang agak panjang. Oleh itu ramai-

lah di antara usahawan atau *entrepreneur* yang kecil lebih berminat untuk mengambil bahagian di dalam kegiatan-kegiatan yang dapat mendatangkan hasil keuntungan yang lebih cepat dan besar sungguhpun risiko itu adalah mungkin lebih besar tetapi mereka lebih cenderung untuk melaburkan atau menggunakan apa juga modal yang mereka ada di dalam pasaran saham, misalnya. Itu lebih senang, lebih cepat daripada melibatkan diri dalam sektor pembuatan. Ini adalah faktor-faktor yang harus kita fahami sebelum kita dapat merancang satu perancangan yang lebih realistik untuk menggalakkan lebih banyak perusahaan kecil dan sederhana.

Kerajaan baru negeri Pulau Pinang memang akan mengkaji dengan lebih teliti lagi cara-cara untuk menggalakkan penyertaan yang lebih bermakna dari SMI ini di dalam pembangunan ekonomi termasuk juga mencari langkah untuk menggalakkan *venture capital concerns* iaitu syarikat-syarikat yang akan memberi modal secara *venture capital*. Di samping itu, pihak kami akan terus menggalakkan firma-firma antarabangsa (*multi-nationals*) untuk memberi peluang yang lebih kepada SMI tetapi saya ingin menarik perhatian Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa dalam 10 hingga 15 tahun kebelakangan ini memang sudah muncul beberapa *success stories* – dengan izin – di kalangan SMI di Negeri Pulau Pinang di mana mereka memulakan dengan kerja-kerja yang senang, yang *simple* dalam memberi perkhidmatan kepada *multi-national* tetapi akibat daripada usaha mereka, dari perancangan yang teliti yang dijalankan oleh mereka sendiri juga dengan kerjasama PDC dan syarikat-syarikat antarabangsa ini mereka meningkatkan *skills* operasi mereka sehingga tercapai satu *reputation* yang begitu baik di peringkat antarabangsa, misalnya Eng Hardware, Loh Kim Teow Engineering dan

sebagainya merupakan firma-firma keluarga tempatan yang dapat meningkatkan kemahiran mereka dan juga meningkatkan operasi mereka sehingga menjadi firma yang terkenal di dunia pada masa ini. Maka kita haruslah memandang dengan cara yang lebih positif kejayaan-kejayaan seumpama ini, maka kita haruslah merancang dengan lebih teliti lagi dan melaksanakan semua projek yang telah dirancang itu dengan lebih baik lagi. Oleh itu saya ingin menegaskan bahawa Kerajaan baru negeri Pulau Pinang memang bersedia untuk terus berunding dengan pihak swasta dan juga pihak-pihak lain yang berminat supaya kita bersama-sama dapat menuju dan dapat maju ke masa hadapan dan untuk mengambil kesempatan ini supaya kita bersama-sama menjamin satu masa hadapan yang lebih cerah bagi negeri Pulau Pinang dan rakyat Pulau Pinang.

Datuk Speaker, saya juga ingin menegaskan bahawa konsep wilayah utara ini memanglah satu konsep yang telah dibangkitkan dalam dua-tiga tahun ini dan kita telah dapat juga melaksanakannya melalui satu jawatankuasa bersama di antara empat buah Kerajaan di wilayah utara Semenanjung Malaysia iaitu Pulau Pinang, Perlis, Kedah dan Perak dan kerja jawatankuasa bersama ini akan diteruskan dan juga dipercepatkan supaya perancangan yang lebih selaras dapat dilaksanakan. Maka bolehlah dikatakan bahawa kami penuh keyakinan Negeri Pulau Pinang akan terus memainkan satu peranan yang amat penting dan juga melalui hubungan kita dengan wilayah-wilayah jiran seperti Sumatra Utara dan Negeri Thai Selatan, maka Wilayah Utara Semenanjung Malaysia akan terus membangun dan dengan ini Datuk Speaker saya ingin mengucapkan terima kasih sekali lagi kepada semua Ahli Yang Berhormat yang telah memberi sumbangan dan saya mengalu-alukan pandangan yang bernas disampaikan

kepada pihak Kerajaan Negeri pada bila-bila masa dan bukan sewaktu Dewan bersidang sahaja.

Dengan ini saya sekali lagi memohon mencadangkan usul ini.

Terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, perbincangan telahpun selesai dan masalah yang kita hadapai sekarang ialah usul

“Bahawa Dewan ini meluluskan perbelanjaan sebanyak \$40,555,160.00 sahaja yang tertunjuk di dalam Anggaran Pembangunan Negeri Pulau Pinang 1991 yang dibentangkan sebagai risalah Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang Bilangan 7, 1990 dan menetapkan bahawa jumlah wang yang tersebut hendaklah dipergunakan bagi tujuan-tujuan yang ditetapkan di dalam Anggaran 1991.”

dipersetujui.

Ahli-ahli yang bersetuju katakan “Ya”.

Ahli-Ahli Dewan:

Ya.

Tuan Speaker:

Yang tidak bersetuju katakan “Tidak”.

“Ya” sebulat.

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan (gangguan).

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, saya minta maaf, kalau

boleh saya ingin mengemukakan satu usul lagi secara pendek supaya dapat diluluskan, kalau boleh, pada hari ini supaya kerja-kerja (gangguan).

Tuan Speaker:

O.K. penangguhan ditarik balik.

Setiausaha Dewan:

(B) Usul daripada Y.A.B. Ketua Menteri.

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, saya mohon mencadangkan:

“Bahawa Dewan ini membuat ketetapan untuk memindahkan sejumlah \$10,000,000.00 sahaja daripada Kumpulanwang Pembangunan Negeri, Tahun 1990 kepada Akaun Hasil Negeri Yang Disatukan pada tahun yang sama seperti yang diluluskan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan dan mengusulkan bahawa jumlah wang tersebut hendaklah digunapakai semata-mata bagi tujuan pembayaran balik pinjaman yang dikenakan dan dibayar kepada Kerajaan Persekutuan.”

Datuk Speaker, pemindahan yang dicadangkan akan membolehkan Kerajaan Negeri membayar balik pinjaman dan faedah yang sepatutnya dibayar kepada Kerajaan Persekutuan. Pemindahan ini adalah perlu disebabkan oleh Seksyen 2(c) Akta Kumpulanwang Pembangunan Tahun 1966, yang memerlukan supaya semua bayaran balik pinjaman hendaklah dikreditkan ke dalam Kumpulanwang Pembangunan, walhal bayaran balik pinjaman oleh Kerajaan Negeri hendaklah dibuat melalui Anggaran Perbelanjaan Mengurus. Oleh kerana bayaran balik pinjaman

perlu dibuat pada tiap-tiap tahun, pemindahan seperti ini adalah diperlukan, di mana punca-punca hasil adalah terhad sepertimana berlaku di dalam tahun 1990 ini.

Datuk Speaker, Yang Berhormat Menteri Kewangan Malaysia telah memberi kelulusan terhadap cadangan pemindahan ini dengan syarat pemindahan ini hendaklah dibuat melalui usul di dalam Dewan Undangan Negeri. Ini jelas menunjukkan betapa eratnya perhubungan di antara Kerajaan Persekutuan dengan Kerajaan Negeri, khususnya di dalam pengurusan kewangan.

Datuk Speaker, oleh yang demikian usul ini memohon Kuasa Berkanun untuk memindahkan wang sejumlah \$10,000,000.00 dari Kumpulanwang Pembangunan 1990 ke Akaun Hasil Yang Disatukan bagi tahun yang sama seperti yang telah diluluskan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan bagi membolehkan Kerajaan Negeri membayar balik pinjamannya kepada Kerajaan Persekutuan.

Datuk Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Datuk Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Dibuka untuk perbahasan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya ingat mahu habis saja

pukul 6.00 petang, tetapi nampaknya tidak. Oleh itu saya ingin membahaskan atas usul ini.

Tuan Speaker, biarkan saya ambil *note* saya (gangguan).

Tuan Speaker:

Boleh, saya tunggu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian di atas usul yang baru dibentang oleh Y.A.B. Ketua Menteri bahawa Dewan ini membuat ketetapan untuk meminta sejumlah (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, kalau panjang kita boleh selesaikan hari Isnin.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ya, panjang.

Tuan Speaker:

Sebab kita hendak selesaikan pukul 6.00 petang, jadi kita sambung hari Isnin, 9.30 pagi. O.K. semua?

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga hari Isnin, 24 Disember, jam 9.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 6.15 petang.